

nyfa
latte

Déliháb

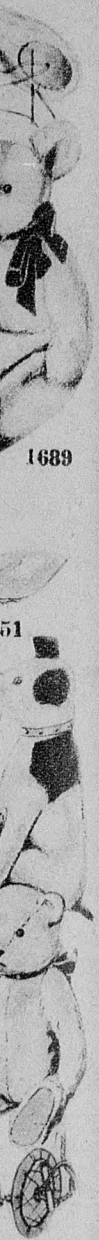
40. SZÁM

20
ALLÉR

1689

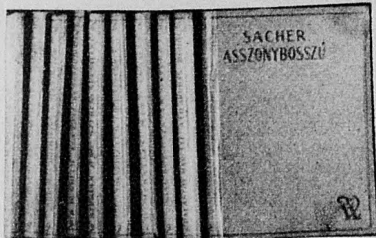
51

RÁDIOMŰSOR
NOV. 26-TŐL DEC. 2-IG

IGAZI ALKALMI VÉTEL

10 kötet regény

kemény kötésben, 1280 oldal terjedelemben, az összeg előzetes beküldése mellett, bérmentve 2 pengő. Utánvéttel —.75 fillérrel drágább.

35 régebbi zenemű kótái

6.— pengő helyett 2.— pengő, az összeg előzetes beküldése mellett, melyhez 40 fillér póstadíj járul. Ezek között van: Nyitány, opera, operett, táncdarabok, kabarédalok, magyar dalok stb. A legnagyobb zeneszerzők nevei találhatóak benne: Erkel, Schubert, Strauss, Lehár, stb.

MÁR 90 FILLÉRÉRT
IGAZI IRODALOM!

H. G. CARLISLE:
VÉR A VÉREMBŐL

Egy amerikai asszony élete.
Az anyai szeretet himnusza.
Új hang, új szempontok, új stílus.

A „JÓ KÖNYVEK” MÁSODIK KÖTETE.

Fűzve 90 fill., kötve, ínom papíron P 1.90.

Portó az összeg előzetes beküldése mellett 20 fillér.

Első kötet: Sinclair Lewis: Szegény lány pénzt keres, már második kiadásban került forgalomba.

Egy világhírű mű:

Sven Hedin
„A rejtelmes India felé” két hatalmas kötetben. (Albumalak, 1120 oldal terjedelemben, 658 illusztrációval, díszes vászonkötésben.) A két kötet ára 12.— pengő, az összeg előzetes beküldése mellett, portó 70 fillér.

Az itt felsorolt művek megrendelhetők a DÉLIBÁB kiadóhivatalában,
Budapest, VII. kerület, Dohány ucca 12. szám

VII. évfolyam

Budapest, 1933 november 25

48. szám

20
FILLÉR

Déliab

SZINHÁZI HETILAP

Megjelenik minden szombaton

Előfizetési ár: negyedévre 2 P 50 fill., félévre 5.— pengő. Egyes szám ára — pályaudvarokon is — 20 fillér. Ausztriában 40 Groschen, Csehszlovákiában 2.— cseh korona, Jugoszláviában 4 dinár, Romániában 7 lei, Olaszországban 1 lira 20 centesimo. Szerkesztőség és kiadóhatal: Budapest, VII., Dohány uca 12. Telefon: 42-4-50, 43-3-50

Sztrényi Éva, Aczél Ilona, Perényi László
a „Szegény Mavrić” egyik jelenetében
(Wellisz felv.)

SZEGÉNY MAVRIER

Bemutató a Nemzeti Színházban

Nem kell tudni (mint ahogy a közönség kilentizedrése nem is tudja), hogy R. Fauchois Cézanneról, a világhírű francia festőről írta a darabját, arról a zseniről, aki nélkülözve, szenvedve, halálos betegten álmotta vászonra a képeit és akit — mint annyi más lángészt — vaksi kortársai kinevettek és csak az utókor ismert el, jóval a halála után. Mondom: mindezt nem kell tudni, mert a véresen igaz darab (amelynek témája, ugyebár, nem új?) megáll a maga lábán, ha a háttértől meg is fosztjuk. A meg nem értett zseni és a rövidlátó nyárspolgár küzdelme örök és örök az a törekvés is, hogy az utókor szemforgatva adja meg az elégtételt a félreismertnek, de világért sem azért, hogy mulasztását jóvátegye, hanem, hogy önmagát mentesse.

Egy kis francia városkában nyomorgott és dolgozott Mavrier, akinek „mázolmányain” a legjobban az öreg vidéki orvos mulatott, aki a nagybeteg festőt gyógyította. A kispolgári házban csak egyetlen becsületes lélek érzett Mavrier-vel: Agnes, a szakácsnő, aki a maga jóságával betakarta a züllött külsejű, örökkön lázas legényt. Amikor meghalt, néhány festett vászon maradt utána, amelyre ügyet sem vetettek és — a kifizetetlen doktorszámla. Egy napon — félórás időközben — titokzatos párizsi emberek kopogtattak be a vidéki doktorhoz és ezek a látogatások mind Mavrier személyével álltak kapcsolatban. Az első látogató a festő barátjának vallotta magát és — valorizálva — kifizette a gyógykezelési költségeket. Viszonzásul nem kért más, csak néhány hátramaradt „mázolmányt”, amelyet kedves emlékként akar eltenni. Boldogan adták oda neki két föllelhető képet. A második látogató már nyílt sisakkal lépett föl és nagy árat — természetesen csupán a tizedrészt az igazi értéknek — kínált a vásznakért. A harmadikat, a műkritikust, a zseni iránti csodálat vezette a vidéki doktor házába. Az orvos keserves hajtépések közepette vette tudomásul, hogy a züllött piktör halála után világhírré vergődött és most minden esetvonását arannyal fizetik.

Megindult a verejtékezés a kincset érő vásznak után. Ámde hiába kutatták föl a házat a pincétől a padlásig, a Mavrier-képeknek nyoma veszett. Hiába kínált vagyionokat a műkereskedő, hiába jöttek Párizsból a sürgönyök és telefonok, az orvos egyetlen képet sem tudott előkeríteni. Az izgalom tetőfokán a felesége sírva vallotta be, hogy a vásznakat, mint haszontalan limlomot, elégette.

Egyetlen Mavrier-kép mégis akadt a házban, de ez Ágnesé volt. A koldusszegény Mavrier ezzel hálálta meg a sok forró kávét, amellyel a szakácsnő enyhített a nyomorú-

Cs. Aczéll Houa és Sugár Károly (Áldor felv.)

Szörényi Éva, Vizváry Mariska, Sugár Károly,
Cs. Aczél Ilona és Vaszary Piroska
(Wellesz felv.)

sagan és a tömérdek jóságot, amellyel az egyszerű lány elárasztotta. A műkereskedő most erre a képre vetette magát és majdnem százezer frankért meg is vette — a doktortól. A vásár után az egész család összefogott, hogy tulajdonába kaparintsa a képet, amelyet már el is adtak. A pénzéhes, kispolgári familia minden ravaszságát felhasználta, hogy a gyanutlan ceslédet kiforgassa a tulajdonából. Csakhogy a szegény lány szívének egész melegével ragaszkodott az egyetlen emlékhöz, amely az imádott férfi után megmaradt és a legsábitóbb ajánlatokra a fejét rázta. A doktor hiába próbálkozott erőszakkal, Ágnes annál makacsabban ragaszkodott a képhez. Már indulóban volt a leány — aznap lépett ki a szolgálatból, — amikor bevallotta, hogy a képet, számszerint tizenhét, megmentette a tűzhaláltól és azok épen és érintetlenül meg vannak a ládjában.

A doktor őrgyngve vetette magát a spárgával átkötözött szegényes kofferre és csakhamar előkerültek a hiába keresett Mavrier-képek. Tizenhét darab, királyi vagyion! Bankókötegek! Nagy összegekről kiállított csekkek hullottak az asztalra, amikor Ágnes új meglepetéssel szolgált. Elmondta és hivatalos frással be is bizonyít-

lotta, hogy Mavrier a halalos agyán — feleségül vette és így a hagyatéknak ő a törvényes tulajdonosa. A szerző, miután minden elmondhatót elmondott a zseniről, az utókorról, a rövidlátó és pénzsóvár nyárspolgárokról, a szemfüles képhamisítókról, az emberek tudatlanságát kihasználó műkereskedőkről, mégis happyenddel fejezte be a darabját: a jólelkű szakácsnő az értékes képek egy részét odaajándékozta a családnak — hozományul a két leánynak.

A vígjátékot Góth Sándor hibátlan fordításában és Gsathó Kálmán minden részletre kiterjedő, gondos rendezésében mutatta be a színház. Az est meglepetése Sugár Károly, az eddig is igen nagyra értékelt karakterszínész, akit mint brilliáns epizódisztát ismertünk és becsültünk. Ezzel az alakításával, amely minden részletezés ellenére nagyvonalú és magával ragadó, a vezető színészek közé emelkedett. Egy színten áll vele Cs. Aczél Ilona, aki Ágnes alakjához megrikatóan egyszerű hangokat és mozdulatokat talált. Úde és friss növénydek Szörényi Éva: kedves, természetes hangú ígérete a jövőnek. Vizváry Mariska maga a megtestesült kispolgári nő, Vaszary Piri ben mulatságosan tombol az idősödő lány férjkívánása. Mihályfi Béla nobilis műkritikusa, Fehér Gyula pompás képkereskedője, Perényi és Timár találó figurái egyenkint és összesen a sikert szolgálják.

Urai Bezsű

ÖNAGYSÁGA ÉS A SPIRITIZMUS

IRTA: STELLA ADORJÁN

Önagysága nagyon szeretett spiritizmus-sal foglalkozni. Az volt a legkedvesebb szórakozása, ha megtáncoltatta az asztalkáját, miközben Napoleonnal, Goethével és Wagner Richárd-dal társalgott. Nagyon óvatos nő volt. Napoleonnal rendesen zenéről diskurált, míg Wagner Richárd-dal harcászati dolgokról.

Földi barátai közül egy magas, karsú, hirtelenszöke fiatalemberrel társalgott legtöbbit.

Egy szép napon önagysága férje hirtelen elköltözött az ölké sorából. Az özvegyet fájdalmasan érintette ez a csapás, de mégis vigasztalást nyújtott az a tudat, hogy a túlvilágon szaporodott ismerőseinek tábora. Az asztal segítségével naponta felhívta egykori férjét. Szegény ember kétségbeesetten látta, hogy b. neje még a másvilágon sem hagyja békében.

A gyász első heteiben teljesen visszavonultan élt önagysága. Ezt így indokolta:

— A férjem, akivel naponta beszélgetni szoktam, eltiltott a zajos élettől.

Pár hét múlva már a kártyapartnerneőit látta vendégül egy kis csendes cheminre. Néha reggelig tartott a játék, de a hű asszony eközben sem feledkezett meg hön imádott férjétől. Ha mint pointeur nehezebb probléma előtt állott, mindig összekötöttést keresett a férjével:

— Drágám — kérdezte ilyenkor, — mit tanácsolsz, vágjak be ötre?

— Mindig a saját fejed után mentél az életben, csinálj most is úgy, amint akarsz — volt a férj válasza.

— Nem úgy van az, te onnan felülről jobban látod a lapokat a koporsóban.

— Megállni! — kiáltotta a férje, hogy véget vessen a vitának.

És ilyenkor mindig jó volt megállani ötre. Egyszer egy ilyen problematikus öfös után az asszony felhívta férjét. Ez azonban, úgy látszik, mással beszélt. Napoleon jelentkezett helyette.

— Ha már összekapcsolnak bennünket, kedves szellemtestvér — szölt a nő, — mondja meg, hogy bevágjak-e vagy sem?

— Bevágni! — felelt vonakodás nélkül a jénai hős.

Nagy bevágó volt világéletében, mikor a más pénzéről volt szó.

Két hónappal a férj temetése után, önagysága egyik legkedvesebb tántija kopogtatás nélkül lépett be szeretett unokahúga hálószobájába. Mit szépiúsuk a dolgot, ott találta

az említett hirtelenszöke fiatalembert.

— Te utolsó teremtés — így szölt a tánti — két hónappal az urad halála után így megfeledekel magadról?

Önagysága megfontoltan válaszolta:

— Először is nem magamról feledekeztem meg, csak az ajtóról. Másodszor pedig vedd tudomásul, hogy tegnap hosszabban beszélgettem az uram szellemével és ő volt az, aki ragaszkodott hozzá, hogy a mellettem levő fiatalembert meghallgassam. Igazán nem vagyok olyan erkölestelen, hogy ellenkezni merjek jó férjem túlvilági kívánságával.

CSINGI A KOZMETIKAI SZALÓNBAN

(Egy modern kutya naplójából)

IRTA: ASZLÁNYI KÁROLY

Elmentem gazdammal a kozmetikushoz. Amíg várunk kellett, megfigyeltem a nőket. Az egyiknek nem volt feje. Amint jobban megnéztem, láttam, hogy be van falazva. Később lekaparták róla a falat és hálálkodva elment. Egy másik nőnek a szemöldökét tépték ki szálankint, tüzes vassal. Ugyanakkor egy segéd a hátát ütötte.

Egy harmadik nő arcát gumiyaal dörzsölték s a haját össze-vissza sütögették, majd szálankint különválasztották s a hajánál fogva felakasztották egy gépre.

Amikor a segéd gazdámhoz közeledett, morgni kezdtem.

De ez az utálatos fráter belenyomta gazdámot egy székbe, hátralökte a fejét és egy vasat kezdett forgatni.

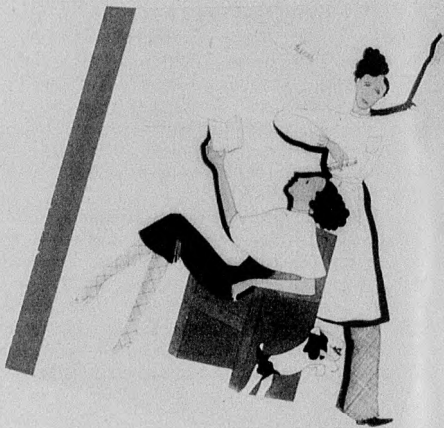
Azután megrángatta a haját, tépte, dörzsölte és valami tüzes folyadékot öntött a fejére. Gazdám jajgatni kezdett. Én ráugrottam:

— Hajgya abba, hé-

— Milyen helyes kis mopszli — mosolygott a hülye segéd. És nagyot ütött a vassal a gazdám fejére.

Nekiugrottam és beleharaptam a lábikrájába.

Még ő volt megsértve.

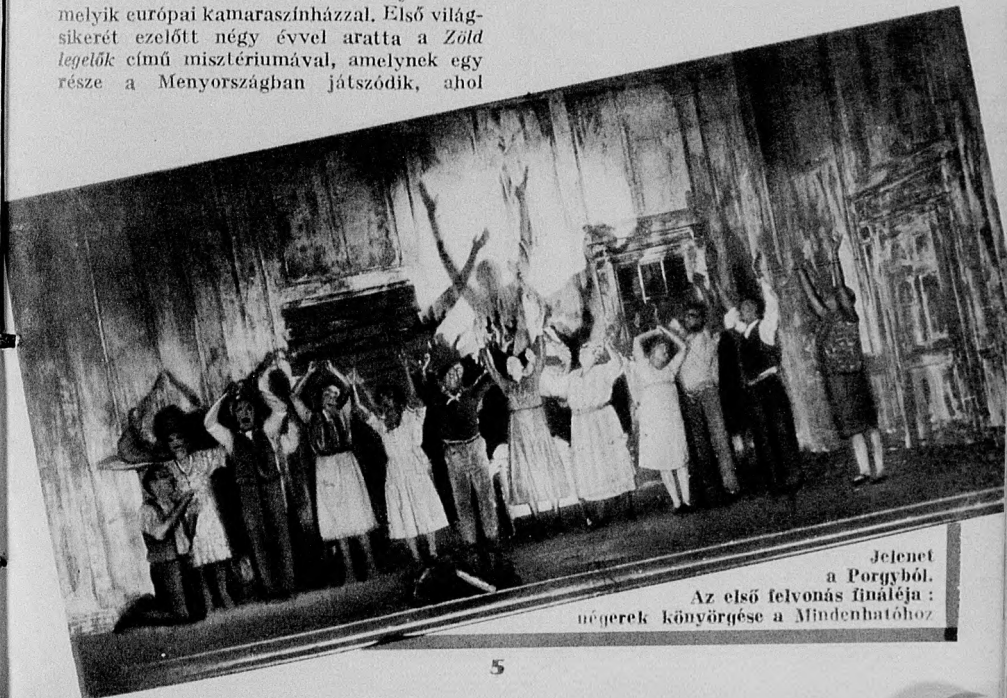
A His Majesty's színház drámai sztárja

BARBÁR SZINÉSZEK

Mert ilyenek is vannak! Nemesak a varieték és cirkusok porondjain, nemesak a polinéziai pálmák és Kongómenti kunyhók körül, hanem a négergyüleletről híres New-York közepén, a *Harlemi négernegyedben*. Itt van a világ *egyellen néger színháza*, a *His Majesty's Theatre*, ahol a *direktortól a takarítóasszonyig mindenki fekete*. Feketelelkű színigazgatókról és néger takarító-nőkről már eddig is hallottunk külön-külön, de együtt még soha. És ami mindennél érdekesebb, a *színház közönsége legnagyobb-részt fehér!* Mindennap megtelik ez a közel 800 személyt befogadó néger színház, amelynek borsos helyárait valóban csak a gazdag yenkik tudják megfizetni. A mozzanataiban *bizarr és különleges előadások élményt jelentenek mindenkinek, aki azokat megnézi*. Tizennégy éve áll fenn a Majesty's Theatre, de csak nyolc éve jött divatba. Az első évek műkedvelő és pénztelen vállalkozásai után ma már felveheti a versenyt akár-melyik európai kamaraszínházzal. Első világsikerét ezelőtt négy évvel aratta a *Zöld legelők* című misztériumával, amelynek egy része a *Menyországban* játszódik, ahol

természetesen a megjelenő Uristen, Szent Péter és az angyalok is feketék! Ma, több mint egy éve, a *Porgy* című dráma van műsoron. A harlemi négerszínház premierjén éppen úgy, mint a Metropolitanban, New-York legfelsőbb tíezre jelenik meg és a sajtó ma már éppen úgy méltatja a kritikában, mint a *Brodway* többi színházát.

Jelenet a *Porgyból*.
Az első felvonás *fináléja*:
négernek könyörgése a Mindenhatóhoz

Az előadások műsorát kizárólag négerek írják. A megkapó néger songok, amelyek *nem hiányoznak még a tragédiákból sem*, még különösebben hatnak a komor, feketére festett nézőtérén, a misztikus megvilágításban. Az előadás módja is más itt, mint a fehér színházakban. A beszéd mindig egy árnyalattal magasabb, éneklőhangszerű, a mozdulatok szélesek és a rendezés elvont, szimbólikus. Az előadásokból kiérzik a fájó nosztalgia az afrikai föld után, kiérzik, hogy ott, Amerikában mégis csak idegenek és minden kultúrán, divatos ruhákon, kifestett arcokon, alázatos modoron keresztül átízzik az a féktelen faji öntudat és öröklött zsenialitás, amivel a háború után a néger faj meghódította az egész kultúrvilágot a zenében és a táncban.

Ebből a színházból indult el egy évtizeddel ezelőtt *Josephine Baker*, a híres meztelen primadonna, a *Charleston feltalálója* és ennek a színháznak tagjaiból alakult az évekkel ezelőtt nálunk is vendégszereplő *Chocolale Kiddies* néger revűszínház. A harlemi négerszínház színészei játszottak a nemrég nálunk is bemutatott négerfilmben, a *Halelujában*. És amíg az amerikai nem lakik olyan szállodában, ahol néger vendég van, nem fürdik

olyan uszodában, ahol néger is beengednek, ebben az egy esetben enged okatlan gyűlöletből, sőt, támogatja a feketéket.

A néger színjátszásról alig tudunk eddig valamit, pedig egy évszázaddal ezelőtt játszott nálunk az első fekete színész, *Aldridge Ira*, a Nemzeti Színházban, aki valamikor *Kean*-nek, a világhírű angol színésznek volt az inasa. Amerikában időnként feltűnt a mult század végén egy-egy híres néger színész, mint *Williams Bert*, aki a lincselés elől szökött meg Mexikóból, de ezeknek elsősorban csak azért volt sikerük, mert *különlegesek voltak*.

Az első néger színdarab, amelynek összes szereplői feketék voltak, 1913-ban került New-Yorkban színre 350 szereplővel. A monumentális drámát *Burghardt du Bois* írta, a címe: *Ethiopia csillaga* volt. Ezzel a darabban vonult be a néger színmű a drámairodalomba. Az utána következő darabok szerzői: *Opal Cooper*, *Huez Cloughal*, *Lewis Alexander*, a néger-zsidó drámaíró és a többiek olyan sikereket arattak, hogy a háború után *egyszerre kiesi lett számukra Amerika* és ekkor indult Európa felé a néger invázió. A *Black Birds*, a *Black People*, a *Douglas revű* és a többiek, mind Amerikából kerültek át Európába.

És mindenütt sikert arattak! Ezen felbuzdulva, indult turnéra *Habib Benglia*, a franciák világhírű néger színésze, *O'Neill*: *Johnson eszázarával*, amelyet tavaly *Márkus László* programjában be is akart mutatni a Nemzeti Színházban és amelyet a mostani vezetőség, sajnos, elejtett.

A harlemi néger negyedből származik végül *Paul Robeson*, a nálunk is szerepelt világhírű néger operaénekes. Ma már Philadelphióban és New-Yorkban is van néger színiakadémia.

De hiába hull ezeknek a fekete sztároknak ölébe a dollárok tömege, valamennyi odaadná hírnevét, dicsőségét és minden pénzét, ha — *fehér lehetne!*

Tiszay Andor.

Felvonásközötti szünet a harlemi néger színház színpadán. A négerek szenvedélyes szórakozása, a koknijáték

ÉRDEKES IRÓK — ÉRDEKES DARABOK

(Kiss Ottó felv.)

Romantikus szin- darab — elmondja Kóbor Tamás

Egy idő óta újságíró körökben állandó a panasz, hogy kiszorítják őket a lapok hasábjairól. A mai író minden romantikus és ideális elképzeléseit sutba dohva újságot ír. És ha nem találja meg számításait egy-egy időnkint megjelenő regény vagy színdarab eladásával — kénytelen újságot írni.

És az újságírók? Színdarab- és regényírásra „adták fejüket”. Zsolt Béla, Faragó Sándor, László Aladár és a többiek ma már világviszonylatban is befutott színműírók. És most Kóbor Tamás, több évtizedes publicisztikai működés után színdarabot ír.

— De azért nem vagyok egészen kezdő a színpadon sem — mondja az öt jellemző nyugodtsággal Kóbor Tamás, papírlapoktól roskadozó szerkesztői íróasztala előtt, — ezt azért is meg kell mondanom, mert tény az, hogy ma meglehetősen távol állok a színházi világtól. Első színdarabom az „Egy test egy lélek” a Magyar Színházban került színre és sikert aratott. Írtam aztán egy színdarabot, melynek „Agáta nővér” volt a címe és az a különlegessége, hogy összesen egy előadást ért meg az eskütéri színpadon. Le kellett venni a műsorról, mert a főszereplő gyógyíthatatlan rekedtségben szenvedett. És ezzel az egész színház — becsukott.

Jóízűen nevet a dolgon Kóbor Tamás, a szerkesztő, aki életében már annyi cikkben szolgált a közönségét is tudja, hogy mit kell adnia.

— Színdarabom? Hallgasson ide, kedves barátom, de ne mosolyogjon. Amit most mondani fogok, az igaz. Színdarabomnak sikere lesz!

Talán még egy író sem mondta ezt oly komoly meggyőződéssel, mint ő. És ha nem Kóbor Tamás mondaná... Valósággal megélné, mikor színdarabjáról kezd beszélni, mert különben ez a szerkesztő úr, aki életé-

ben már annyi intervjút csinált, annyiszor ült e sorok írójának helyében, ceruzával a kezében, híres emberek előtt, nem mer az újságírónak beszélni, mert minden szavával, azt hiszi, szerénytelenséget követ le.

— Még 1921-ben írtam meg színdarabom első felvonását, aztán félretettem. A nyáron aztán kezembe került. És most, tizenkét év után föllevenedett minden bennem. A nyáron befejeztem. Most megint csodálkozni fog: én az újságíró, aki a nap egy pillanatában sem tudom elvonatkoztatni magam a mindennapi élet realitásától, romantikus színdarabot írtam. Romantikus színdarab egy bizarr történet keretében. A szerelem és a bosszú harca. A háromfelvonásos színdarabnak összesen négy szereplője van, melyek közül kettő jóformán szakadatlanul a színpadon van és így a szerepe hihetetlen nagy művészi feladatot ró a színészekre. Hogy melyik színész, vagy melyik színház fogja darabomat játszani, ma még nem tudom, mert többel tárgyalok. Mikor a darabomat írtam, nem gondoltam senkire. Távol áll a darabomtól minden aktuálitás, nem old meg semmi problémát, nem irányul senki és semmi ellen. Csupán egy romantikus történet.

És Kóbor Tamásnak igaza van. Még azelőtt egy pár évvel az aktuálitásokkal teletömött színdaraboknak volt biztos sikerük. Ma már megváltozott a közönség ízlése. A napi harc után már nem akarja sajátmagát látni a színpadon. Inkább az álmait.

És Kóbor Tamás szerkesztő úr végleg bevonult az újságírók közül színműírók közé.

Remekmű még nem bukott meg soha! — állítja Márai Sándor

Márai Sándor

Egy ember ül az íróasztalnál a félhomályos szerkesztőségi szobában. Állólámpa van az asztalon, éles fénysáv hullik az arcába. Egy ember, töltőtollal a kezében, feszült

és könyörtelen elfoglaltsággal az idegrend-
szerében — ember, aki összenőtt a betűvel,
elválaszthatatlanul, mindhaláláig. Márai Sán-
dornak hívják. Író, mint annyian mások.
Író, mint oly kevesen mások! Robotosa,
sztárja és fanatikusa a tollnak; írástudó,
aki minden szavának súlyát az írói lelki-
ismeret legérzékenyebb patikaméregén méri
le. Egész lényéből árad valami lenyűgöző
intellektus, az értelmiségnek olyan szug-
gesztív, magávalragadó fölénye, aminek
hatásától sokáig nem lehet szabadulni.

Márai Sándor nemrégén fejezte be első
színpadi művét. Ezt a darabot a pesti színhá-
zi és irodalmi világ felfokozott érdeklő-
déssel várja. Erről beszélgetünk most a
szerkesztőségi telefonos zsvivájában, egy szál
cigaretta mellett, négy szemközt.

— Igen, megírtam a *Casanovát* — mondja
Márai Sándor, — de *nem vagyok színpadi
szerző*. Ezt le kell szögezmem mingyárt az
elején. Nem azonosíthatom magamat a
színpadi írás iparosaival! Ma már ott tar-
tunk, hogy három hét alatt félcelnek össze
színdarabot. Elgondolni is iszonyú, hogy
részvénytársaságok alakulnak tömegyár-
tásra és egyenlő arányban veszik fel az
osztalékot, mint egy szalámigyár részve-
nyesei.

— Mitől szól a *Casanova*? — kérdezem.

— Darabomnak tulajdonképpen igen ke-
vés köze van Casanovához. Én Casanová-
ban elsősorban az — frót látom, akinek egész
élete nem más, mint hatalmas anyaggyűjtés
egy részben megírt nagy mű szolgálatában.
Nehezen szántam rá magamat a darab meg-
írására. Ez tagadhatatlanul a legnehezebb
produkción. De rendkívül érdekel a feladat:
kitapintani egy számomra még ismeretlen
műfaj lehetőségeit, megbirkózni azzal a
megkötöttséggel, amit a színpad zárt keretei
rónak az íróra...

Egy pillanatra elhallgat. Láthatólag töp-
reng egy észrevétele fölött, amely talán
már régebben foglalkoztatja. Eddig halkan
beszélt, most kissé felemeli a hangját.

— Ne resteljük, mondjuk ki már végre:
a színháznak semmi köze az irodalomhoz. Az
igazi irodalom mindig a keveseké, a kiválaszt-
ottaké volt, folyóiratok hasábjain és kis-
példányszámú könyvekben. A színháznak a
tömegekhez kell szólnia s az igazi tragédia,
vagy komédia csak akkor életképes, ha
éppúgy szól a szakácsnőnek, mint Kosztolá-
nyi Dezsőnek... Ez persze a legnagyobb
művészi erőfeszítést követeli meg szerzőtől
és színháztól egyaránt. Remekművet! Az
egész világirodalomban alig van tíz-tizenöt
időálló színpadi alkotás, amely éppen azért
marad meg, mert mindenki nyelven beszél.

Fel is sorolhatom őket: öt Shakespeare (*Ro-
meo és Julia*, *Hamlet*, *Othello*, *Szentivánéji
álom*, *Macbeth*), két Molière (*Tartuffe*,
A fősbern), ezenkívül Aristophanes víg-
játékai, *Crommelynek* „Csodaszarvas“ című
színműve és a *Volpone*. Nyugodt lelkiismer-
rettel állíthatom, hogy remekmű még nem
bukott meg soha.

— Érdekes, hogy a Faustot nem említi.

— Ugy van. Hiába, Goethe nem igazi
drámaíró. Tavaly Berlinben a lehető leg-
tökéletesebb előadásban láttam a Faust
második részét. Nem állja meg a helyét
színpadon. A Faustot olvasni kell.

— Mi a véleménye a közönségről?

— A közönségnek mindig *igaza van*. Akkor
is, ha elfordul a mai eliparosodó színháztól.
A könnyű, felszínes szórakoztatást sokkal
tökéletesebb formában adja a mozi. Ez
érthető, ugyebár. Olyan sztárokkal, mint
például a *természet*, a színház nem dolgoz-
hat. A színháznak más hivatása van; emelnie
kell a nivót, különben elpusztul.

Írókról, könyvekről, az általános irodalmi
helyzetről váltunk néhány szót. Megkér-
dezem, miben látja ma az író igazi feladatát?

— Az író ott kezdődik, ahol kiáll vala-
miért, egy eszméért, vagy hitvallásért.
S természetesen mindig az igazságért. Irhat
akár cipőpasztareklámot is — én már ezen
sem csodálkozom, — ha a megélhetése meg-
kívánja, de felelőtlenül, meggyőződés nélkül
nem írhat le egyetlen sort sem. Vagyis:
külön kell választani az írást, mint *foglalkozást*, a *hivatástól*.

— Új könyvet nem ír mostanában?

— Állandóan írok. Legújabb munkám
közlését nemsokára meg is kezdi már az
egyik folyóirat. Címe: *Egy polgár vallomásai*.
Egy polgári család életét közlöm benne,
családomét, amelyből elszármaztam. Leírom
benne gyermekkoromat, egy polgári otthon
történetét, amely elsüllyedt a multhban.

Itt megszakad az interjú. Márai Sándort
a telefonhoz hívják s én is búcsúzom. Még
csak azíránt érdeklődöm, hogy mikorra ter-
vezi a Casanova bemutatóját? Ezt mondja:

— A premiért semmiesetre sem akarom
előbb, mint február végére. Megvárom, míg
a szezon nagyrésztben lezajlik. A darab vagy
a Belvárosi, vagy a Magyar Színházban fog
színpadra kerülni. Még nem döntöttem. Egyelőre
még dolgozom a darabon. Mindig akad
csiszolni való.

S aztán sietve hozzátesszi még egyszer:

— Nem vagyok színpadi szerző. Nem is
hiszem, hogy az leszek valaha. Egész írás-
módom elbeszélő jellegű, nem kedvez a
dráma törvényeinek. A Casanova inkább
kíséret... Majd meglátjuk!

(Laub Juci felv.)

Párszavas interjú Kiss Ferencel, a színpadi szerzővel

Kiss Ferenc, a Nemzeti Színház tagja, a rádió rendezője, Kabók Győzővel közösen írt színdarabot. A Studióban kerestük fel Kiss Ferencet, hogy egy pár részletet megtudjunk és frissiben feltárljuk a Délibáb olvasótáborának.

Kísérletünk azonban meddő maradt, mert darabjáról nem nagyon akart nyilatkozni.

— Nem tudom, hogy mi érdekelheti a Délibábot darabommal kapcsolatban? Kabókkal írtam egy kis komédiát és hiszem, hogy újat tudunk produkálni.

Ezzel már nyújtja is a kezét búcsúzásra. Minket azonban nem lehetett oly könnyen lerázni és feladtuk a kérdést:

— Első műve ez önnek?

— Nem, régebben is írtam és elő is adták — nyugodott bele a megváltozhatatlanba.

— Mi is volt a címe? — fordult oda az egyik próbáló színészhez. A választ be sem várva, folytatta: — Tudja mit? Ne kérdezzenek, úgy is tudom, hogy miket akarunk. Megkímélem magát egy csomó kérdés feladásától és magamat is attól, hogy egyes kérdésekre kiterő választ kelljen adnom. Amit lehet elmondok, tehát: a darab címe a „Murci”. Ez kérem egy karcos borfajta. Ha jól tudom, valahol a Dunántúl nevezik így az új bort. A darab tartalmáról csak annyit mondhatok, hogy komikus paraszttörténet, ami szüret után játszódik le. Látja, többet nem is mondhatok, mert akkor nem lesz érdekes a dolog.

— Hogy jutott arra a gondolatra, hogy parasztkomédiát írjon?

— A falusi élet, a szüreti vígasság és mindezek koronája, a bor adta meg az inspirációt.

— Bemutató?

— Na ezzel még várunk egy keveset. Még be sem mutattam ezt a kis dolgot és addig nem is lehet semmiről beszélni.

— Hol akarja előadni, kedves művész úr?

— Maradjon ez is titok. Való igaz, hogy írtunk darabot, elő is lesz adva, de többet most már nem árulhatok el.

— Miért nem? — adtuk fel a kérdést.

Pár pillanattal megütközve nézett.

— Látja, ez is egy olyan kérdés, amire nem válaszolhatok.

— Hát legalább csak annyit áruljon el,

hogy mikor lesz a premier — próbáltunk egy utolsó választ kicsikarni.

— Talán már a jövő hónapban.

— Remélem, hogy mint szerző is olyan sikereket fog aratni, amelyet Kiss Ferenc, a színész megérdemel.

Most megenyhül az arca és kissé halkabban válaszol:

— Remélem én is.

A Studió folyosón várakoznak a színészek. A próbaterem ajtaján eltűnik a szerző, hogy helyet adjon a szigorú rendezőnek. Búsan vágnak neki az útnak. Annyit tudunk, mint az interjú elején. Kiss Ferenc és Kabók Győző közösen írtak egy darabot. „Murci” a címe és be lesz mutatva. A többi homály fedti. Hogy miért? Hát kérem erre meg nem felelhetünk, azért, mert magunk sem tudjuk.

(Székely A. felv.)

Húsz verset is meg- írok egy nap

— mondja Solyom Janka, aki újabb színdarabírással is foglalkozik

Solyom Jankáról, a nagyszerű dízőről kevesen tudják, hogy mostanában mivel foglalkozik.

Régóta nem láttuk színpadon, néha fel lép egy-egy koncerten, mikor is fenetikus sikereket arat, de a rivaldák mintha tovább tartanák a haragot vele. A két szerelmes: Solyom Janka és színpad talán büszkeségből, konokságból — mint a szerelmesek között oly gyakori — nem közelített egymáshoz az utóbbi évek folyamán.

Solyom Janka azonban most új hódításra készül. Örök nagy szerelmét mégsem hagyja. Darabot írt, Solyom Janka, a kedves, jó, az ötletes és valóban jó tollú Solyom Janka annak a színpadnak, amely oly hálátlanul meg akar feledkezni róla — színdarabot írt.

— Mondjon el egyetmást erről, — kérjük.

— Az írásról? Sokat beszélhetnék róla. Nem egyszerű az az út, amely a chanson-énekestől a versírásig vezetett. Először ugyanis verseket írtam. Most is költőnek érzem magam. Néha húsz verset írok egy nap. Jól csik. Eleinte magam kedvtelésére írtam, ma már mások örömeire is. Sokat

csalódtam az életben, még többet talán a színpadban...

— Ezért akarja most megint meghódítani a darabjával?...

— Lehet, hogy azért — mosolyog Solyom Janka és sietve hozzátesszi: — Az életből merítettem a darabom témáját.

Mikor szemelvényt kérünk színpadi munkájából a Délibáb közönsége számára, készséggel nyújt át egyet. Ime:

(Két színésznő beszélget.)

Juci: A te szempontodból neked van igazad. De nekem egészen más mentalitásom van. Én ezeket az elveket nem ismerem, nekem szívem, lelkem van és én csak ezen keresztül tudok szeretni. Én soha életben olyan valakit meg nem csókoltam, akit nem szerettem. Én ezt a fiút szeretem és érzem, hogy ennek áldozata leszek.

Teri: Ugyan hagyd már abba ezt az álromantikát. Értsd meg, ez nem kell. Ez már nem divat. Szenvedni csak fizikai fájdalomtól szabad. Tanulhatsz tőlem. Nekem egy életcélom van: naponta 4 órát nevetni. Nekem tizen udvarolnak és mind a tíz azt hiszi, hogy ő az egyetlen. Nálam érvényesülhetnek a férfiak. Én hagyom őket beszélni. Nekem semmi mondanivalóm nincs a számukra. Beszéljenek ők, mert ezt szeretnek. Ők akarnak a primadonnák lenni. Én hagyom őket, ezért imádnak engem. És meg is értem őket addig, — míg költenek rám. Óvatos vagyok, ritkán mondok valamit, de akkor olyant hazudok, hogy el is hiszik. Főleg sokat hallgatok. A hallgatással egy embernek nyert ügye van. Azt hiszik, okos, túl-intelligens, jó modorú. Egy óra alatt többet tudok elérni, mint te ölesztendő alatt. A férfi nálam ott kezdődik, mikor megkérdezi, hogy mire van szükségem, az ilyennek még hinni is tudok...

A színésznő-szerző, aki darabja főhősül egy tönkrement grófort szerepeltet, aki két nő között vergődik, a végén két nővel elhagyatja a grófort...

Nagyon érdekes témájú darab, amely nagy sikert fog aratni, ha legközelebb színpad kerül.

Az egyik színházban a közönség tapsolni fog Solyom Jankának, a chansonekesnőnek, akinek chansonjai alatt annyi szem lett nedves a legutóbbi koncertjén, a másik színházban a közönség „szerző-szerző” kiáltásaira egy szerény fró, Solyom Janka fog meghajolni a szünni nem akaró taps előtt.

Igy Solyom Janka, ahogy műnyelven mondjuk, „pendlízni” fog?!

Yvonne Printemps

Dolly Janesi

Két párisi pillanattfelvétel

1. Yvonne Printemps érdekes szökése

Yvonne Printemps, a párisi színpadok nagy csillaga egy idő óta Londonban élt, ahol szerződése értelmében meg kellett tanulnia angolul, hogy a His Majesty's Theatre-ben januárban színpadkerülő darab főszerepét eljátszhassa.

Érdekes felemlíteni, hogy a franciák istenített Yvonne-ja váratlanul megszökött Londonból és a Gare du Nord-ra való megérkezésekor nevetve mesélte el az őt körülvevő riportereknek szökése okát:

— A Londonban színpadkerülő darabban egy Angliába került francia nőt játszom, de tekintettel arra, hogy az angol nyelvben annyira előrehaladtam, hogy már a kiejtésem sem idegenszerű, meg kellett szökönnöm a brit légkörből. El kell újra felejtenem angolul, hogy élethűen játszhasam el a nekem szánt szerepet, amelyben hibásan kell majd beszélnem angolul.

2. Dolly Janesi mosolyogva vált meg királyi kincsseitől

Yvonne Printemps, akinek megérkezésével egyidejűleg kerültek végre árverésre Dolly Janesi híres ékszerei a Hotel Drouet 1-es számú dísztermében, nem ment el a nem mindennapi eseményre, bár bizonyára nem egy ékszer megnyerte volna a tetszését.

A híres magyarszármazású sztár sem jelent meg a pazar értékei árverésén, ahol Gaby Deslys híres fekete gyöngye, amely királyi ajándék volt, aránylag kis áron, csekély 20.000 pengőért kelt el. Hol marad ez az ár egy pazar diadémért, amelyért viszont több mint 400.000 pengőnyi összeget fizetett egy ismeretlen előkelő hölgy.

Dolly Janesi, aki a nála kérdezősködőknek vidám hangulatban nyilatkozott ékszereinek szenzációtkeltő árveréséről, többek között meglepődését fejezte ki afelett is, hogy a legtöbb remek milyen alacsony áron kelt el.

— Valósággal úgy érzem — mondotta, — mintha jótékonyaságot gyakoroltam volna. Örülök, hogy az ott egybesereglett hölgyek olesón juthattak ékszereimhez.

Dolly Janesi mosolyog, mint mindig. Bizik a jövőben, mert eddig sohasem csalódtott.

A Délibáb megszűjje magának...

hogy ki ült abban az autóban, amely a Király Színházról Szeged felé indult.

— Ki ült benne?

— Föld Aurél, a Király Színház igazgatója, Bauer Aladár, a színház másik igazgatója társaságában. A kocsiiban ült még Nagypál Béla, a színház karmestere is.

— Miért mentek Szegedre?

— Megnézték azt a primadonnát, akit nagyon ajánlottak Budapestre.

— Ki az?

— Jurik Ica. Már Sebestyén Géza szerződletni szerelte volna, de igazgatója, Sziklai nem engedte ki a szerződésből. A budapesti direktoroknak tetszett a fiatal primadonna, de tetszett Jurik Julcsi, a húga is.

— Szerződlették?

— Egyelőre még nem, mert közben más primadonnákról gondoskodtak. Jurik Ica iránt egyébként a Vtgszínház is érdeklődik. Jurik helyére a „szép Lorenznét” szerződlette a Király Színház, Gyöngy Pál operettjének előadására. Kétéves szerződést kötött Lorenz Márta a Király Színházzal.

— Kivel tárgyaltak még az „Ónagysága sojörje” előadására?

— Aznap délután még Honthy Hannával is, aki azonban olyan „felsrófolt” igényekkel lépett fel, hogy az igazgatók inkább a Lorenzféle megoldást választották.

— Ki ajánlotta Lorenz Mártát?

— Rátkai Márton. Ő hívta fel rá a színház igazgatóságának figyelmét.

— Kitűnő, illetve, majd kiderül, hogy milyen. Mi újság a zenevilágban?

— Elsősorban a Hubay-társaság megalakulásáról kell beszámolnom. Elnöke báró Korányi Frigyes, volt pénzügyminiszter. A társaság célja: a zene ápolása. Tagjai estélyeket fog-nak rendezni és minden estélyen hangversenye-nyeket tartanak, amelyeken új magyar teh- ségek lépnek fel.

Nagy Margit
(Vajda M. Pál felv.)

Király Ernő, akit szinpadra visszatérése alkalmából a közönség tüntető szeretettel fogadott

— Érdekes. Van már új tehetség?

— Az első hangversenyen, amelyet a Hubay-társaság rendez, előadják Idrányi Béla vonósnyegését. Ez az Idrányi Béla,

a festőművész Idrányival azonos. Kitűnő zenész is.

— Operabál?

— Csávojszky Vince, az állami színházak gazdasági főnöke már javában dolgozik az Operabál költségvetésén.

— Mennyibe kerül majd egy jegy?

— Először 20 pengőt akartak kérni, de a nagy előjegyzés miatt harmincra emelik fel a jegyek árát.

— Mit hallott Bársony Rózsiról?

— Bársony Rózszi édesapja megjelent a

minap a Király Színház igazgatósági irodájában. Ledánya most a londoni Drury Lane színházban lép fel a „Bál a Savoyban” című Ábrahám operettben. Bársony Rózsinak az a terve, hogy hat hétre Budapestre jön a Savoy előadások után vendégszerepelni, az azonban még nem biztos, hogy a Király Színházban, vagy a Magyar Színházban fog-e fellépni.

— Mi van a nemzetiben?

— A Nemzeti Színházban érdekes keleti tárgyú darabot fognak előadni január első felében. A darab szerzője Kállay Miklós. Darabjának címe: „Samurai”. A japán tárgyú darab hősnője Bajor Gizzi lesz.

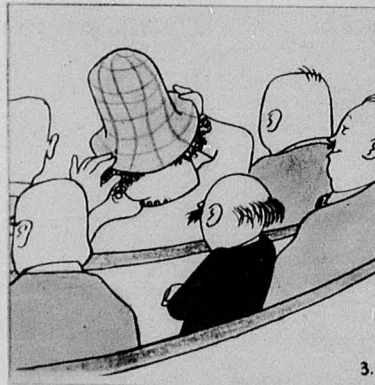
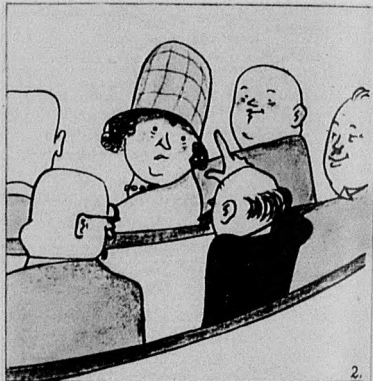
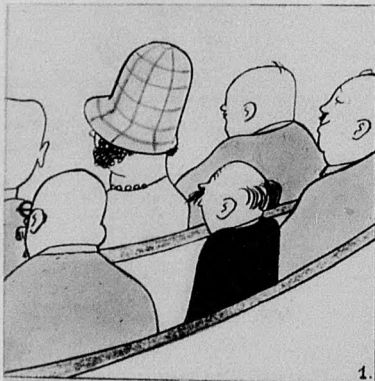
— Mi van Szedő Miklóssal?

— Szedő Miklós, a népszerű operaénekes, jelenleg Pécsen tartózkodik. Egésznap a szobájában van — tanul. Rövidesen megkapja az orvosi diplomáját és rendelőt nyit Budapest.

— Majd odamegyek, ahol rendel...

— Mi újság a Kamaraszínház körül?

— Érdekes darabot vásárolt meg most Alapi Nándor is: Sándor Jenő dr., a népszerű zeneszerző operettjét. A legérdekesebb azonban az, milyen körülmények között történt a megvétele.

Talán jobb lett volna, ha a hölgy nem veszi el a kalapját

SICÉI

— Halljuk!

— A darab két szövegírója — nem áruljuk el a neveket — bent tárgyalt az igazgatói irodában. „Kilünő a téma — mondta a direktor — és nagyon lestezt a librettó megírása is. Szeretném azonban a zenét is hallani.” A két szövegíró egymásra nézett. „Kérem — mondta az egyik — azonnal meghallgathatja.” Ebben a pillanatban a telefonhoz megy, felhívja Sándor Jenőt, akil felszólít arra, hogy a darabból készült próbagramofonlemezt tegye a készülékre és játssza be a telefonba. Így is történt. Egy perccel később az igazgató mosolygva élvezte az igazán remek slágerszámot. „Azonnal megveszem a darabot” — mondta a direktor és felkérte a zeneszerzőt, hogy még egyszer forjassa le a lemezt.

— Amerikai rendszerű darabvásárlás.

— Ugy van. Remélhetőleg amerikai siker is lesz belőle.

— Milgen pletykát tud?

— Amilyet parancsol.

— Gyorsan kérek egyet.

— Az Operaházban most egy érdekes esetről beszélnek. Az egyik előadáson történt, hogy a földszint első sorában egy rendkívül elegáns hölgy jelent meg, akinek olyan szép ruhája volt, amely a legszebb párizsi toalettet is felülmúlja. Az első felvonás után, a szünetben, a ruha tulajdonosnője meglepetéssel látta, hogy ugyancsak az első sorban: egy másik hölgy is pontosan ugyanolyan ruhában ül, mint ő. Ezt a ruhát pedig Budapesten nem lehet megkapni; a leghíresebb párizsi szalón eredeti modelje. Az első számú elegáns hölgy megvárta, amíg újból sötét lesz, aztán elhagyta a nézőteret.

— Prognózis?

— Előbb mondok valamit. Nagy Margitot, a kiváló operabékesnőt felfedezték a film számára... A próbafelvételek olyan pompásan sikerültek, hogy a szakemberek megállapítása szerint Nagy Margit a legnagyobb filmkarrier előtt áll.

— Csak nem hódítja el tőlünk a film?

— Nines kizárva. Azok a színésznők, akik a színpadot fölcsérelték a filmmel, rendszerint évekig nem óhajtának visszatérni a színpadra.

— Remélem, most nem így lesz.

— Remélem. Különben manapság már a meteorológia is léved.

— Mégis?

— A „Papucs” kellemes... és reméljük tovább fog tartani, mint a bőrcipők.

A divatörület most Angliába esapott át. — Egy színésznő ilyen magas sarkú cipőt igyekszik népszerűvé tenni

PAPUCS

A Pesti Színház

bemutatója

Nyolc óra.

A premier már a nézőtérben is jól kezdődik. Feltűnően sok a szép asszony és lány. Estélyi ruhában vannak. Bécsben még az Operaház díszelőadásán sem lát az ember a földszint első sorában estélyi ruhát. Nálunk a főpróbákon a támlásszék utolsó sorában Patou-modellekben ülnek a hölgyek és a Vig-színház egyik legutóbbi délelőtti főpróbáján feltűnt egy úr, aki szmokingot húzott.

Szóval a nézőtér kitett magáért.

Nyolc óra tíz perckor széthúzták a függönyt és a színpadon öt válogatottan szép hölgy vált láthatóvá szintén estélyi ruhában. Illetve éjszakaiban. Éjszakai hálószoba ruhában. Minek kerteljünk? Mondjuk ki nyíltan: hálóingben. Kezdetnek ez is igen kellemes volt. A vendéglátó gazda valódi finom káviárt szolgáltat előételül.

És az ételrend többi fogása ellen sem lehetett kifogásunk.

Armout és Gerbidon vidám históriáját szikrázó ötletekkel bővítette és magyarosította Lestyán Sándor. A mese hőse Papucs, az okos kis kutya, akit kalandvagyó hölgyeknek ad bérbe élelmes gazdája. Papucs szenzációsan van idomítva. Ha meglát egy

autót, melyben magányos férfi ül, felugrik az autóra és tüntetően mutogatja nyakörvét, melyre ez van írva: „Nevem Papucs, kérlek vigyél vissza úrnőmhöz, aki Faubourg ucca 11. szám alatt lakik és akitől illő és kedves jutalmat kapsz!”

Hát persze, hogy mindenki visszaviszi a kis kutyát úrnőjéhez, aki azután nem annyira ad, mint inkább kap jutalmat a becsületes megtalálótól.

Fejes Teri megint elragadó volt a léha párizsi hölgyecske szerepében. A közönség meleg tapsal fogadta.

Fél kilenckor történt a nagy meglepetés. Primadonnát avattak Budapesten, ami e sorok írója szerint mindenesetre társadalmi esemény. Hiszen állandóan olvashatjuk, hogy kevés a primadonna. Tisztelettel bejelentem, hogy a primadonnahány szombat este óta enyhült. Komár Juliska jött, látott és győzött. Ő játszotta a romlatlan vidéki kislányt: Marguerittát, aki unokahugát, Zizit jött meglátogatni és beleszeret Zizi egyik udvarlójába, René Brodardba. Persze, hogy meghódítja Brodardot. Mért éppen őt ne hódította volna meg, mikor az egész nézőtér elragadtatva ünnepelte operettszínpadunk új csillag-

Vendrey Ferenc,
Komár Juliska,
Radó Sándor
(Aldor felv.)

gát. Mindene megvan, ami népszerűséget ígér. Szép, fiatal, kitűnően játszik, remekül öltözködik, ügyesen táncol és még hangja sincsen, éppen úgy, mint több operettszárunknak. Szóval, tökéletes.

Negyed tízkor, az első felvonás után, mindenki meg volt elégedve. Bródy direktor elővacsorát rendezett az igazgatói szobában. Megjött az étvágya, amely a próbák alatt több ízben elment. Az előcsarnokban többen énekelték már Krausz Mihály remek kerिंगőjét, amely az első felvonás slágere. Némelyek Krausz helyett Strauszt mondtak. Azt hitték, hogy a keringőkirály írta a pompás valcert.

A második felvonásban már minden Komár Juliska körül forgott. Fejes Terinek alig volt alkalma megmutatni legújabb párizsi modell szerint készült vörös ruháját, melyet azonban mérföldekkel vert le Komár Juliska ravasz fehér selyemruha kreációja, amely úgy kezdődik, mint valami pizsama és azután a nézők szeme látára alakul át káprázatos estélyi ruhává. A ruhának olyan sikere volt, hogy szerzőjét szintén fel kell tüntetni a színlapon. Voltak hölgyek, akik azt állították, hogy egy kis muzsikával mint önálló sorsdrámát is elő lehetne adni.

Kertész Dezső végleg megtört a fehér ruha hatása alatt. Mindent megbocsájított. Még azt is, hogy Margueritte ártatlan, ami pedig Párizsban igen nagy bűnnek számít a librettisták szerint.

A közönség ezenkívül még Vendrei tatára is azt mondta, hogy: cuki! A hetven éven felüli öregúr ellenállhatatlan kedvességgel mókázott, sőt táncolt is. Nagyon tetszett Timár Kató, aki a temperamentum-versenyen első díjat nyerhetne. Felfedeztetett továbbá az est folyamán még egy Barabás Sári nevű hölgy is, aki igen szépen adott elő egy ötletes kuplét. A művész nő még erősen küzdött a bemutatkozás lámpalázával, de biztos ígéret. Radó Sándor olyan jókedvű volt, mintha humorát és friss életkedvét egyenesen a Place Pigale-ról szállították volna Párizsból. Heltai Andor remek kabinetfigurát alakított.

A legnagyobb dícsérettel kell megemlékeznünk Krausz Mihály ötletes, finom muzsikájáról, amelyhez hasonló üdítő melódiaikat régen hallottunk. Kár, hogy csak játsszák és nem éneklik is, mert énekhangja valamennyi szereplő közül egyiknek sincsen. De ez már pesti specialitás, úgy megszoktuk, hogy azt hiszem a közönség már felháborodva tiltakozna, ha operettben énekelni is mernének. Mi ez? — kérdeznék haragosan. — Hol vagyunk? Az Operában? Nem, ne tessék felháborodni. Csakugyan nem voltunk az Operában. De azért igen jól mulattunk. És mindenki jól fog mulatni, aki megnézi a pompás kis komédiát.

Forró Pál.

Fejes Teri
(Wellesz felv.)

Bartos Gyula
(Labori felv.)

BARTOS GYULA JUBILÁL

25 esztendő művészi pályafutása után mondja:
— Jó volna újra kezdeni

Negyedszázad nagy idő. Hát még a világot jelentő deszkákon. A színpadon, hol a reflektorok oly csábítóan megvilágítanak mindent — a közönség felé. Egy negyedszázadot eltölteni ebben a világban, ahol a fény mögött annyi küzdelem és csalódás adja a valóságot, bölcsesé válik minden ember.

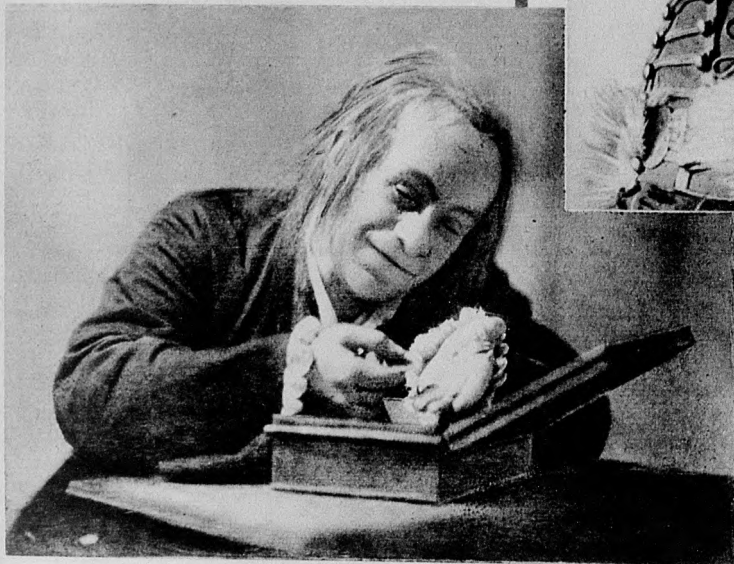
Ez látható Bartos Gyulán. Nyugodt tekintete elnéző jósággal kutat a másik arcában...

Huszonöt évvel ezelőtt állt be a Nemzeti Színház gárdájába Somló Sándor akkori igazgató szerződtette. Az akkor még mostohán kezelt magyar színjátszás a régi Nemzeti Színház falai között iparkodott hamisítatlan színházat nyújtani — nem kevés sikerrel. Hisz Ujházi, Blaha Lujza, Jászai Mari, Ligeti Juliska, Alszegehy és ki tudná még felsorolni hányan a nagyok közül — akik azóta már régen a magyar színháztörténelem felejthetetlen halottjai — voltak az akkori Nemzeti kiváló színészei és színésznői.

— Emlékszem — mondja szerény otthonában, az élettől mélyre szántott barázdákkal az arcán, a jubiláló Bartos Gyula, — jól emlékszem mindegyikre. Ugy néztünk fel rájuk, mint az istenekre... Minden mozdulatukat megvitatuk, utánozni akartuk és hittünk a művészetükben. Ha elgondolom azt, hogy ma mi vagyunk azok, akikre fölnéznek, akik példaképpül szolgálnak a fiataloknak... akkor

Az Oeskey Brigadérosban
(Aldor felv.)

„A Fősvény”-ben
(Stúdió felv.)

elsz
hus
ret
ind
O
Bar
éve
lott
ség
dula
jubi
mik
lozs
zód
rab
ami
kas
meg
mai
is.
köz
előa
Ezt
aka
győ
rég
elér
Hisz
rep
O
Bar
itt
udv
éve
kili
likő
tünd
érte
telm
saul
köté
léke
—
ben
vála
— I
hogy
ltsé
gán
men
kirá
kai
élet
kat
tarte
legn
min
tam
B
ürül
ból
ross
lyen

„Zsiga elgány”
(Strelitsky felv.)

elszomorodom, mert rájövök a kegyetlen huszonöt évre, amely elmúlt fölöttem. Szeretnék cserélni velük, azokkal, akik most indulnak, akik előtt egy új élet áll...

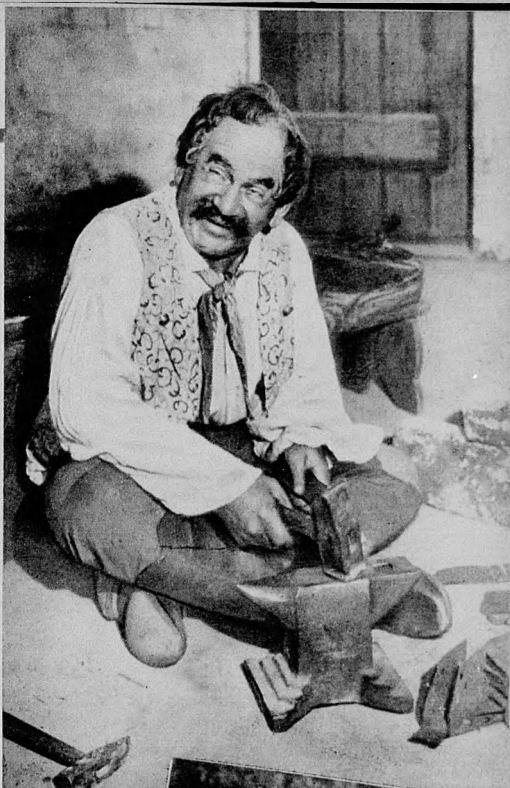
Oly őszinte meggyőződéssel mondta ezt Bartos Gyula, hogy elhisszük neki. A hosszú évek folyamán szeme előtt ragyogtak és hullottak le a magyar színjátszás örök büszkségei. Érti azt a világot, amely pályája elindulását nézte és azt, amely mostani 25 éves jubileumát fogja megünnepelni.

— Milyen más volt azelőtt — meséli, — mikor Temesvárról fölkerültem, ahová Kolozsvárról Szentgyörgyi István keze alól szerződöttetek vezető szerepekre. A klasszikus daraboknak volt ügynevezett közönségsikerük, ami azonban nem tévesztendő össze a mai kasszasikerral. Akkor még nem mozgatt meg olyan tömegeket a színház, mint ma. A mai élet azonban zavaros. És ilyen a színház is. Ma a klasszikusok nem igen érdeklék a közönséget. Ma a klasszikusokat természetes előadásmóddal adják elő a színházvezetők. Ezt a korral való haladással indokolják. Nem akarok külön véleményt bejelenteni, de meggyőződésem az, hogy megfelelő színészekkel, régi stílusban előadott klasszikus darabok elérnék a kívánt hatást... de hagyjuk ezt. Hisz én szerelmese vagyok a klasszikus szerepeknek...

Oly lemondó egykedvűséggel mondja ezt Bartos Gyula, hogy úgy érezzük, nem segít itt semmi ellenvetés. És a gyöngén világított udvari szobában, ahol csaknem az egész 25 évet töltötte, újságírók adják egymásnak a kilincset. Asztalra kerül a sajátkészítményű likőr és feketekávé, mert Bartos Gyula kitűnő vendéglátó házigazda is. Komoly szakértelemmel magyarázza a likőrkészítés rejtelmeit és mikor magyarázatai alátámasztásul kinyit egy szekrényt, ábécé sorrendben kötetek tűnnek elő, amelyek a szerepei emlékeit őrzik.

— Hogy hány szerepet játszottam életemben, arra még hozzávetőlegesen sem tudok választ adni — válaszolja a kérdezősködésre. — Legjobban megközelítem, ha azt mondom, hogy rengeteget. Hogy csak egy párat említssek időrendi sor nélkül: Hymfy dalai, Cigány, Pártütők, A bor, Vén bakancsos, Éjjeli menedékhely, Ora et labora, Becsület, Lear király, Elga, Fösvény, Velencei kalmár, Ocskai brigadéros és még számtalan. A magyar élet ismert, már annyiszor megírt és oly sokat játszott figurái legnagyobb sikereim közé tartoznak. Hogy melyik szerepemet tartom a legnagyobbobbnak? Hát ezzel úgy vagyok, mint mindenki: azt, amelyiket még nem játszottam el.

Bartos Gyula újra tölt a vendégeinek kiürült poharába a sajátkészítésű meggylikőrből és közben elmondja még, hogy nem jött rosszkor azért ez a jubileumi előadás, melyen a nyugalomban levő Ligeti Juliska is fel

Bartos Gyuláné
és leánya

fog lépni, mert sok a — fizetési meghagyás. — De azért jó volna újra kezdeni — szól végül és megint tölt a feltűnően gyorsan ürülő poharakba.

Mosolyog, bölint, hunyorgat a szemével, ahogy csak Bartos Gyula tud.

Gárdonyi Béla

BUDAPEST LEGUJABB PRIMADONNÁJA: LORENZ MÁRTA

Az új primadonna (Strelisky felv.)

Primadonnahiány van. Ezt nem mi állapítjuk meg s nem a publikum mondja, hanem a színházigazgatók — hirdetik. Hihetetlen, de úgy van, hogy amikor rengeteg színész nő van szerződés nélkül, két pesti színházban hetekig nem próbáltatták a soron következő színdarabot, mert nem találtak — főszereplőt.

Viszont Harmath Hilda, Bársony Rózszi, Zilahy Irén, Paál Erzszi, Kún Magda, akik külföldön óriási sikereket aratnak, kizárólag azért mentek külföldre, mert itt egyáltalán (Harmath Hilda!), vagy nem eléggé tudtak érvényesülni.

A pesti színházigazgatók azonban görcsösen ragaszkodnak bizonyos nevekhez s ha a szóban forgó „név” például nem szabad,

akkor inkább nem kezdik meg az új darab előkészületeit s a várakozás teljesen elhibázott álláspontjára helyezkednek.

Ezt a politikát követte a Király Színház igazgatósága is, amíg végül is belátta, hogy vagy belátható időn belül nem mutathat be új darabot, vagy — fölfedez valakit, akinek nem szükséges okvetlen húszévi színházi multtal rendelkezni, mégis tetszhetik és sikere lehet...

A Király Színház tehát — mint színházi nyelven, mondják — új színésznőt „hoz ki” legközelebbi operettjében. A színésznő neve Lorenz Márta. Ő játssza a Békeffi—György-operett főszerepét.

Mit mondhatunk mi Lorenz Mártáról? Azt, hogy nagyon szép nő, kitűnő megjelenés.

S mit mond ő önmagáról a „Déliláb” olvasóinak?

— A Király-Színház számára — meséli Lorenz Márta — engem Rátkai Mártonné fedezett fel. Ő látott a Teréz körúti Színpadon egy egészen kis szerepben és ő hívta fel rám férje figyelmét. A többi, ha szabad azt mondanom, egy kissé álomszerűen pergett le. Rátkai Márton ajánlatára berendelték a Király-Színházba. Fél óráig tartott a „vizsga” énekből, táncból és prózából. Aztán közölték velem, hogy én játszom az új darab primadonna szerepét.

— Tehát fél óra leforgása alatt primadonnává avanszált.

— Igen, legalább is primadonnajelöltté. De már próbálok is szorgalmasan, reggeltől estig, énekpróba, táncpróba, összpróba. Már annyit tudok, hogy nagyon-nagyon sokat kell dolgozni annak, akinek a színháznál rangja van, vagy legalább is azt akarja, hogy rangja legyen.

— És hogy került egyáltalán a színházhoz? — kérdeztük.

— Véletlenül, a társaságom révén. Nem szándékoztam színésznő lenni, nem jártam színiiskolába. Az életem elfoglalta a társasélet. Férjhez mentem, majd elváltam. Társaságban gyakran énekeltem, sanzónokat adtam elő. A társaságom tagjai ilyenkor mindig azt mondták, hogy a színpadon van a helyem. Különösebb vágyam nem volt a színpad után, de azért örültem, mikor egy ismerősöm révén meghívást kaptam a Teréz körúti Színpadon való bemutatkozásra.

— És most?!

— Most egyszerre minden megváltozott körülöttem. Most úgy érzem, hogy csak a színházért érdemes élni, dolgozni. Most mindent más szemüvegen nézek... A színpadot eddig csak kellemes kirándulásnak gondoltam, most már hivatásnak látom. Minden gondolatom ma már a szerep, a színház, a közeledő premier...

A Király-Színház tehát megtalálta új primadonnáját, reméljük, a publikum ezt a fölfedezést csak szentesíteni fogja.

Barna Jenő

EGY RÖVID ÉLET

Manuel de Falla nem először szerepel operaházunk színpadán. A „Háromszögletű kalap” című balettpantomimját annak idején igen nagy sikerrel mutatták be. Manuel de Falla akkor bebizonyította, hogy a spanyol folklorból merített melódiák felhasználásával mennyire izzig-vérig modern zenét lehet alkotni és ugyanakkor a konzervatív ízlésű balettnak is megfelelni. A ritmus a cselekmény szerint rapszódikusán váltakozott és hűen aláfestett cselekményt és érzelmeket.

Ezt azért volt fontos elmondani, mert ugyanez áll Falla legújabbán bemutatott művére is „Egy rövid élet”-re. Ahol festeni kell a zenének (például az első felvonás finom intermezzója), vagy tánchoz szól, ott színes, hangulatos és életvidám, de bizony az énekreszek sokhelyt színtelenek és éppen itt, ezeknél a helyeknél a zenekar nemcsak hogy nem kárpótol, de még jobban elhalványul. Mintha a szerző únta volna ezeket az „operai” részeket, annyira kedv- és invenció-nélküliek. Igaz azonban az is, hogy Falla az „Egy rövid élet”-et húsz évvel ezelőtt szerzte.

A szöveg szerzője C. Fernandez Shaw. Ami a Fernandezt illeti, azt elhiszük, a Shawt kevésbé.

A cselekmény Granada külvárosában történik. Itt él Salud cigánylány nagyanyjával. Paco granadai ifjú a cigánylány szerelmese. Ez a fiatalember örök hűséget esküdött Saludnak, pedig ugyanakkor már egy másik lánnyal jegyben jár. Egy véletlen folytán Salud megtudja, hogy kedvese másnak udvarol és elindul, hogy felkeresse. Késő, Paco vőlegény és víg vendégcsereg közepette éppen lakodalmát ünnepli, amikor megérkezik Salud nagyanyjával. Az elhagyott cigánylány keserű könnyek és szemrehányások közepette felelősségre vonja Pacót, de az előbb megtagadja, majd elfordul tőle.

Salud ezt a nagy fájdalmat nem bírja ki és meghal.

Az előadás, amelyet Rékai András rendezt és az igen tehetséges Ferencsik János vezényelt, minden tekintetben kifogástalan volt, úgyszintén Nádasdy Kálmán fordítása.

A szereplők közül Bodó Erzsí mint cigánylány igen meggyőző volt. A díszleteket és jelmezeket ifj. Oláh Gusztáv tervezte és ez sok mindenért kárpótolt. Az első felvonás romantikus környezetben felépített cigánytanyája, a második kép tökéletes megoldása Granada látképével s végül a harmadik kép művészi meglátású, de szerencsétlen elhelyezési vasrácsa egy kiforrt tehetség munkája.

Halmos János
és Bodó Erzsí

Kép a második felvonásból
(Vajda M. Pál felvétel)

AZ EGÉR ÉS A GONDVISELÉS

Irta: KODOLÁNYI JÁNOS

Nem tudom, hogyan is történhetett. Barátságos lámpafény ömlött a szobára s olyan kedvesek voltak a nagy bútorok és a függöny leomló fehér szárnyai. Ki hitte volna, hogy ezen a csöndes, családi helyen ér a szerencsétlenség? Láttam ugyan már gyakran az Óriás Lények valamelyikét, amint dübörgő léptekkel járt-kelt a barátságos birodalomban, de álmodni se mertem volna, hogy valaha is ártani fognak. Már egészen megszoktam pedig ezt az országot. Ismertem minden szobáját, zegézt-zugát, bútorhegyeket és szőnyegmezőket, tudtam, melyik függönyön kell fölszaladni, hogy a szekrényre jussak s az egyik sarokban valóságos dombot öröltem ki egy deszkalkotmányból. Nem bántott senki. Már őscim is zavartalanul éltek ebben a birodalomban s egyik, akit Bölcs Daráló néven tisztel a családi hagyomány, pátriárkai kort élt el, ősz fürtök verték a füle tövét s végelgyöngülésben halt meg... Szegény, ma is büszkeséggel gondolok rá vissza, neki volt a leghatalmasabban fejlett agyveleje, soha egérvélőn olyan tekervényeket és barázdákat nem láttak még az orvosok. Családomban alig haltak meg ötven-hatan erőszakos halállal, pedig mondhatom, van vagy negyven fiam! S most... De hogyan is lehetséges ez? Érthetetlen. Hogy jutottam ide, ebbe a szűk zárt helyiségbe? Éppen az egyik Óriás Lény előtt akartam a szőnyeg és küszöb közötti kis alagútban átfutni, mert a konyhában már csönd volt s elérkezett a portyázás ideje, a Lámpa rég fölkelt s illatoztak a szalonna- és kenyérhulladékok, szegény feleségem a fészekben étlen-szomjan feküdt az ágyon, másállapotban van... migrén gyötörte... Elvégre kötelességem táplálni. Az inyem is viszkedett, megint erősen nőnek a fogaim, el akartam látogatni a Sarokba is, hogy rágcáljak vagy Lámpanyugtáig. Szóval, igen... Az Óriás Lény lehajolt s ezt a helyiséget, amiben most vagyok, odatartott a szőnyeg-alagút szája elé. De csodálatos: nem láttam a helyiség falát. Belefutottam. Akkor kaptam észbe, amikor az Óriás Lény megfordította ezt a csodálatos házat, amelynek nincsenek falai s mégis vannak, keményebbek az egérfognál.

Még most is ver, dobog a szívem s akkor szinte elaléltam a rémülettől.

Hogy van ez? Kilátok innen, ámbár homályosan, mintha valami vékony hálógógná el a szemem elől a fényt. De mondom, azért kilátok innen, látom az egész világegyetemet, a bútorhegyeket és a szőnyegmezőket, látom a fejem fölött szelíden ragyogó Lámpát magasan, magasan... S

mégis, ha ki akarok ugrani ebből a félelmetes helyiségből s futni, futni haza, a fészkeembe, szegény feleségemnek az edelét... szalonát... Nem, nem, ez rettenetes, én a Bölcs Daráló ivadéka s mégse tudom ezt megmagyarázni magamnak, hogy kilátok ugyan innen, azonban fogam-körmöm lesiklik a láthatatlan falon... Még ilyet nem láttam. Nem érem föl ésszel. Kitüntetéssel tettem le a filozófiai doktori vizsgát én is. Az egerek között valóságos... azaz most csakugyan nem szabad hiúsági kérdéseket feszegetnem. Itt arról van szó, igen, nagyon könnyen az életemmel játszom... vagy játszik valaki...

Jaj, most az Óriás Lény szemét, rettenetes szemét látom a fal mögött, rám néz, villog, milyen irtózatossá igy közelről, olyan, mint a pokol szája, azt festik le így papjaink, ámbár én... én mégis hiszek a pokolban és az Istenben, igen, mert most látom, hogy... Az Óriás Lény volna mégis az Isten, mint ahogy az iskolában tanultuk? De hiszen anyyiszor becsaptam, kijátszottam, gyakran a lába között szaladtam el s még ő visított, igaz, hogy félelmetesen, de mégis... és mégis ő látszott ijedtetni... S az Isten, hatalmas elméjű ősom: Bölcs Daráló szerint, hasonlatos hozzánk egerekhez, négy lába van és hajusza, villogó szörnyű szemei s nesztelen járása... Ez, ez eldönthetetlen dilemma...

Szegény feleségem! Szegény megszületendő gyermekeim! Most megpróbálom az én speciális ugrásomat egyenesen fölfelé, igy... Minden izmot, minden energiát összeszedve... mint a pattanó bogár... Jaj, jaj, én szerencsétlen, bevertem a fejemet az orromat, szédülök, a szemem káprázik... Mindegy. Még egyszer. Nem, nem, itt a láthatatlan égbolt ráfeküdt a láthatatlan falakra s hiába minden erőlködés, csak összevizezem magam... Milyen fáradt vagyok, milyen szomorú, milyen éhes... Tetejébe még az inyem is kegyetlenül viszkett, rágcálmi kéne, máris hosszabbak a fogaim, mint ahogy a tudomány szerint szabad lenniök. De mindenütt a síkos, átlátszó, keményszerű és síma ízé... S kívül az Óriás Lény röhög, förtelmes, ragyogó szemei hunyorognak reám...

Oh, áldott légy Gondviselés, aki meghallgattad szegény, alázott szívem könyörgését, megszántad sokat fáradott testem-lelkem szem-

vedését, éhező gyomrom és összetört orrom szájalomra indított. Ime, a megnyílt egckből puha kőc és két hatalmas dióbél hullott elébem... Mindenesetre enni és aludni fogok, aztán ismét megpróbálom a szabadulást innen, ismét fölgrálok a lesüllyedt égre, amíg meg nem nyílik s ki nem szabadulok a rabságból szeretteimhez...

Bölcső Rágó egy hosszú éjszaka után arra ébred szunnyadásából, hogy bőrtöne hullámokon inog. Nem hullámok voltak azonban, amelyek mozgatták, hanem az Óriás Lény hatalmas vigyázó kezei. A börtön fölemelkedett a magasba, aztán nagyon óvatosan és ferdén a szőnyegmezőre helyeződött. Az egér szíve megdöbben félelmében és örömben. Ugy érezte, ütött a szabadulás órája, vége a rettegésnek és bizonytalanságnak, hazamehet a feleségéhez, odabújhat hozzá s megnyugtát-

hatja a derék ásszonyt, aki tetejében még áldott állapotban is van. Ismét bebújhat a meleg fészekbe...

Szívét hála és öröm töltötte el. A Gondviselés... Ezután vallásos életet folytat s elhiszi, hogy nem a macska, hanem az ember az isten.

Hirtelen futásnak eredt és... csakugyan a félredöntött börtön nyitva volt, fejét nem verte az égboltra, sebes orrát megcsapta a friss levegő. Örömben, boldogságában csak futott, futott...

S a következő pillanatban beléhasítottak a karmok, a Macska, a Halál szörnyű karmai... Érezte, hogy minden elveszett és káprázó szeméire sötétség borult. A fogak és körmök, mint kések hasítottak bele a torkába, szívébe, koponyájába... S az Óriás Lény, a Gondviselő hidegen kacagott.

Jaj most az Óriás Lény szemét látom...

Amit a suszterinas is füttyül...

Breton parasztlak dudálnak
a párizsi utcán

Sláger... Mi a sláger? Az a zeneszám, amely fülbemászó melódiája révén eljut a színházból, zenekarból — a suszterinasokig. Tudja Isten, a suszterinas a gondtalanságot, a jókedvet és a muzsikalitást jelenti. Ő az ucca zenekritikusa.

Németül annyit, mint: gassenhauer. A népserü zeneszámot az ucca veszi át, a járókélők éneklék.

Van-e ma kedve valakinek énekelni?

Szóval: suszterinas és kintorna. Ők ketten dalolják a slágeret.

Mi az a kintorna? Hivatalosan a következő:

„Kintorna a magyar neve az általános ismert verklének, melyről először 1780-ban emlékszik meg a Magyar Hírmondó. Régi alakjánál a zárt szekrényben elhelyezett sípokot érintővel ellátott forgó henger szólaltatja meg. Ez a sípláda. A múlt század közepén találták fel a külvárosi udvarok népserü verkljét. Ennek forgó hengerén elrendezett kis fogak acélrudakat térítenek ki egyensúlyi helyzetükből... — Juj, de nehéz!”

Mi lene, ha egy derék „viciné” megkérdezné a kislányt:

— Mi játssza az udvaron azt, hogy „Tenyeremen hordom?”

A kölyök ezt felelné:

— Egy gépezet, amelynek forgó hengerén elrendezett fogak acélrudakat térítenek ki egyensúlyi helyzetükből, úgy, hogy a „tenyeremen” melódiá szaladjon ki ezen kolozszus szájából...

No úgy-e?

A verkl, sajnos, kihalófélben van. Nagyritkán hallani. A házfelügyelők szövetsége mintha hadat üzent volna ellene. Csak nagyon messze valahol az Angyal föld tájékán van még dívatban a verkliszó.

És néha behívják a városba vendégszeretpélni.

A Hunyady ucca egyik házában lakó cigánygós fényes esküvőre készült.

Táncolni is akart a fiatalok, a ház udvarán. Az esküvő vasárnapjának délutánján megjelent egy „forgó gépezettel ellátott”... azaz pardon... egy verklis és kavargatni kezdte a műszerét. Kora délutántól, késő éjfélig. Addig, amíg a szomszéd házak lakói kiabálni kezdtek, hogy elég volt, aludni szeretnének. (Most jut eszembe, nem akarom a verklit bántani. Nem is ezért lármáztak. Egy kis késelés történt és az váltotta ki a kiabálást, izgalmakat.) Pedig milyen szépet játszott. Például ezt is, hogy:

„János, legyen fent a Jánoshegyen...“
 Vagy például:
 „Egy csók és más semmi...“
 Sőt:
 „Halványsárga rózsza...“
 Ez volt ugyanis a menyasszony kedvenc nótája.
 Szóval a verkli még él, csak nem hagyják élni.

*
 Az uccai zenészek azonban lassanként kezdik megvetni a verkli nemes intézményét. Azt mondják, elavult, mint a konflis.

Milyen modern hangszerek vannak?
 Aki ismeri a pesti uccát és udvarokat, az észrevehette, hogy újabban a fuvóshangszerek jöttek divatba. Nem beszélünk a tárogatós emberről, aki mélabús kuruc nótákat fúj a nyolcadik kerületben. Van egy hárfás asszony, akinek a gyermeke viszont hegedül. Szenzációsan játszik a xilofonos, aki úgy veri a facimbalmot, hogy minden háztartási alkalmazott odaégeti a rántást.

Aztán, sajnos, nagyon sok van, aki csak puszta hangjával akar pár fillért keresni. A hangszer drága, a hangszert el lehet adni. Kezdeknek.

*
 Az uccai énekes, uccai zenész foglalkozási ágának nagyon is kapos lett, különösen külföldön.

Furcsa példája ennek az az eset, ami Londonban történt.

A londoni Operaház egy ismert, kitűnő énekesnőjét elbocsátották. A hangja nem ragyogott a régi pompájában. Nyugdíj nincs, a nő szegény volt, foglalkozást a mai művészgazdag világban nem vállalhatott.

Elhatározta, hogy uccai énekes lesz belőle és nápolyi jambó-mintára a londoni uccán

Székely Aladár
 felv.

A egiány

„Kintornás család“

Egy elboesátott londoni operaénekeső,
aki az uccán énekel

fogja áriákkal és dalokkal megkeresni a mindennapi kenyeret.

Miután azonban félt, hogy ismerősei megtudják, Richrondba utazott, London közelébe és egy parkban — „standot” szerzett magának. Ott énekelt az uccán; egy társnője kísérté „zongorán”.

Persze még így is félt az ismerősöktől. Ezért felvett egy álarcot és azt csak akkor vetette le, amikor már befejezte az éneket és senki sem volt a közelében.

Igy él az egykor híres operaénekeső.

*

Párizsban is elszaporodtak a zenélő koldusok. Breton parasztok árasztják el a boulevard-t és dudával szórakoztatják a járőke-
lőket.

Otthon nem tudnak megélni, azt hiszik, hogy Párizs kívánsai a dudára.

*

És ők, az uccai énekesek, uccai zenészek terjesztik a sláger.

A sok zeneszerzőnek még pénzt kellene adni nekik ezért. Terjesztik és népszerűsítik a fülbemászó muzsikát.

Mert ezek a kultúra névtelen katonái biztosan szebbet, jobbat szeretnének. Talán egy Beethoven szonátáját is. (Nem mind, csak aki a magasból csöppent ebbe a foglalkozásba.) De az ucca nem bír el komoly muzsikát. Az ucca legfeljebb „Az asszony ingatag”-ig jut el. Még az is sok neki.

Az uccának ez kell, hogy:

„Tenyerem hordom.”

Az ucca azonban nem hordja a tenyerén azokat, akik ezt kenyérkeresetből éneklük. Az ucca elbírja őket és helyenként ad nekik egy pár fillért, centet, vagy pennyt.

*

A sláger él bennük.

A névtelen hangszerben.

Az ucca él, lüktet, mozog.

A kintornás ember forgatja a verkleijét, az okarinás a szájához szorítja fekete miccsodáját.

Mindig ugyanaz.

Csak a sláger más...

Az tűnik el a leghamarabb.

A Belvárosi
Színház
bemutatója

HELYET AZ IFJUSÁGNAK

„Helyet az ifjúságnak” a címe Paul Vulpis háromfelvonásos vígjátékának, amelynek magyar átdolgozój Fodor László és Lakatos László. Ez a két magyar név egymagában is világhírű márka, amely a szellemesség, az ötletesség, a kultúra biztosítéka. Nehéz is volna mást mondani erről a lendületes színpadi műről, mint hogy minden sorában vetekedik Fodor László könnyedén biztos rutinja és szelle-

messege Lakatos László mélyen járó és mindig az elevenére tapintó eszrit-ével.

A filmszerűen pergő cselekmény hőse György, egy egyetemet végzett fiatalember, aki e pillanatban munka nélkül áll. Ez a fiatalembertípus még nemrégiben (*Az ember a híd alatt*-ban) a Dunának akart menni, nem sokkal az után (*Több mint szerelem*-ben) fejest ugrott egy gazdag házasságba, de most nem ilyen elkese-

Muráti Lili,
Páger Antal
(Áldor (ele.))

nyerén
lik. Az
ik egy

jét, az
icsodá-

Góth Sándor, Baróti József (Aldor 1916.)

redett. Könnyedébb, őszintébb, egyszerűbb, valószínűlenebb és éppen ezért jobban a szívünkhöz is férközött. Blöfföl! Beállít a Mitropa Bankba, ahol ügyes trükkkel becsempészi magát a hivatalnokok közé és egy nem létező bankkációt elhítt és valószínűvé teszi az egész bank, sőt az elnök előt is. Addig beszél erről a nem létező ügryről, amíg az valóban létezik is, tárgyalások tárgyalásokat követnek, György megnyeri az elnök bizalmát és a tárgyalásokat is ő vezeti.

Az elnök lánya, Klára és György egymásba szeretnek. A fiatalok boldogságának, valamint György felfelé ívelő karrierjének semmi sem állana útjában, ha nem fenyegetné a veszély, hogy a blöff kiderül, mint üres szappanbuborék elpattan és minden újra összeomlik a semmibe. De Klára, aki igen megszerette Györgyöt, a

nők nagyszerű ösztönével elüzi ezeket a vésztfjóslo felhőket.

Ez a rövid tartalma Fodor és Lakatos vígjátékának, amelyet tulajdonképpen csak úgy lehet legjobban elmondani, ha az ember a percről-percre elhangzó remekbe faragott dialógusokat szó szerint leközlölné.

Az előadás eseménye Góth Sándor, aki az elnök szerepében ismét maradandó emlékeztető alakítást nyújtott. Györgyöt, a munkanélküli fiatallembert Páger Antal játszotta, a tőle megszokott lendülettel, humorral, bár talán helyenként túlozva.

Muráti Lili finom és bájos Klára szerepében, de a többi szereplők is, a nagyszerű Baróti József, az igen tehetséges Simon Zsuzsa, Apáthy, Gonda, Lengyel, Boray, Hajnal, Szilágyi, Borkay, mind részesek a sikerben, mert a „Helyet az ifjúságnak” igen nagy siker.

Kürthy Pál rendezése kifogástalan, Gara Zoltán díszletei izlésesek.

BUTOROZOTT LAKÁS

külföldie veló költözködés
miatt azonnaira, havi 160
pengőért

KIADÓ

A lakás egy pompás kerben
van Budapest legszébb
helyén és pedig a Város-
ligetnél levő részén, autóbusz
és villamosközlekedéssel. A
lakás áll 3 szoba, fürdőszoba
stb. Kívánaira további három
szobával kiegészíthető, esel-
leg két komplett lakásnak is
alkalmas. Bővebbel Buda-
pest, Erzsébet királyné út 12.
házfelügyelőnél.

13501. Hosszú köntös, nagyon jó minőségű flannelből P 8.80

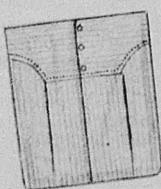
13502. Házikabát, tartós flannelből, divatos színekben P 9.80

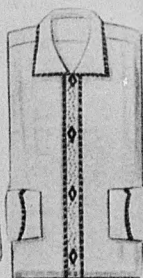
13503. Házikabát, I-a minőség, kitűnő szabás, gazdagon zsinórozva P 24.80, 29.80

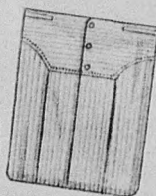
13504. Pyjama, kitűnő flannelből, áruházunk által védjegyzett célszerű Georg Alexander fazónban P 10.80

13506. Férfi alsónadrág, rövid P 2.80, 3.80 Ugyanaz, zefirből P 1.98, 2.25

13507. Férfi hálóg, I-a sífőnből, színtartó, divatos szegővel P 4.90, 6.90

13508. Férfi alsónadrág, hosszú, nagyon tartós köperből P 4.90, 5.90

13505. Férfika-lap, kemény, nagyon tartós minőség P 7.50, 9.80, 12.80

13509. Férfika-lap, puha, kitűnő gyapjú-minőség, divatos színekben és formákban P 5.90, 7.90, 9.80

Kérje élelmiszer-árjegyzékünket!

CORVIN

ÁRUHÁZ BLAHA LUJZA-TÉR 1-3

Kéry Panni
A bor című
filmen

**MÉGIS
DIVAT A
HAPPY END**

**MIKOR A SZINPADI SZINÉSZNŐ
A FILM MŰTEREMBEN LESZ
SZERELMES**

Májusban történt, orgonavirágzás és mozi-felvételek idején. A zugligeti „Hunnia” filmgyár műtermében Gárdonyi Géza „Bor” című darabjából a templomjelenetet próbálták éppen. Zúgott az orgona, borsónyi könyvek peregték a reflektorfényben az első padban ülő gyerekasszony — Kéry Panni — arcán.

A felvevőgép mellett egy ismeretlen, elegáns fiatalember állt, Bánky Viktor, a vállalat Münchenből jött technikai asszisztense.

A próbával egy-kettőre készen lettek, a jupiterlámpák kialudtak, a két fiatal teremtes egymásra nézett — aztán szinte egyszerre fordultak közöttük álló barátaikhoz a kérdéssel:

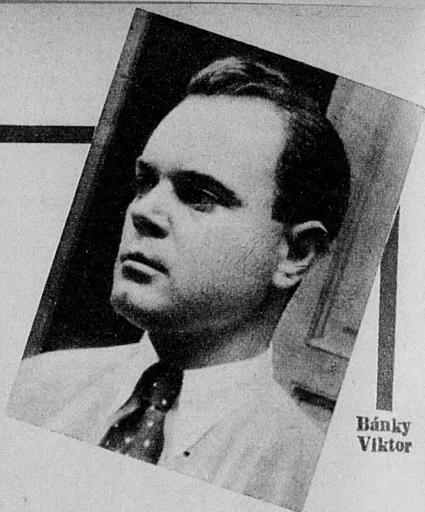
— Ki ez a fiú?

— Ki ez a lány? — Így kezdődött.

*

Patakpartján, szénaitalatos réten, bólintgató fűzfák, pirosan kacagó ribizkebokrok között — vidéki felvételek közben folytatódott.

Szerelmem lett belőle, szép, szabályos szerelmem és az utolsó napon, egész éjszaka mű-

Bánky
Viktor

teremben eltöltött kemény munka után egy körüti kávéházban, két csésze reggeli kávé között elhangzott az örökké egyforma kérdés, amire Chloé óta minden szerelmes lányka egyforma örömmel rebegi az igent... Chloé azaz, hogy Panncsika másnap reggel hazautazott Nagybecskerekre, ahová egy hét múlva huszonhárom rózsából álló gyönyörű csokor érkezett a születésnapjára, benne egy cédulával „Panninak, Viktor”.

*

És ezerkilencszázharminchárom november huszadikán déli tizenkét órakor két sugárzó arcú ember esküdött egymásnak örök hűséget a VI. kerületi előljáróság anyakönyvvezetője előtt: Kéry Panni és Bánky Viktor.

Jelen voltak még mint „segédek” dr. Simay Gyula, táblai tanácselnök, a menyasszony tanúja és György István, a „Bor” rendezője, mint az egész értelmi szerzője és a „tragédia” közvetlen okozója...

Az esküvő után az ifjú pár megcsókolta egymást, aztán a két perces férj ment ki a filmgyárba, dolgozni, az asszonyka pedig hazasietett új otthonába, ahol a virágok és ajándékok között egy amerikai kábelsürgöny-blankettája fogadta.

„Amíg személyesen átöllehet benneteket, így küldi jókívánataikat Vilma-Rod.”

A táviratot Bánky Vilma és ura Rod la Rocque küldték sógorójuknak.

*

Felkeresték a fiatal párt Izabella uccai lakásukon. Az almazöldre festett ajtó üvegabláin habos tüllfüggönyök vannak. A csemetésre meglepő látvány tárul a gyanútlan látogató szeméi elé: nekigyürkőzve, babos kendővel a fején, partvissal a kezében Kéry Panni takarít a lakásban az újdonsült házi-asszonyok minden hevével. Teljesen feleslegesen, a tükörfényes padlón, a csiszolt bútórokon seholy árva porszemet se lehet felfedezni.

Epp
minder
elherv
kékre
hető
két b

Urno
baba,
gedeln
fajtjá
lami
hetség
hogy
olyan
nek fe
egyike
teinek

Mos

zük, h

— E

át gy

csak

marad

előad

tűnő

mond

boldo

tos el

meg

Sze

akar!

hatni

—

Egy

Eln

—

Minde

Kéry

a „K

Eppen így hiányzik a színésznő-otthonok minden szokásos kelléke, színlapok, szalagok, elhervadt virágok, ez a lakás pirosra és kékre lakkozott bútoraival, józan, áttekinthető falsíkjaival, intím hatású szögleteivel két befelől élő embernek az otthona.

Urnője: fekete hajú, mandula szemű japán baba, de nem ám a régimódi, mindenre engedelmesen igen mamát mondó játékszerek fajtájából, furcsa modern tanagra figura, valami groteszk báj van benne. Hallatlanul tehetséges. Szubrettí pályafutását azzal kezdte, hogy hatvanéves vénasszonyokat játszott olyan megdöbbentő erővel, hogy mindenkinek fel kellett figyelni rá. Bajor Gizi szerint egyike a magyar színpad legnagyobb ígéreteinek.

Most egy idő óta nem játszik. Megkérdezzük, hogy mi ennek az oka.

— Beteg voltam — mondja, — hónapokon át gyöngélkedtem. Viktor nem enged játszani, csak ha teljesen egészséges vagyok. Azért maradtam ki Halász Imre darabjának utolsó előadásából. Sajnos, két színházban két kitűnő szerepet ugyanebből az okból le kellett mondanom. Ha nem volnék olyan nagyon boldog, fájna a szívem érte. Igaz, hogy fontos elfoglaltságom akadát időközben, sürgősen meg kellett híznom pár kilót!

Szent Isten, egy nő ma Pesten, aki hízni akar! Még hozzá színésznő! Ilyet sem láthatni mindenhol.

— No és most mi a program, Panncsika? Egy csók és más semmi?

Elneveti magát.

— Egészen komoly munkaprogramom van. Mindenekelőtt tárgyalok egy színházzal,

hogy soron következő operettújdonságukban a naíva szerepet elvállaljam, de lehet, hogy a december elején induló új magyar filmben fogok játszani.

— Mi lesz ez az új film?

Teljes komolysággal rázza a fejét.

— Azt nem mondhatom meg. Hivatalos titok.

Szeretnénk a ház urát is üdvözölni, Bánky Viktort, aki annak a Bánky Vilmának a fivére, aki annyi dícsőséget szerzett. A szőke magyar sztár testvére nincs otthon, annyit mindenesetre tudni róla, hogy filmkörökben sokra becsülik és aki, amikor huga Hollywoodban volt, New-Yorkban dolgozott, később pedig kiment Németországba. Nem óhajtott a huga árnyékában érvenyesülni. A sarokban egy heverő felett, Valentino, Rod la Rocque, Bánky Vilma fotográfiái vannak.

— Alig várom, hogy megismerjem Vilmát és Rodót — mondja a háziasszony. — Ők már régen tudták, hogy meg akarunk házasodni és aranyos leveleket írtak nekünk. Talán nyáron, vagy ősszel haza tudnak majd jönni. Végtelen szeretnék már együtt lenni velük.

Búcsút veszünk a fiatal Bánkynétől, aki megemlíti még, hogy januárban valószínűleg rövidebb időre kimennek Berlinbe. Nászúttal kapcsolatos üzleti utat tesznek. Hiába, praktikus emberek.

— Addig mit fog csinálni?

— Egyelőre tejbegrízt főzök magamnak — mondja és megindul büszkén a gázresó irányába.

Izsáky Margit.

Kéry Panni öregasszonyt játszik a „Fanny“ című színdarabban (Kamara felv.)

Kéry Panni civilben (Áldor felv.)

A BAJUSZ SZEKSZEPILJE

Hajviseletről nagyon sok szó esett már. Szemünk előtt játszódtott le különben a nő hajviselet egy érdemes metamorfózisa, amelyet általában a hufi-frizura világlázának ismertünk meg. Ez később az etonfrizura divatjává „fejlődött”. Magyarán, a nők hajviselete lassanként versenyre kelt a férfiakéval, mire ezek már „köszönöm szépen, nem kérek belőle” orrfintorral kényszerítették a gyengébb nemet nemes díszük megnövesztésére. A rossz nyelvek szerint, ekkor újabb lendületet vett a hajnövesztőszerek kereskedelme. Ez azonban ezúttal nem tartozik a tárgyhoz.

Az igen tisztelt férfitársadalom, mikor fölényes mosollyal intézi el az úgynevezett női hóbortokat, elfeledkezik arról, hogy arca díszét, a ma már általában simává borotvált szakállát hányféleképpen változtatta az idők folyamán. Az ősember bozontos arcprémétől Chaplin, vagy ha úgy tetszik, Hitler bajuszáig, valamint Roosevelttől csupasz felsőajkáig hosszú az út.

Mi jut vajjon az ember eszébe, ha egy régi fényképalbumban lapozva dédapák és nagyapák szakállas, bajszos arca tekint ki ebbe a mai lecsupaszított világba? Hol vannak ma már a büszke korszakállak, kotlettek, császárszakállak, kackiás nagy bajszok, amelyeknek mintegy groteszk maradványa az angolokra „stuccolt” kis sörte az orr alatt? Mások voltak-e a régi szakállas férfiak, mint a maiak.

Ha közelről vizsgáljuk az erősebb nem mai megváltozott szakállviseletét, azt találjuk, hogy nemesak külső változásról van szó. Világos, hogy a férfi jelleme a szakálldivat alakulásával párhuzamosan alakult. Ez csak világos! ... Gondoljuk arra, hogy miért tartották a nőket az életben általában jó színésznőknek, sőt sokszor kesernyesebb értelemben véve jó komédiásoknak? A sima, bájos arcokat nem álcázta a férfiak megszokott maszkiája — a szakáll, amely mögött észrevétlenül hújhatott meg az érzéseket eláruló ajkrandulás, amely mögé elrejtendő a cinikus mosoly és az ajkak izgalmasságát adottsága. A nő arca mindig „nyitott könyvként” tekintett az ellenlábására, csakhogy az vajmi ritkán olvashatót belőle, mert a gyengébb nem korán eltanulta, hogy az a nyitott könyv a valóságban zárt legyen az avatatlan szemek számára. A nő arcának önuralma ma is magasan a férfié fölött áll. Nem árul el semmit az érzéseiből, akkor, mikor a férfiéből csak úgy sugárzik minden, ami mögötte ég.

A nő ellenséget lát a férfiban és arcával nem akarja gyengeségét elárulni. Jogos-e ezért tehát a nőt színésznőnek, vagy komédiásnak nevezni? Talán mégsem, hiszen csak a természetadta eszközökkel éli ma is, mikor a férfi csupasz arccal bár, de a szakállas multja miatt még gyakorlatlanabban nem tud annyira uralkodni arc kifejezésein, mint az ellenlábás nem képviselője, akire szerelmével támad.

Mindazonáltal a férfi pszichéje, mióta létrejött a szakállviselet divatjáról, sokban változott. Bizonyos fokban már megtanulta azt, amit az asszonyok ösidők óta jól értenek. Valóban sokat tanult a mai férfi a nőktől. Figyeljük csak meg az új férfi típusokat; az ajkak kemény vonását, az akaratot a szemekben, amelyre a régi szakállas időkben vajmi kevés szüksége volt.

Egy férfijaitának van csak nagyobb előképzettsége az arc kifejezéseken való uralkodás tudományából: az angolszász férfinék. Hideg, tárgyilagos, önuralmat sugárzó viselkedésük közmondásos az egész világon. Ők már korán letértek a szakállviselet divatjáról, mikor más országokban még a kényelmesebb arcdísznek hódolt a férfitársadalom. Pedig az angolszász gentleman négy fal között tud olyan gyengéd lenni, mint más, tud annyira érzéseinek is élni, de a külvilág számára nem szeret elárulni magából semmit. Álarcban jár, mert csupasz arccal élt hosszú emberöltők óta, akárcsak a nők. Régtől fogva nem rejtette érzéseit szakáll mögé, mint más népek férfija.

A nemekek harca ma tehát egyenlőbb fegyverekkel folyik, mint azelőtt. A férfi arca is „nyitott könyv” a nő előtt, aki azonban egyelőre jobban olvas benne, mint viszont. Mindaddig, míg a férfi tökéletesen megtanulja, hogy mi az az álarc, amely az arc kifejezéseit elzárja az avatatlan tekintetek elől.

Lehetséges, hogy ekkor a nők megint viszkivánják a szakálldivat korszakát, csak kérdés, hogy a férfiak kötélinek állnak-e majd?

PREMIER A BETHLENTÉRI SZINPADON

Új színpadi írókat hoz ismét a Bethlentéri Színpad Baál Ernő és Nagy Károly személyében. A bemutatkozás rendkívüli szerencsés. A társszerzők érdekes, hatásos színdarabot írtak, amelynek művészi kvalitásain kívül igen nagy publikumsikere is lesz. A darabban nagyon jó szerepek vannak, amelyet a színház gárdája pompásan játszott el. A vendég Márkus Margiton kívül különösen Mihályfy Júlia, Miszlay Ilona, Gállfy Ica, Gellért, Cobor, Szalay, Zilahy produkáltak elsőrangú alakítást.

arcával
Jogos-e
komé-
hiszen
ma is,
a sza-
anabbul
ezésein,
akire

letért
ltozott.
amit
Való-
Figyel-
ajkak
nekben,
mi ke-

b elő-
ural-
érínek.
visel-
on. Ők
divatjá-
kényel-
adalom.
fal kö-
t más,
ülvilág
sem-
cal élt
t. Rég-
mögé,

egy-
arca is
n egy-
Mind-
anulja,
fejezé-
lől.
t visz-
csak
llnak-e

EN-
N

en-téri
szemé-
encés.
arabot
kívül
rabban
a szin-
vendég
ihályfy
Jellért,
örangt

John Miljean, az amerikai
filmek és színpadok híres
sztárja üres óráiban lelkes
rádiós, akinek az egész vilá-
got fogó óriási készülékét
bárki is megirigyelhetné

RÁDIÓMŰSOR

NOV. 26-TÓL DEC. 2-IG

Králik Jenő
— 11.15 —

M. Hir Sári
— 7.50 —

Szalay László dr.
5.39

A MAI ZONGORAESTRŐL

Ma este 7.50-kor kezdődő hangversenyén M. Hir Sári, az ismert zongoraművész, főb-
bek között a zene legnagyobb úttörőjének,
Bachnak „Olasz koncert”-jét is előadja.

Bach nemcsak a zenének, hanem speciáli-
san a zongorának is egyik legzseniálisabb
úttörője volt, hiszen művei nagyrészt zong-
orára vagy orgonára írta.

A zongorához Bachot különben is szinte
szenvedélyes szeretet fűzte már gyermekkora
óta. Tízéves korában teljes árvaságra jutva,
bátyjához, János Kristóf ohrdufi orgonához
került, aki ugyan oktatta őt zenére, de el-
tiltotta attól a gyűjteménytől, mely egyetlen
kötetben az akkori legjobb zongorázók legne-
hezebb műveit tartalmazta.

Más gyerek tízéves korában befőttes lep,
Bach ezt a könyvet lopta el éjszakára. Hold-
fényénél fél éven keresztül másolta e zong-
oradarabokat, végre addig tanulta vasszor-
galommal, míg emlékezetből tudta. Természe-
tes, hogy egész életén át a billentyűs hang-
szerek, a zongora és orgona maradtak ked-
vencei.

De M. Hir Sári megszólatatja azt a mes-
tert is, akinek kizárólagos szerelme volt a
zongora: Chopint. Három nagy forradalmára
volt a zenetörténetben a zongorának: Bach,
Chopin és Liszt és e háromból kettőnek mű-
veit halljuk.

Chopin csodálatos virtuozitása a zongora új
korszakát nyitotta meg, a pedállal bánása,
billentésének szinte a végtelenségig fokozott
árnyalata, a tolmácsolt érzéshez képest az
időmértéknek művészi váltakozása mind olyan
új és hódító vonása a zongorajátéknak, mely-
lyel Chopin ismertette meg a világot.

Nehéz dolga lesz mai koncertjén M. Hir
Sárinak, de bizonyos, hogy nagy feladatát
avatott művészettel oldja meg.

BUDAPEST I.

9.15: Hírek.

10.00: Egyházi ének és szentbeszéd az
Egyetemi templomból. Szentbeszéd-
det mond Tóth Tihamér dr. A szent-
beszéd mise után van.

11.15: Evangélikus istentisztelet a
Deák téri templomból. Prédikál dr.
Raffay Sándor püspök. A Luthera-
nia vegyeskar énekel Králik Jenő veze-
tésével.

12.20: Pontos időjelzés, időjárás- és víz-
állásjelentés.

12.25: A M. kir. Operaház tagjaiból
alakult zenekar. Vezényel Fridl
Frigyes. 1. Nicolai: A windsori víg
nők, nyitány; 2. Weiner Leó: Ma-
gyar szvit; 3. Čileá: Adriana
Lecovreur, ábránd; 4. Delibes: A
forrás, balettszvit; 5. Weber: Fel-
hívás keringőre.

Szünetben: „Rádióhét”. Papp Jenő
előadása.

2.00: Gramofonlemezek.

Wagner: Rienzi, nyitány (berlini filharmóni-
kus zenekar); 2. Wagner: Lohengrin, kvintett
a II. felvonásból (Seinemeyer, Pilinszky, Burg,
Jung, Düttbernd); 3. Weber: Oberon, ária
(Lehmann Lotte); 4. Verdi: Othello, kettős
(Nessi—Inghileri); 5. Elgar: La capricieuse
(Hubermann Bronislav); 6. Händel: Largo
(Basilides Mária); 7. Tosti: Szerenád (Tauber
Richard); 8. Schubert: Du bist die Ruh
(Lehmann Lotte); 9. Loewe: Az óra (Hüsch
Gerhard); 10. Preite: Bardolino (Garda-
kórus).

3.00: A m. kir. földművelésügyi minisz-
térium rádióelőadássorozata. Székács
Elemér m. kir. gazdasági főtanácsos.
Időszerű gazdasági tanácsadó.

3.45: A m. kir. Mária Terézia 1. honvéd-
gyalogezred zenekara. Vezényel Fri-
csay Richárd.

1. Pécsi József: Petőfi, nyitány; 2. Lányi
Ernő: Petőfi-csatadal; 3. Kövér Dezső:
Petőfi-ábránd; 4. Liszt Ferenc: XIV. magyar
rapszódia; 5. Fricsay Richárd: Régi magyar
dalok és táncok a kurucvilágból, ábránd
(tárogatószó, előadja Eitler István); 6.
Vincze Zsigmond: Szép vagy, gyönyörű
vagy...; 7. Barna Izsó: Ne bántsd...
induló.

Közben

4.30: A közművelődés féléhrája. Petőfi:
„Bolond Istók.” Felolvassa Kiss
Ferenc.

5.30: „Farkasok a pusztán.” Zalai
Szalay László dr. elbeszélése. Fel-
olvassa Fejér József dr.

6.00: Guttenberg György szalóznene-kara Kalmár Pál énekszámával.

1. Radó—Illiczky: Ködbe borult már a határ (Kalmár); 2. a) H. Warren: Forty second street, foxtrott; b) Carlo de Fries: Kalkutta, foxtrott; 3. Bixio—Kovács K.: Szép ibolyát tessék (Kalmár); 4. K. Robrecht: Keringő-egyveleg; 5. Tagliaferri—Morolo—Szécsi: Amoro canta (Kalmár); 6. Bäker—Jäger: Miki egér, komédia-fox; 7. Zerkovitz Béla: Vannak egészen furcsa dolgok (Kalmár); 8. a) Kaper—Jurmann: Ninon, slowfox; b) S. Weiss: Schwarze Katharina, foxtrott; 9. O. Stransky—Farkas Rezső: Ne hagyj el, mért teszed, tangó (Kalmár); 10. a) Koehler—Arlen: Stormy weather, slowfox; b) Damith Endre: Komédia, foxtrott; 11. Huszka Jenő—Martos: Dal a „Hajtóvadászat” c. operettből (Kalmár); 12. Hangosfilm- és operettújdonások (Kalmár); 13. Guttenberg György: Karnevál, zenei revü; 14. a) Szántó—Kamjonkai: Maga már nem nekem való, tangó; b) Lama—Kovács: Tik-ti, tik-tá (Kalmár).

7.20: „Az élet iskolája”. Zágon István vidám csevegése.

7.50: M. Hír Sári zongorázik. 1. Bach: Olasz koncert; 2. Chopin: a) G-moll ballada; b) Fis-dur nocturne; 3. Prokofiev: Induló; 4. Albeniz: Castilla; 5. Strauss—Dohnányi: Cigánybáró — keringő.

8.30: Hírek, sport- és ügétőverseny-eredmények.

8.50: Kis színpad. „Bosszantani veszélyes”. Vigjáték egy felvonásban. Irta Eugene Labiche. Fordította Szegedi Bertalan. Rendező Kiszely Gyula.

Személyek: Alphonse de Beaudéuit — dr. Bánóczy Dezső; Bécamel — Szigethy Jenő; Cecilie, leány — H. Eszenyi Olga; Jurancon, Bécamel barátja — Rubinyi Tibor; Baptiste, Bécamel inasa — Z. Molnár László; Joseph, Beaudéuit inasa — Szilassy Gyula.

9.35: Magyar Imre és cigányzenekara.

10.30: Gino Cucchetti olasznyelvű előadása

10.50: Hetényi-Heidelberg Albert—Buday Dénes—Sebő Miklós triója.
1. Grosz Alfréd: Én elmegyek, te itt maradsz; 2. a) Bányay Aladár—Szécsén Mihály: Szomorú volt az életem; b) Garai Imre: Kertedben jártam; 3. S. G. Sally: Egy valcerért nem megyünk Bécsbe; 4. Hetényi-Heidelberg—Békéfi László: Néha-néha visszajönnek a tavaszi álmok; 5. Szántó Mihály: Maga már nem nekem való; 6. a) Buday Dénes—Köpeczi-Boócz Lajos: Visszapillantás; b) Kondor Ernő: Mindennek vége lesz egyszer; c) Hetényi-Heidelberg—Keller Dezső: Gyantázd meg möre gyorsan a vonót; 7. Drdla: Souvenir (hegedűszóló); 8. a) Sándor Jenő: Halványsárga rózsá; b) Sebő Miklós: Ha még egyszer hinni tudnék; c) Buday Dénes—Széll József: Tűzesború Badacsony.

Délután és késő este: könnyű zenét kapunk!

A Guttenberg-zenekar és Kalmár Pál (6-kor)

A Budapesti-Hetényi-Heidelberg—Sebő-trió (Este 10.50-kor)

BOSSZANTANI VESZÉLYES!

— Egyfelvonásos vigjáték a Studióból ma 8.50-kor —

A francia vigjáték egyik szeretetreméltó mestere a múlt század derekán Eugène Labiche volt. A nagyszerű Eugène Scribe tanítványa. Még pedig kitünő tanítványa, ha nem is tett túl mesterén. Ez a kis egyfelvonásos, mely ma este kerül előadásra a Studióból, rámutat arra a még ma is érvényes megállapításra, hogy édes mindnyájunkban lapul egy kis fenevad, melyet bizony bosszantani veszélyes, mert nem tudni, mely öröbän tör ki furesán és ellenállhatatlanul. Ebből a megállapításból fejlődik ki francia könnyed ötletességgel a mulatságos jelenetek egész sora.

Ebben a mi esetünkben például egy párizsi úr, aki párbajban megdöfte kissé ellenfelét, eleget tesz kívánságának és kilovagol egy eddig ismeretlen úrhoz, akinek hírül hozza, hogy a megsebzett ellenfél majd csak néhány hét múlva jöhet el ide az eljegyzett leánykért. Ez persze nem megy végbe a bosszantó felingerlés mozzanatai nélkül. Hirtelen támadt sértődöttségek és haragok ellenére a párizsi mégis csak megkéri volt párbaj-ellenfele jegyesét és el is veszi feleségül, csak azért, mert akarva-akaratlan egymást bosszantották ennek a mulatságos esetnek szereplői. Az élénk, fordulatos vigjátékot Szegedi Bertalan fordította elmésen magyarra. A párbeszéddek és ötletek csak oly pompásan gördülnek, szikráznak, mint az eredetiben.

NAGYADÓBÓL ktsadó lesz, ha **LAKIHEGY SZÜRÖT VESZ.**

„EL-GÉ” gyártmány. Kapható minden szaküzletben. Gyártja: Elektrogép vill. és műszaki vállalat; Budapest VII, Síp uca 6. — Telefon: 404—14; SERVICE RÁDIOLABORÁTORIUM SERVICE

Jákó Tóth Pal
— 12.05 —

Gregor Vilmos
— 7.00 —

Roubal Vilmos
12.05 (Vajda f.)

ÉNEKEL A — MŰFORDÍTÓ

— Gregor Vilmos mai szereplése elé —

Gregor Vilmos neve és baritonja nem ismeretlen a rádiózó közönség előtt. Több hangversennyel szerepelt a rádió műsorán, amelyeknek közös jellemzője és érdekessége az volt, hogy jobbára a saját jólsikerült műfordításaiban énekelte a ritkán vagy sohasem hallott értékes műveket.

— Az első siker és hivatalos elismerés a negyedik gimnáziumban ért utól — mondja Gregor Vilmos. — Mint az énekkar szólistája, az évváró vizsgán, jutalomkönyvet kaptam „az éneklésben tanúsított kiváló előmenetelemért”. Mérheterlenül büszke voltam akkor erre a gimnázium történetében példátlan kitüntetésre. És amikor a természet jóváltából a szopránból bariton lett, tanulni kezdtem. Schweida Ilda, a kiváló énekmesternő, a milánói De Luca tanítványa és Steiner Ferenc bécsi kamaraénekes voltak a mestereim. Közben polgári pályát is kellett választanom — és újságíró lettem. Mostani hangversenyemen is kettős minőségben szerepelek: hanggal és tollal. Loewe három nagy balladáját, amelyek a rádióban eddig azért nem hangzottak el, mert nem volt jó magyar szövegük, saját fordításomban énekelem. Régebbi rádióhangversenyeimen is igyekeztem fordításaim révén változatos és ritkán, vagy sohasem hallott művekkel lépni a mikrofon elé. A „Szerenádok, a Schumann: „Dichterliebe”-ciklus után most Loewe balladáinak mély szépségeit szeretném tollal és hanggal a magyar közönség elé teríteni.

A „Szerenádok” és a „Dichterliebe” interpretálója a mai hangversenyével is öregbíteni fogja hírnevét a zene szerelmeseinek táborában.

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Gramofónlemezek.

1. Müller—Szeghő: Jászkún-induló (a 2. honv. gyal. ezred zenekara);
2. Siehler: Méhkas (Olbris-citerató);
3. Marchetti: Kedvesemnek (Marchetti hangszerégyes);
4. Leopoldi—Péter Herz F. W. Spahn: Brasil (Dauber jazz-zenekar);
5. Lindemann: Tücsök-induló (katonazenekar).

9.45: Hírek.

10.00: 1. Disznótörök nagyapáink korában. 2. Arany a tenger fenekén. (Felolvasás.)

Közben: Gramofónlemezek.

1. Sándor Jenő: Azt mondják, hogy tavasz nyílik (László Imre);
2. Révffy Lajos: Hogyha ír majd édesanyám (Sárosy Mihály);
3. Anyos Laci: Szegény vagyok, nem tehetek róla (László Imre);
4. Sándor Jenő: Csak egy szál virágot (Sebő Miklós);
5. Fráter Loránd: Száz szál gyertyát (László Imre).

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangzó az Egyetemi templomból, időjárásjelentés.

12.05: Országos Póstászenekar. Vezényel ifj. Roubal Vilmos.

1. Rossini: A szevillai borbély, nyitány;
2. D'Iszo István: Valse lente;
3. Godard: Bölcsődal (gordonkaszóló, előadja Freier Pál);
4. gróf Majláth József: Ave Maria (hegedű- és gordonkaszóló, előadja Jákó Tóth Pál és Freier Pál);
5. Perényi Géza: Fegyvertánc;
6. Garami Béla dr.: Lepkerománc;
7. Grieg: I. és II. Peer Gynt szvit.

Közben kb.

12.30: Hírek.

1.15: Pontos időjelzés, időjárás- és víz-állásjelentés.

1.30: Lakatos Gyula és Vince cigányzenekara.

2.40: Hírek, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

3.30: A rádió diákfélőrája. „Toldy Ferenc.”

4.00: Asszonyok tanácsadója (Arányi Mária előadása).

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: „A magyar zenepedagógia útja.” Major Ervin dr. előadása.

5.30: Gramofónlemezek.

1. Maillart: A remete csengetyűje, nyitány (Polydor vonózenekar);
2. Gounod: Faust, balett (szimfónikus zenekar); vezényel Alois Melichar);
3. Thomas: Mignon, ábránd (Paul Godwin zenekara);
4. Strauss Oszkar: Csokoládékatoná, egyveleg (Jack Hylton zenekara);
5. Myddleton: The phantom brigadó (Paul Godwin zenekara);
6. Kuhn: Marionettek őrsége (Paul Godwin zenekara);
- 7.

Händel: Largo (Paul Godwin zenekara); 8. Eilenberg—Zeitberger: Hízogó cicus (Paul Godwin zenekara); 9. Lindsay—Poranek: Keringő-intermezzo (Paul Godwin zenekara); 10. Yoshitomo: Japán fátyaltánc (Paul Godwin zenekara); 11. May: A hercegnő szabója (Ilja Livsakov zenekara); 12. Albert Wolff: Álarcskereső (Paul Godwin zenekara); 13. Petras: Polo, foxtrottintermezzo (Paul Godwin zenekara); 14. Nevin: Narcissus (Ilja Livsakov zenekara); 15. Wachsmann—Kovács: Hogy is tudtam élni nélküled, angol keringő (Vig Miklós).

6.30: Munkásfélóra.

7.00: Gregor Vilmos énekel, zongorán kíséri Polgár Tibor.

1. Leoncavallo: Bajazzók, prólóg; 2. Gounod: Faust, Valentin imája; 3. Verdi: Traviata, Germont áriája; 4. Loewe: a) Savoyai Jenő; b) Lakodalmi regge; c) Madarász Henrik.

7.30: Kosztolányi Dezső elbeszélése és versei.

8.00: Váci Gyula klarinétzik, zongorán kíséri Polgár Tibor. 1. Weber: F-moll klarinétverseny, op. 73. no. 1.; 2. Gabriel Pierné: Canzonetta, op. 19.; 3. Verdi: Rigoletto, ábránd (Luigi Bossi).

8.30: Hírek.

8.45: Budapesti Hangverseny Zenekar a Zeneművészeti Főiskola nagyterméből. Vezényel Freccia Massimo. Közreműködik Földessy Arnold (gordonka).

1. Bach—Respighi: Passacaglia (első előadás); 2. Hübay Jenő: Gordonkaverseny. Előadja Földessy Arnold; 3. Ravel: Lúdanyó meséi; 4. Muszorgszkij—Ravel: Képek egy kiállításról.

Szünetben: Időjárásjelentés.

Utána kb.

10.50: Mándits szalón- és jazz-zenekar Szántó Gyula énekszámával.

1. Kacsóh Pongrác: János vitéz, egyveleg (Szántó); 2. Armandola: Andaluziai szerenád; 3. Dienzl: Lillomszál (Szántó); 4. G. de Micheli: Babatánc; 5. G. Fauré: Apres un reve (hegedűn előadja Pikler Róbert); 6. Parish—Perkins: Foxtrott; 7. Villányi András: Te vagy az élet, tangó (Szántó); 8. Eisemann—Szilágyi: Hallod-e Rozika te, foxtrott; 9. Carlo de Fries: Őszi fekete fellegek, kozák tangó (Szántó); 10. Damith Andre: Jazz impresszió, foxtrott; 11. Polgár Tibor: Mi lesz velem, ha elhagysz, keringő (Szántó); 12. I. Schleifer: Komédia-fox; 13. Holló Péter: Mondj mire vár, angol keringő; 14. Gerhardt Mohr: Keleti express, foxtrott; 15. Radó—Iniczky: Kődbe borult már a határ (Szántó).

BUDAPEST II.

8.45-től: Azonos a Budapest I. műsorával.

Váci Gyula
8.00 (Párisi felő)

Földessy Arnold
— 8.45 —

KOSZTOLÁNYI DEZSŐ

mai rádiószerelésével kapcsolatosan mutatóba közöljük itt ezt a versét:

SZEGÉNYEK

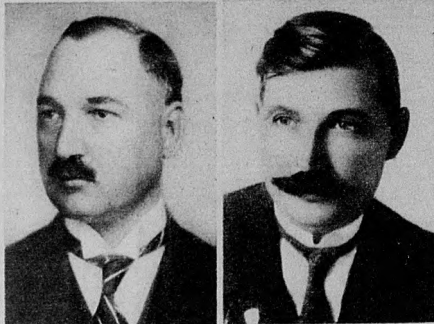
Te elfelejtetted, hogy délben mit ettél,
kivel beszéltél tegnap, ki az ellenséged, barátod,
mert gazdag vagy s feledékeny.

Ugy elhagyod élményeid, mint kiolvasott
ujságjaid a gyorsvonatok hálófülkéiben
s robogsz tovább,
köszönve ennek, mosolyogva emerre,
igen szórakozottan.

De a szegények még most is tudják,
mit mondtál nekik öt évvel ezelőtt,
hogy végigmentél a budai uccán
s megsímogattad szőke kislány fejét,
ki azóta
ott porlad a tabáni temetőben.

Óvják ők azt, ami élet,
félreteszik, amit csak megérintett,
mint azt a siralmas bádogdobozt, amelyben
cigarettát tartottak valaha mások.

A szegények virrasztanak,
vigyáznak mindenre,
élnek tehelyetted is
és nem felejtenek.

Toth Zoltán dr. 12.05 (Szekely A. felv.) Ferenczi István 4.00 (Madarász H. felv.)

FIZIKAI TRÉFÁK

— Ferenczi István előadása 4 óraker —

— Tessék csak letenni egy pohár vizet egy papírszeletre, az asztal sarkára. Ha a papírszeletet ki akarjuk húzni a telephár alól, lebillen az asztalról a pohár is. De nem billen le akkor, ha a papírszelet egyik végét bal kezünkbe fogjuk s jobb kezünk tenyerének élével a megfeszült papírra ütünk. A papír kiszalad a pohár alól, mert a pohár nem tudja követni azt a gyorsaságot, amit a papírra mért ütés hatása eredményez. Ez is fizika, sőt, ha úgy tetszik, fizikai tréfa.

Ezeket mondja Ferenczi István tanár, aki a fizikai furcsaságok egész sorozatát mutatja be rádióelőadása kapcsán.

Ferenczi tanár előadása azonban, nem csak szórakoztató, hanem tanulmányos is. Az előadási anyag úgy van összeállítva, hogy tanítson is. Minden tételhez rajzot készített egyszerű sémákat, vonalakat, melyeket a hallgatók nyomban elkészíthetnek s az ismertetett fizikai tréfákat odahaza megcsinálhatják maguk is, a rajz után.

— Mindazokat a komplikáltnak látszó fizikai tételeket, melyeket az iskolában drága műszerekkel, komplikált segédeszközökkel mutatunk be a növendékeknek — mondja Ferenczi tanár, — előadásom kapcsán odahaza mindenki megcsinálhatja a legegyszerűbb házi eszközök segítségével, mint amilyen a kés, villa, kanál, pohár.

— Tréfás jellegű tulajdonképp azért adok előadásomnak, hogy ezáltal könnyebbé és szórakoztatóbbá tegyem a — tanítást. A fizika ugyanis, minden idők diákjának a legunalmasabb tantárgya, amit rendszerint el is felejt mindenki, mikor az iskolából kikerül. En fel akarom frissíteni előadásommal az elfelejtett fizikai tételeket s mert eszközeim a legegyszerűbbek s emellett szórakoztatók, hiszem, hogy a nagyközönség szempontjából is jó és hasznos munkát végzek.

Ferenczi tanár, előadásának arra a formájára, hogy rajzokkal dolgozzon és ne csak magyarázatokkal, a rádió úgynevezett gyermekelőadásai kapcsán jött rá. A gyermekelőadások során az előadó mingyárt kivághatja a játékfigurákat a gyermekkel, amire a gyermek képtelen. A primitív rajzok lehetővé teszik az elhangzottak utánacsinálását, az előadás befejezése után is.

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Gramofónlemezek.

1. Metallo: Bikaviador, induló (Beka zenekar);
2. Erichsen: Tengerész-keringő (Odeon harmonikazenekar);
3. Mosiniann: Wie ist das möglich — Ländler (Fritz és Bobbi);
4. Kondor Ernő: Virágos eskő, foxtrott (Dobbsi zenekar);
5. Herzer: Heidseckburg, induló (Odeon zenekar).

9.45: Hírek.

10.00: 1. Magyar történeti anekdoták. 2. Virág Benedek költeményeiből. (Felolvasás.)

Közben: Gramofónlemezek. Lehár: Részletek „A mosoly országa” c. operettből: a) Immer nur lächeln (Tauber Richárd); b) Dein ist mein ganzes Herz (Tauber Richárd); c) Beim Tee en deux (Tauber Richárd és Schwartz Vera); d) Von Apfelblüten einen Kranz (Tauber Richárd); e) Wer hat die Liebe... (Tauber Richárd és Schwartz Vera).

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangzó az Egyetemi templomból, időjárásjelentés.

12.05: Vakok „Homeros” énekara. Vezényel Schnitzl Gusztáv.

1. Bach: VII. motetta (kettőskar);
2. a) Farkas Odón: Naplemente; b) Molnár Antal: Tavasz (hat szólamra); c) Kerényi: Fiatal lányok éneke (női kar);
3. Harmath Artur: Magyar daleyveleg (vegyeskar);
4. Toth Zoltán dr. főiskolai igazgató előadása: „Ami a vakok jobban látanak”. 5. a) Szabados Béla: I. Válás; II. Reszket a bokor; b) Schubert: Isten a természetben (női kar, zongorán kísér Steiner János);
6. a) D'Albert: Bölcsődal; b) Sethus Calvisius: Motetta (kettőskar).

Közben kb.

12.30: Hírek.

1.15: Pontos időjelzés, időjárás- és víz-állásjelentés.

1.30: A rádió tárgysorsjátékának ismertetése.

2.40: Hírek, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

3.00: Testnevelési tanfolyam testnevelők részére. Kmetykó János: Bemutató tanítás.

4.00: „A tehetetlen üvegkancsó és egyéb fizikai tréfák.” Ferenczi István előadása.

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: Britannia-jazz. 1. Hylton: Every day, foxtrott; 2. Damith Endre:

Leila, slowfox; 3. Rase: Avalon, foxtrott; 4. L. Rezzano: Duelo criollo, tangó; 5. Hajós: Bevallom a bűnömet, tangó; 6. Kaper—Jurmann: Ninon, tangó; 7. La Rocca: Tiger rag, foxtrott; 8. Carmichael: Lazy bones, slowfox; 9. Hetényi-Heidelberg: Violavirágom, slowfox; 10. Fehér István: Kislány, angol keringő; 11. Buday Dénes: Ma vártalak, angol keringő; 12. Szántó: Pénztárcámnak üres a belseje, foxtrott. 13. Holmes De-wally: Erika, pasodoble.

6.00: Francia nyelvoktatás (Garzó Miklós dr.).

6.25: Zsámboki Miklós gordonkázik, zongorán kíséri Polgár Tibor.

1. Caporale: d-moll szonáta — Largo amoroso — Allegro — Adagio — Allegro spiritoso; 2. Moirár Antal: Elégie de Concert; 3. Popper: a) Ajánlás (Widmung); b) Körtánc (Reigen); c) Vadászdal (Jagdstück); d) Fönódal (Spinnlied).

7.00: „Isten hozzád édes, Isten hozzád kedves...” Balassa Imre elbeszélése.

7.30: „Egy óra Itáliában”. Bánóczy Dezső dr. gramofónrevüje.

8.30: Hírek.

8.45: Ákom Lajos orgonahangversenye a Zeneművészeti Főiskola nagyterméből. Közreműködik Rituper Gizella (ének). 1. Bach: D-dur preludium és fuga; 2. a) Reger: Benedictus; b) Scarlatti: Pastorale; 3. a) Verdi: Othello, Ave Maria; b) Frank Caesar: Procession (orgonakísérettel); c) Beethoven: Ah perfido... (Rituper); 4. Wider: VI. szimfónia — I. Allegro; II. Adagio; III. Intermezzo; IV. Finale; 5. a) Antalffy-Zsiros Dezső: Felhők vándorlása; b) Barié: Toccata; c) Pierné: Berceuse; d) Bonnet: Tündértánc; 6. a) Bach: Oh örvendj szív, lélek; b) Mendelssohn: Tavaszi dal; c) Wagner: Tannhäuser, Erzsébet belépője (Rituper); 7. Bossi: Scherzo. Az énekszámokat zongorán kíséri Noseda Károly. Utána kb.

10.30: Időjárásjelentés.

Majd: Bura Sándor és cigányzenekara.

BUDAPEST II.

7.30-tól: Azonos a Budapest I. műsorával.

Ákom Lajos
— 8.45 —

Balassa Imre
7.00 (Sohár f.)

Noszeda Károly
— 8.45 —

BALASSA IMRE

— Mai előadását este 7 órakor tartja —

Balassa Imre neve már több alkalommal szerepelt a magyar rádió műsorában. A kitünő újságíró egyike a legjelesebb Petőfi ismerőknek. Szinte elhivatottsággal foglalkozik a szabadságharcban eltűnt vagy elhunyt nagy magyar költőnk életével és sok olyan ismeretlen epizódot bányászott ki a múltból, amely új megvilágításban mutatta be Petőfi Sándort és azokat az embereket, akik életére befolyással voltak.

Az előadással kapcsolatban felkerestük Balassa Imrét, aki a következőket mondotta:

Petőfi életének fájdalmas regénye, már ifjúságom óta foglalkoztatja képzeletemet. E rövidre szabott „nagy élet” rejtelmeit, a génusz zöldharmatos útját igyekeztem gyengéd kézzel, de őszinte igazmondással megírni hét év előtt megjelent nagy Petőfi könyvben. Amit most fogok elmondani Petőfi életének ismert epizódja Csapó Etelkával, a cipruslombok halványarcú hősnőjével. Előadásom egyik részlete ismert momentumokkal, többek között az én Petőfi könyvben, Vachott Sándorné emlékirataiban és Harsányi Zsolt regényes Petőfi életrajzában olvasható. Kikerülni az ismert részleteket nem lehet, mert a költő életének valóságát semmiféle írói szabadság meg nem hamisíthatja. De az előadásban több olyan momentum is van, amit eddig elhanyagoltak az életrajzírók. Ezenkívül bennfoglaltatik a magam felfogása is, a magam elképzelése, magam ítélete a lángész e különös egyoldalú rajongásairól. Amit előadok, valóság a novella és a lélektani kísérlet formájában.

Balassa Imre Petőfi könyve volt az első, amely ezt a kérdést őszintén megvilágította. Forrása ugyanaz volt, mint Harsányi Zsolt később megjelent könyvének: Csapó Etelka nővérének, Vachott Sándornének emlékiratai. Mai előadása során ismételtelen szórakoztató, élvezetes félórát a hallgatóságnak.

Tatár István
— 4.00 —

A SI-SPORTRÓL

— Előadás ma 4 óraker —

Tatár István felsőkereskedelmi iskolai tanár, a kiváló alround sportember, a BBTE főtitkára és a Magyar Síszövetség ügyvezető alelnöke fanatikusan szereti a sportot és ezt nemcsak a természetben, hanem az előadói asztal mellett is védi, propagálja. Az ismert sportférfit, aki különben, nyáron — mint ő maga mondja — a MASz rettegett indítója, ma a sísportról olvas fel a rádióban. Ez alkalomból a következőket mondotta munkatársunknak:

— Rádióelőadásomban meghatározom a sí-sport fogalmát és megállapítom annak értékeit, vázolom a sísport általános fejlődését és multját, különös tekintettel a hazai viszonyokra.

A sielés, mint sport, a havon — erre a célra szerkesztett és készített — faléceken való gyors tovasiklás, futás, ugrás s eközben különleges élvezetes fordulatoknak és lendületeknek a terepviszonyokhoz alkalmazkodó művészi változata.

Nem eszköz tehát a tél teremtette nehézségek és akadályok legyőzésére, mint például a túrasíelés, a vadászsíelés, a katonai és egyéb célsíelés, hanem öncélú, versenyzésre kiválóan alkalmas küzdősport, amelyet a sielő önmagáért a síelésért, a benne rejlő biológiai, fiziológiai és etikai értékekért űz.

A sielés a küzdősportok nagyrésztől eltérően szórakoztató sportként is űzhető, s mint ilyen a sportok királyának tekinthető. A sielő szabad ura karsú lécein a hóborította hegyeknek, völgyeknek és megközelítheti az elérhetetlen és kimeríthetetlen látszó természeti szépségeket és csodákat.

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Gramofónlemez.

1. Strauss János: Radetzky-induló (Strauss János és szimfónikus zenekara);
2. ifj. Strauss János: Művészet, keringő (Strauss János és szimfónikus zenekara);
3. Stolz: Agyó kis gárdahadnagyom (Columbia tánczenekar);
4. Campbell—Conolly—Payne: Barcelonai harangok (Jack Payne és tánczenekara);
5. Schertzing: Gránátosok indulója (Debroy Somers zenekar).

9.45: Hírek.

10.00: 1. Képek a jobbágyvilágból. 2. Ételreceptek: Különleges mártások. (Felolvasás.)

Közben: Gramofónlemez. 1. Puccini Tosca, ábránd; 2. Verdi: Rigoletto, ábránd (Dajos Béla zenekara).

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangzó az Egyetemi templomból, időjárásjelentés.

12.05: Eugen Stepat balalajka zenekara.

1. Stepat: a) A fogoly, induló; b) Nerihel-keringő (zenekar);
2. Orosz cigánydalok és románok, egyveleg (zene, kórus, szólo);
3. Orosz teaházban, diákdalok és népdalok, egyveleg (kórus, szólo);
4. Az orosz verki, népszerű dalok (zene, ének).

Közben kb.

12.30: Hírek.

1.15: Pontos időjelzés, időjárás- és víz-állásjelentés.

1.30: A m. kir. államrendőrség zenekara. Vezényel Szöllőssy Ferenc.

1. Fichtner Sándor: Tavaszi nyitány;
2. Lehár: Pikantériák, keringő;
3. Urbach Ernő: Részletek Donizetti műveiből;
4. Szöllőssy Ferenc: Részletek a „Sárga csikó” c. népszínműből;
5. Blankenburg: Indulók gyöngyei, egyveleg.

2.40: Hírek, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

3.30: Diákfélóra. „Egy nap a régi Pompejiben.”

4.00: „A sí-sport.” Tatár István előadása.

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: „A szerelem latin dalosai”. Csengery János dr. előadása.

5.30: Sebők Stefi énekel, zongorán kíséri Polgár Tibor.

1. Mozart: Figaró házassága, Cherubin áriája;
2. Strauss Richárd: Alázat;
3. Brahms: Kárbaveszett szerenád;
4. Verdi: Traviata, ária;
5. Strauss János: Tavaszi hangok, keringő;
6. Millöcker—Mackeben: Dubarry, dal;
7. Kacsóh: Késő ősz van;
8. Kun László: Sol'sem nyit...

6.00: Olasz nyelvtanítás (Gallerani Bonaventura).

6.25: Gramofónlemezek.

1. Zeller: A bányamester, egyveleg (szimfonikus zenekar, Else Kochan és Helge Roswaenge);
2. Schubert—Berté: Három a kislány c. operettből két dal (Pataky Kálmán);
3. Lehár: Éva-keringő (Else Kochan);
4. Strauss János: Cigánybáró, Barinkay belépője (Pataky Kálmán);
5. Lehár: Luxemburg grófja, egyveleg (zenekar, ének, kórus);
6. Kreuder: Mein blondes Baby (Marlene Dietrich);
7. Giordani: Caro mio ben (Heinrich Schlusnus);
8. Leonevallo: Mattinata (Alfred Piccaver);
9. Wal—Berg—Stern—Tranchant: Assez (Marlene Dietrich);
10. Denza: Funiculi-funicula (Celestine Sarobe);
11. Gounod: Ave Maria (Mario Chamlee);
12. David: Brazília gyöngye (Ivognin Mária);
13. Rossini: La danza (Julius Patzak).

7.25: A M. kir. Operaház előadásának ismertetése.

7.30: A M. kir. Operaház előadásának közvetítése. „A mosoly országa”. Regényes operett 3 felvonásban. Leon Viktor szövegkönyve nyomán írták Herzer Lajos és Löhner Frigyes. Fordította Harsányi Zsolt. Zenéjét szerzette Lehár Ferenc.

Az I. felv. után: Hírek.

A II. felv. után: Időjárásjelentés.

Az előadás után: Horváth Rezső és cigányzenekara László Imre énekszámaival. Dalok: Nádor: Ballagok, ballagok; László: Édesanyám ne sirasson; dr. Sinkó—Ányos: Ha a vóna nem vóna; Garai—László: Legújabb szerelmem; Lavotta: Bokkrétát kötöttem (zongorakísérettel); Balázs—Békeffi: Volt egyszer egy leányszoba; Kalmár Tibor: Kiballagok a vasúthoz; Kis—Angyal Ernő—Héjjas: Mikor én még a tavaszban; Babics László: Késő ősszel kinyíltott egy rózsa; Murgács: Jegenyefák.

Közben

11.00: Kőszegi László franciayelvű előadása: „Centenaire de Charles Lotz” (Lotz Károly centennáriuma).

BUDAPEST II.

7.30-tól: Azonos a Budapest I. műsorával.

Sebők Stelli
5.30 (M. F. I. f.)

LESZ-E VÉGRE A RÁDIÓNKNAK MEGFELELŐ SPORTRIPORTERE?

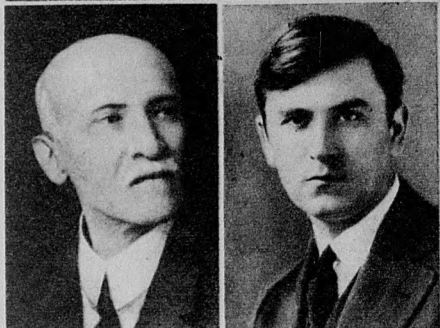
Ujabb, a rádióhallgatók szempontjából fontos eseménynek ígérkezik a Glasgowban lejátásra kerülő Skótország—Ausztria futballmérkőzés helyszíni közvetítése, amelyet a bécsiek népszerű Schmieger professzora lát el az „osztrákok” és a németlakta területek számára. A kitünő sportkonferánszié különben már el is uazott Skótországba, hogy felkészüljön erre a már alig várt újabb rádiószereplésére.

Ezzel kapcsolatban nem hallgatható el a magyar rádió egyik legutóbbi helyszíni sportközvetítésének a tanulsága. A nemrég lezajlott olasz-magyar nemzetközi futballmérkőzést ugyanis két sportszakértő együttes mikrofonriportja volt hivatva megjeleníteni a rádión keresztül figyelő sportérdeklődők számára. Sajnos, ez a helyszíni közvetítés, amely a tribün tetejére szerelt mikrofon mellől történt, sok kívánnivalót hagyott maga után.

Ugyanis az egyik riporter nem engedte szóhoz jutni a másikat, s valahányszor a szerényebbik megszólalt, a másik mingyárt a szavába vágott s így a zavaros duettből senki sem érthette, hogy mi folyik a pályán.

Mind a sportköröknek, mind a rádióknak elsősorú kötelessége volna, hogy az ilyen sportközvetítések terén végre rendet teremtsenek s találjanak megfelelő személyeket arra, akik ezeket a helyszíni sportközvetítéseket mindenki meglegedésére el tudják látni.

Ha nincs is egyelőre Schmieger professzorunk, valakinek csak akadni kell, aki rövidesen felveheti vele a versenyt a magyar sporttársadalom örömére.

Lőrinczy György, „Kiss József emlékezete” című írását Somody Pál olvassa fel ma 4 órakor

KISS JÓZSEF EMLÉKEZETE

— Lőrinczy György felolvasása —

Bizonyára szívesen fogadják a rádió hallgatói Lőrinczy György emlékezését Kiss Józsefről, a költőről, akinek emléke jóformán még élő alakban áll az idősebb generáció szeme előtt. Lőrinczy György ezeket mondta felolvasásával kapcsolatban a „Déli-báb” munkatársának:

— Kiss József a legkedvesebb barátom volt, sokat foglalkoztam költészetével, ami mindig nagyon érdekelt és gyönyörködtetett. Kezdetől fogva a legnagyobb költőink közé soroltam s most a hálátlanság klasszikus idején azt látom, hogy őt, a legnagyobbakat egyikét éppúgy el akarják felejteni, mint ahogy elfelejtik a senkiket. Én általában küzdök a beteg korszellem eme bűne ellen. Jóformán belletrisztikai munkásságom félbeszakításával egymásután feljújtom azoknak a költőknek és íróknak az emlékét, akik a nemzet szellemére nagy hatást tettek. A multkor Petőfiről tartottam ugyancsak a rádióban felolvasást, amit úgyszólván országos visszhang követett, most Kiss Józsefen a sor. A felejthetetlen nagy költő, nekem szírig hű barátom, akire mindig a hála mély meghatottságával emlékezem, 1843 nov. 30-án született, tehát most lenne kilencvenéves. Centenáriumra közelségét nem engedhettem nyom nélkül elmosódni, azért szólalok fel és hálás vagyok a rádiónak, amiért erre nekem alkalmat adott és Kiss Józsefnek az emlékét felújítja, s megbecsüli.

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Gramofónlemezek.

1. H. Dostal: Pilótainduló (katonazenekar); 2. Son: Romantica Mujer (Habanero szex-tett); 3. Straus Oszkár: Keringőgyveleg (International Concert zenekar); 4. Carlton: Shinaniki da (Jack Hylton zenekara); 5. R. Achtleitner: Leiffertitz, induló (katonazenekar).

9.45: Hírek.

10.00: 1. Magyar városok: Győr. 2. Kerti szobrok vagy edények téli védelme. (Felolvasás.)

Közben: Gramofónlemezek. 1. Kéler Béla: Magyar vígjáték-nyitány (Dr. Weissmann zenekara); 2. Leopold: Hungária, magyar dalegyveleg (Loránd Edit zenekara).

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból, időjárásjelentés.

12.05: Gramofónlemezek.

1. J. S. Bach: G-moll szólószonáta, no. 1. (Szigeti József); 2. Wagner: Részlet „A nürnbergi mesterdalnokok”-ból (Ivar Andresen); 3. Massenet: Werther, ária (Georges Thill); 4. Wagner: Isolda szerelmi halála (Larsen-Todsen Nanny); 5. Jane Bos—L. Boyer: L'amour vient... et s'on va (Lucienne Boyer); 6. Buday—Szécsén: Ezzel a kis dallal üzenem (Kalmár Pál); 7. Sándor: Félreállok az utadból (Kalmár Pál); 8. Hargreaves—Demarell—Ewing: (angol rádiózenekara); 9. Márkus—Harmath: Szívem (Kalmár Pál).

Közben kb.

12.30: Hírek.

1.15: Pontos időjelzés, időjárás- és víz-állásjelentés.

1.30: Helyszíni közvetítés a Józsefműgyetemről. Vezeti Budinszky Sándor.

2.40: Hírek, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

3.30: Testnevelési tanfolyam testnevelők részére. Misángyi Ottó. Bemutató tanítás.

4.00: „Kiss József emlékezete.” Irtta Lőrinczy György. Felolvassa Somody Pál.

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: A m. kir. Földművelésügyi Minisztérium rádióelőadássorozata. Gazdantafolyam. Kolbai Károly: A helyes talajművelés.

- 5.30:** Kiss Lajos és cigányzenekara.
- 6.30:** „A zenekar kialakulása.” Siklós Albert előadása gramofónlemezekkel.
- 7.30:** Kőszegi Teréz, énekel, zongorán kíséri Polgár Tibor. I. Áriák: 1. Weber: Búvós vadász — Annuska áriája; 2. Szabados Béla: Bolond — ária; 3. Maillart: Remete csengetyűje — ária; 4. Thomas: Mignon — Tükör-ária. II. Dalok: 1. Beretvás Hugó: Szeretnék holdas este; 2. dr. Gajáry István: Bucsó; 3. Kuruc János: Vágyódás; 4. Dienzl Oszkár: Megtérét. III. Kacsogh Pongrác dr. dalai: 1. A majtényi rózsza; 2. Alvó tábor; 3. Ne higgy pajtás az asszonynak; 4. Édes szívem; 5. Csendes éj harmatja; 6. Dunántul; 7. Fáj, fáj, fáj.

- 8.15:** A rádióhét ismertetése.
- 8.45:** Manen Juan hegedűl, zongorán kíséri Polgár Tibor. (Spanyol szerzemények.)
1. Porpora—Manén: G-dúr szonáta; 2. Bach: Air; 3. Martini—Manén: Celébre Gavotte; 4. A kakuk; 5. Manen: Dal — op. A. 8. 6. (Surasate: Zapatlado).

Majd: Dohnányi Ernő és Manen Juan Mozart: Zongora-hegedű szonátáját adják elő.

Utána kb.

- 9.45:** Hírek, időjárásjelentés.
- 10.10:** Budapesti Hangverseny Zenekar. Vezényel Sály Zoltán.
1. Esterházy Ferenc gróf: Danaihangja, szimfónikus költemény;
 2. Recli J.: Az erdőhangja, szimfónikus költemény;
 3. Fitelberg Gregor: Lengyel rapszódia (először); 4. Rimszkij-Korszakov: Antar, szimfónia.

BUDAPEST II.

- 5 órától 5.30-ig:** Gramofónlemez.
1. Strauss János: Csökkeringő (Knappertsbusch szimfónikus zenekara); 2. de Curtis: Sorrentói emlék (Tauber Richard); 3. Taubert—Naumann: Madár az erdőben (Schwartz Vera); 4. May—Neubach: Ein Lied geht um die Welt (Schmidt József); 5. Schubert: Ich schnitt es gern in alle Rinden ein (Groh Herbert); 6. Kálmán Imre: Cigányprimás, keringő (Loránd Edit zenekara); 7. Caphat: Excentric fox (Bravour zenekar).
- 8.15-től:** Azonos a Budapest I. műsorával.

Siklós Albert
— 6.30 —

A ZENEKAR KIALAKULÁSA

Ma 6.30-kor tartja meg Siklós Albert, a Zeneművészeti Főiskola tanára rádióelőadását a „Zenekar kialakulása”-ról.

Ez alkalommal megkérdeztük a kitűnő mestert, miben dolgozott az utóbbi hónapokban? — Nyáron át egy Divertimentót írtam kis zenekarra, melyet Zsolt Nándor fog vezényelni a Hangversenyzenekar egyik koncertjén. Most egy kisebb hangjáték kísérőzenéjén dolgozom. Mohácsi Jenő legutóbbi hangjátékának is én írtam a Haydn stílusában tartott kísérőzenéjét.

Irodalmi munkásság? — Elég dolgot ad A Zene szerkesztése; ez most az egyetlen magyar zenelap hazánkban. Cikkeinek egy részét és a hangversenyműsorok elemzését magam írom. De én vagyok a szerzője a Népművelési Bizottság mindenfajta zenei ismertetőjének is. Egyébként elárulhatom, hogy most fejezem be évek óta érelt magyar zenetörténetemet, mely olasz nyelven 3 év előtt látott napvilágot. Feldolgozásra vár az a hatalmas anyag is, amit európai tanulmányútaimon szedtem össze a kontinens valamennyi hangszergyűjteményének alapos átstudiózása közben.

— Miután az egyes hangszereket előbbi előadásaim során ismertettem a rádióban, most a zenekar fejlődését mutatom be hallgatóimnak. Előbb az őskori ember őszifonós tömegjátékairól fogok beszélni, aztán rátérek azokra az adatokra, melyek egyiptomi és ó-heber zenekarakra vonatkoznak; ezekről régi rajzok, domborművek és a szent Biblia emlékeznek meg.

— A középkori festők és szobrászok alkotásaiból, miniatűrökből, oltárképekről, oszlopfőkről és a keresztény kultúra műemlékeinek domborműveiről ismerjük a XIV. és XV. század zenekarainak összetételét. Ezeket elég részletesen fogom felsorolni előadásom folyamán. Majd rátérek a klasszikus és romantikus mesterek zenekarainak ismertetésére. Itt persze nemcsak a hangszerek felsorolására szorítkozom, hanem a hangszín történetére is.

— Előadásomat gramofónlemezekkel illusztrálom. Ugy válogattam össze őket, hogy a hallgató szemléltető képet kap a zenekar dimenziójának és a hangszínek egyre változó fázisairól Lully muzsikájától kezdve Stravinszkijig, illetőleg a napjainkban tobzódó jazzorkeszterig.

A ma délelőtti gramofónlemezéről Alpar Gittát halljuk

LOTZ KÁROLY CENTENNÁRIUMA

Köszegi László francianyelvű előadása este 11-kor

Most van száz esztendeje annak, hogy Lotz Károly, a nagy történelmi és zsánerkép-festő született s ezt a centennáriumot a magyar társadalom Lotz emlékkiállítással, a magyar rádió pedig Köszegi László a külföldnek szóló francianyelvű előadásával ünnepli.

Hessen-Homburgban pillantotta meg 1833-ban Lotz Károly a világot. Mint gyermek szüleivel Magyarországra került és itt elsajátítva a magyar nyelvet, típikusan magyar művésszé képezte magát. A híres Rahl oldala melé jutott és legbuzgóbb, legtehetségesebb tanítványa lett. Haladása olyan meglepő volt, hogy Rahl a bécsi görög templom és a Heinrichshof freskóinak kidolgozásához az ő segítségét vette igénybe.

Lotz ekkor már arra gondolt, hogy Bécsben telepszik le, Magyarországon azonban olyan lelkesedéssel ünnepelték, hogy az Alföldre költözött és a tanyai élet romantikája végleg hatalmába kerítette. Ekkor illusztrálta Petőfi „János vitéz”-ét is.

A hatvanas években több nagy falfestményre kapott megbízást. Ő készítette a Vigadó, a Nemzeti Múzeum, majd a Tudományos Akadémia freskóit, ezt követte az Operaház remek mennyezetképe, mely az Olympos poétikus világát ábrázolja.

A Ferenciek temploma, a pécsi székesegyház, a Múcsarnok és több középület falain hirdetik Lotz freskói a mester halhatatlanságát.

Rendkívüli munkásságot fejtett ki Lotz a női aktkompozíciók és művészi képmások megfestésében is.

1904-ben halt meg. Halála után a Múcsarnok összes termeiben mutatta be a mester gazdag művészi hagyatékát.

És most, születésének centennáriumán, a magyar rádió emlékezik meg a nagy zseniről.

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána : Gramofónlemezek.

1. Schübert : Induló (katonazenekar); vezényel Adolf Berdien);
2. Strauss : Kék Duna, keringő (katonazenekar);
3. Hupfeld : Olt-suk el a lámpát és menjünk aludni (Jack Payne zenekara);
4. May—Neubach : Tárjuk ki az ablakokat, itt a tavasz (Oscar Joost és zenekara);
5. Moha : Orient-express, groteszk (Oscar Joost és zenekara).

9.45: Hírek.

10.00: 1. Időszerű apróságok. 2. A betegápolás tízparancsolata. (Féltolvasás.)

Közben : Gramofónlemezek. Alpar Gitta lemezei.

1. Millöcker—Mackeben : Dubarry c. operettből : a) Heut hab ich Glück; b) Arme kleine Jeanne;
2. Kálmán Imre : Warum weiss dein Herz nichts von mir;
3. Ábrahám—Beda : Bál a Savoyban c. operettből : a) Bist du mir treu, kettős; b) Es träumt Venezia, kettős (Alpar Gitta és Groh Herbert).

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangszó az Egyetemi templomból, időjárásjelentés.

12.05: Járóka Feri és cigányzenekara.

Közben kb.

12.30: Hírek.

1.15: Pontos időjelzés, időjárás- és víz-állásjelentés.

1.30: A m. kir. Mária Terézia 1. honvédegyalozezred zenekara. Vezényel Fricsay Richárd.

1. Fricsay Richárd : 1. honv. gyalogezred díszindulója;
2. Barna Izsó : Fény kell a világnak, keringőábránd;
3. Auber : A szerenese első napja, nyitány;
4. Morena : Ábránd Verdi operáiból;
5. Rivelli : Amor dísz-örsege;
6. Losonczy Lajos : Részletek a „Holdkirályfi” c. daljátékából;
7. dr. Schemmel Emilné : Magyar induló.

2.40: Hírek, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

3.30: A rádió diákfélórája. „A Tegethoff-expedicció”.

4.00: „Madárbarátaink téli védelme”. Réz Endre előadása.

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

5.00: „Az egészséges táplálkozás”. Szőlőssy Lajos dr. előadása.

5.30: Gramofónlemezek.

1. Lesso—de Valero—Békeffi: Mondd miért, tangó (Laurisín Lajos, Oscar Joost zenekara); 2. Murgács—Vályi Nagy Géza: Két nap óta iddögálok (Laurisín Lajos); 3. Lajtai—Szenes: Ifiába minden, tangó (Sebő Miklós); 4. Bárczi—Kellér—Szász: Jó a két szemébe nézni, tangó (Sebő Miklós); 5. Kacsóh—Sassy: Rákóczi megtérése (Laurisín Lajos); 6. Huszka—Martos: Darumadár fönn az égen (Szántó Gyula); 7. Kókay István: Piros pünkösdi napján (Sebő Miklós); 8. Hubay—Szabolcska: Minek turbékoltok (Laurisín Lajos); 9. Garai—Sebő: Taxi Jani kalandjai (Sebő Miklós); 10. Eiseemann—Békeffi: Egy csók és más semmi, angol keringő (Sebő Miklós); 11. Piros, piros, piros; Nem, nem, nem; Eg a konyhá . . . (Laurisín Lajos).

6.10: Gyorsíró tanfolyam. (Szlabey Géza.)

6.40: Vásárhelyi Magda zongorázik. 1. Liszt: Dante szonáta; 2. Kodály Zoltán: Elmélkedés Debussy témáján; 3. Kodály Zoltán: Marosszéki táncok.

7.30: Színműelőadás a Studióból. „A költő.” (Képek Kisfaludy Károly életéből). Színmű 3 felvonásban. Irta Boross Mihály. Rendező Odry Árpád.

9.15: Hírek.

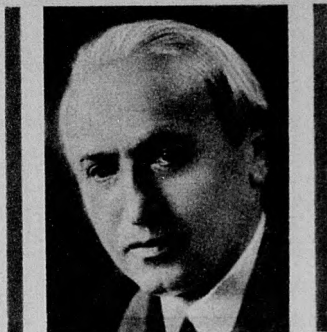
9.30: Csorba Gyula és cigányzenekara. Lipóczky József énekszámával. Dalok:

Sándor: Nem lehet azt parancsolni senkinek; Eröss Béla: Ráborul az ősz a nyárra; Szabados Béla: Megállók a kaputoknál; Nádor Jóska: Fekete éjszaka borulj a világra; Huszka Jenő: Bujdokolva járok; Ányos Laci: Sose lettem volna . . .; Gergelyfy Gábor: Nyiló kis ibolyák; Kókay: Messze van a nyíregyházi kaszárnya.

10.30: Magyar trió. Tagjai: V. Krausz Ilonka (zongora), Végh Sándor (hegedű), Vincze László (gordonka). 1. Beethoven: Változatok Müller „Ich bin der Schneider Kakadu” témájára; 2. Mendelssohn: C-moll trió op. 66.

11.15: Kalmár Tibor zenekara.

1. Edgar Leslie: Blues roses, foxtrott; 2. Buday—Szécsi: Ma vártnak (éneki Kalmár Tibor); 3. Paul Lightman: Tangó; 4. Kalmár Tibor: Akkor maga nem ismer engem, slowfox (Kalmár); 5. Magyar László: Az, aki sírni tud ma még, keringő (Kalmár); 6. Fred Cools: Foxtrott; 7. Kalmár Tibor: Ma hűnek ügysem érdemes maradni, slowfox (Kalmár); 8. L. Herseher—H. Taub: Foxtrott; 9. Magyar nóták Bánóczy B.: Mint a hulló csillag; Dankó: A szögedi nagytemplomban; Eröss: Keresek egy régi uccát; Kalmár T.: Kiballagok a vasúthoz; László—Simkó: Édesanyám ne sirasson; Kalmár: Megütöttem a szívedet; Magyar—Török: Ha egyik szőke, a másik barna.

Boross Mihály, a rádióban ma 7.30-kor kezdődő „A költő” című színműnek a szerzője

A KÖLTŐ

— Színműelőadás a Studióból ma 7 óra 30-kor —

1. felvonás. Kisfaludy Károly, a költő nyugodalmas életet él Löffler Salamon, a nádor udvari orvosának házában. A család legidősebb fia, Ferdinánd, az ulánusoknál szolgál, akiknek báli estjük van, de Ferdinándot nem hívják meg, mert zsidó. A fiatalember erre úgy áll bosszút, hogy uszárkutyáját ulánusruhába bújtatja. Mikor áll a bál, a kutya a táncterembe jut és két lábán állva táncba kezd. Botrány támad, s Ferdinándot gyanúsítják a tréfa szerzőjének. Keresik, de nem találják, mert a megbántott fiatal ulánus még ezen az éjjelen elhagyta családját, hogy Oroszországba menjen. A család gyászát megtetézi az is, hogy ezen az éjjelen derül ki Nina, a kisebb leányuk, szerelme a költő iránt. A család tehát abba a helyzetbe kerül, hogy e frigy miatt még egy gyermeküket elvesztik, hiszen meg kellene keresztelkednie, hogy Kisfaludy felesége lehessen, ahogy Ferdinánd is áttér, hogy új otthonában, Oroszországban érvényesülhessen.

2. felvonás. A nászból semmi sem lesz, s ez a költőt megtöri. A hosszú évek kínzó, szerelmi lázát alig heverí ki és hiába menekül a munkába, lelkes irodalmi tevékenysége sem tudja elfeledtetni vele Ninát.

3. felvonás. Kisfaludy és Nina még egyszer találkoznak, de a költő ekkor már haldoklik és utolsó szavaival is szerelmesen megbocsátja a leánynak, hogy szíve akkor nem volt elég erős ahhoz, hogy hozzámenjen.

Heltai Nándor
(M. F. I. felv.)

6.30

SÉTA A MŰSORBAN

Ma délelőtt 10 órára üdvös újítást ígér a rádió: francia elbeszélést fognak felolvasni. A poemes, könnyű francia elbeszéléseket mintha a sors is arra teremtette volna, hogy a mikrofon elé kerüljenek. Könnyed ötleteikkel, pergő cselekményükkel és poentírozott befejezésükkel, főleg azonban rövidségükkel alkalmasak arra, hogy a hallgatók érdeklődését állandóan ébrentartsák.

A délelőtti gramofónhangversenyben megint sok egy kicsit a Gounod, akinek „Faust”-ja még a végrehajtónál is gyakoribb vendég a rádiósok otthonában.

A csapás betetőzéséül délben újra halljuk a „Faust”-ot. Ezúttal Valentin imáját énekli gramofónlemezen a kitűnő Palló Imre. A déli gramofónhangverseny műsora egyébként jó, változatos és könnyű. Richard Croocks-ot, Tito Schipát, Giglit, Toti dal Montet. Jehudi Menuhint halljuk. Olyan műsor ez, mely tényleg kielégítheti a zene minden barátját.

Négszer ad a rádió a nap folyamán híreket. Ez magában nem lenne baj. A baj az, hogy nagyrészt „használt” híreket kapunk, úgyszólván uraságoktól levetetteket, melyeket már olvashattunk a lapokban, vagy hallhattunk egy-kétszer.

Cselényi József magyar nótaestje kedves ajándék a vidéknek, bizonyára nyitva lesz vidéken legtöbb készülék. Kár, hogy a pestiek jórésze kissé cinikus és fásult a magyar nótaéhoz.

Heltai Nándor, a kitűnő színiigazgató tart előadást érdekes emlékeiből, majd szalonzene következik, végül a „Mit üzen a rádió” lesz a kisadó mai hatyúdala, mert este nyolckor a nagyadó és remélhetőleg nagy műsor ünnepléssel megnyitása következik.

Reméld ezt, nyájas hallgató.

BUDAPEST I.

6.45: Torna.

Utána: Gramofónlemez. 1. Urbach: Repülők indulója (Polydor zenekar). 2. Waldteufel: Espana keringő (Godroin zenekar). 3. Lukens-Nobles: Atoha oe blues (Nobles hawaji trió). 4. Gerolamo: Könnyű lábbal — polka (Villagio-szextett). 5. Kiessling: Üdv és köszöntés — induló (Polydor zenekar).

9.45: Hírek.

10.00: 1. Francia elbeszélés. 2. Mi ujság a rádió körül. (Felolvasás.)

Közben: Gramofónlemez. 1. Debussy: A tékozló fiú, ária (Ninon Vallin); 2. Gounod: Romeo és Julia, ária (Villabella); 3. Thomas: Mignon, ária (Ninon Vallin); 4. Gounod: Faust, Cavatina (Villabella).

11.10: Nemzetközi vízjelzőszolgálat.

12.00: Déli harangzó az Egyetemi templomból, időjárásjelentés.

12.05: Helyszíni közvetítés a rádiókiállítás megnyitásáról.

Közben kb.

12.30: Hírek.

1.30: Kurina Simi és cigányzenekara.

2.40: Hírek, élelmiszerárak, piaci árak, árfolyamhírek.

3.00: Üzenetek a rádiókiállításról.

4.00: A Rádióélet meseórája (Harsányi Gizi előadása).

4.45: Pontos időjelzés, időjárásjelentés, hírek.

EL AKAROM FELEJTENI...

A legnagyobb tangósiker!

RYTMUS KIADÁS

Budapest, V, Arany János ucca 18.

5.00: A Szociális Missziótársulat előadása. Farkas Edit alapítótőnök-asszony. Missziós üzenetek.

5.30: Gramofónlemezek.

1. Hubay: Csárdajelenet (Hubay Jenő dr.); 2. Wagner: A nürnbergi mesterdalnokok, versenydal (L. Melchior); 3. Bizet: Gyöngyhalászok, ária (Toti dal Monte); 4. Gounod: Faust — Valentin imája (Palló Imre dr.); 5. Puccini: Tosca, levélárja (Szedő Miklós); 6. Halévy: A zsidónő — Eleazar nagy áriája (Halmos János); 7. Lehár: Vágyom egy nő után (Szedő Miklós); 8. Wieniawsky: Scherzo Tarantelle (Jehudy Menuhin).

Közben 5.45: „Koloszvári kincsesláda — Régi diákélet”. Heltai Nándor előadása.

6.30: Mit üzen a rádió.

7.00: Budapesti Koncert Szalonzenekar.

8.00: Hírek.

8.15: A 20 kw-os adóállomás búcsúztatása. Tartja dr. Hlatky Endre igazgató.

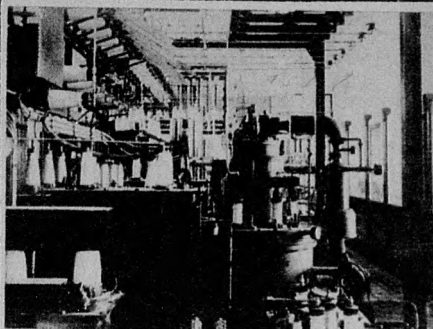
9.00: A 120 kw-os nagy adóállomás ünnepélyes megnyitása.

Az ünnepi beszédek után kb.

9.40: Díszhangverseny. Közreműködik a m. kir. Operaház tagjaiból alakult zenekar Dohnányi Ernő dr. vezényletével. Hubay Jenő, Sándor Erzsi, Basilides Mária, Pilinszky Zsigmond, Svéd Sándor, Várady Aranka, Odry Árpád, Kiss Ferenc, vitéz Somogyváry Gyula és a Budai Dalárda Endre Béla vezényletével.

1. Liszt: Ünnepi hangok. Előadja a m. kir. Operaház tagjaiból alakult zenekar. 2. Meditáció. Irta és elmondja vitéz Somogyváry Gyula. 3. Részletek Erkel „Bánk bán”, c. operájából: a) Tiszaparti jelenet (Sándor Erzsi); b) Bortal (Svéd Sándor); c) Kettős (Basilides Mária és Pilinszky Zsigmond). 4. Hubay Jenő: A cremonai hegedűs — ábránd. Előadja a m. kir. Operaház tagjaiból alakult zenekar. A hegedűszólót játssza Hubay Jenő dr. 5. Madách: „Az ember tragédiája” zárójelenete. Előadja Várady Aranka, Odry Árpád és Kiss Ferenc. 6. Szózat. Eneklí a Budai Dalárda. 7. Rákóczi induló Liszt Ferenc feldolgozásában. Előadja a m. kir. Operaház tagjaiból alakult zenekar.

11.00: Magyar nótaest. Cigányzenekari kísérettel énekel Nagy Izabella és Cselényi József.

Az új nagyadó hivatalosan ma este kezd meg közvetítést. Képünk hatalmas géptermét ábrázolja

A NAGYADÓ MEGNYITÁSA

— Este 9-kor —

A magyar rádiónak új korszaka kezdődik az új nagyadó ma esti ünnepélyes megnyitásával.

Ezúttal fölösleges még érinteni azokat az új problémákat, amelyek különböző adóállomásainkkal kapcsolatosan most már megoldásra várnak. Egyelőre elég büszkén megállapítani azt, hogy az új magyar adóállomás hangereje óriási, zengése egyike a legszebeknek és Európa minden pontján kitűnően hallható.

173 kilowatt energiával rendelkezik ez az óriásadónk, amelyet egycsöves készülékkel az egész országban kitűnően vehetünk hangszóróval.

Hosszú útja volt annak, míg az adóállomást a mai nappal ünnepélyesen megnyithatták, de már az első kísérlet, a történelmi jelentőségű első kapcsolás hibátlanul zajlott le. Az első közvetítés a késő éjjeli órákban történt és gramofónműsort adtak. Ez a közvetítés a szakértők legteljesebb megalégedése mellett folyt le. A következő újabb kísérletnél, egy prózai közvetítés során, a megszólaló előadó hangja ágyúdőrejként hatott. Mintha az óriás szólt volna a világhoz, hogy — íme megszülettem.

Gyorsan megindultak erre a javítások, míg kitisztult a közvetítés és világosan, kristálytiszta csengett már a hang, szolgálatkészen mindannyiunk számára.

Az új nagyadó óriási jelentőségű lépés a magyar rádiózás történetében és hatalmas kultúrprogram megvalósítására nyújt alkalmat a jövőre bevezetendő kettős műsorközvetítések idejére.

Mai ünnepélyes megnyitásán százezrek vesznek részt, többszázezernyi hallgató, többszázezernyi távoli ponton: — a hallgatók.

ELTÜNT A KÜLFÖLDI MŰSOR A HANGSZÓRÓBÓL?

HASZNÁLJON SÁVSZŰRŐT!

A lakihegyi nagyadó kísérleti műsor-sugárzását az egész ország rádiózó közönsége élénk érdeklődéssel várja. Mindenki kíváncsi volt, hogy az óriási energia mennyire befolyásolja a meglévő készülékek szelektivitását. Az eddigi rövid tapasztalatok azt bizonyítják, hogy a nagyadó alaposan felforgatta a rendet és bizony a legtöbb helyen a külföldi állomások egész tömegét tette hallhatatlanná. A helyzet azonban korántsem oly súlyos, amint azt az előzetes jóslatok beharangozták és már ma is határozottan állítható, hogy a nagyadó bőmbőlő hangorkánja ellen megfelelő védekező eszköz a jól megszerkesztett és a legtöbb készülékhez alkalmazható sáv-szűrő berendezés.

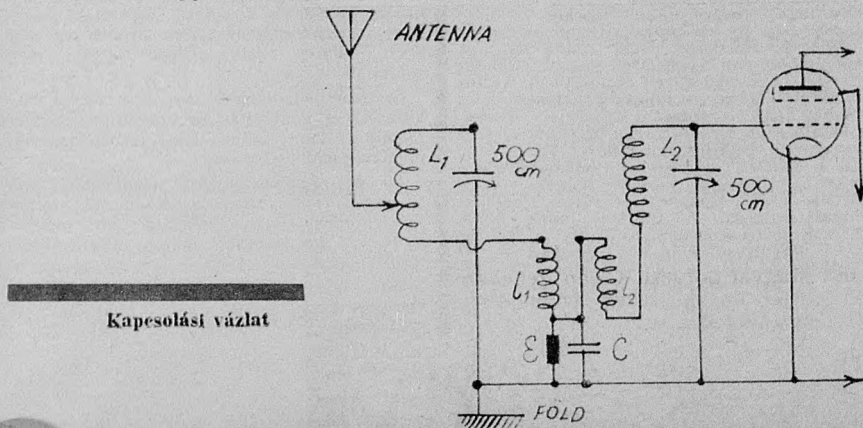
A következőkben ismertetünk egy tökéletesen működő, minden igény kielégítésére alkalmas, amellet nem drága sáv-szűrő berendezést, amit házilag is könnyű előállítani. Néhány alkatrész beszerzése szükséges és egy órai munka után nyugodtan kapcsolhatjuk be a készülékünket. Lakihegy gigászi ereje könnyedén kiszűrhető.

A műtét végrehajtásához a következő alkatrészek beszerzése szükséges: 2 db 500 cm-es logaritmikus forgókondenzátor, lehetőleg közös tengellyel forgatható kivételben, 2 db normális hangolótekeres (L_1 és L_2), lehetőleg egészen egyforma tekeréssel, 1 db 40.000 cm. tömbkondenzátor (C) és 1 db 10.000 ohmos ellenállás (E), végül pedig egy kis henger 25 cm. átmérővel és egy méter 0.5 mm.-es kétszer pamutszigetelésű huzal. Az utóbbi két alkatrészből készítjük magunk a szükséges csatolótekereset (l_1 és l_2).

Ennek a menete a következő: a huzal darabot felébe hajtjuk és az így képződött

kettős huzallal a 25 mm. átmérőjű hengerrel 12 menetet tekeresünk fel szép sorjában egymás mellé. Végül is tehát lesz egy olyan tekeresünk, amely valójában 24 menetes, lesz egy közös végződése a tekeresnek és lesz két különálló tekerescső. A közös véget letisztítjuk a szigeteléstől és a C kondenzátorhoz, valamint az E ellenálláshoz forrasztjuk. A másik két véget pedig az L_1 , illetve az L_2 tekeresekhez kötjük. Lényeges, sőt elengedhetlen feltétel, hogy az utóbbi tekeresek árnyékolva legyenek. Enélkül a sáv-szűrő nem dolgozhatik tökéletesen. A többi alkatrészek természetesen nem kell árnyékolva lenni. Viszont a készülékünk további hangolóköreinek sem árt, ha árnyékolva vannak. Ugyanis könnyen megtörténhetik, hogy a sáv-szűrő tökéletesen elvégzi feladatát: kiszűri Budapestet, a készülék árnyékolatlan több tekerese azonban utóbb ismét felveszi az egyszer már kiszűrt adóállomást. A készülék behangolása roppant egyszerű: csak arra kell ügyelni, hogy az első próba alkalmával a két 500 cm.-es forgó közül az egyiket pontosan hangoljuk a másikhoz. Ezt a műveletet rendszerint külföldi állomással végzi az ember s azután, ha egy állomást a leghangosabbra állítottuk be, akkor rögzítjük a két forgót és azontúl minden állomás azonos pontokon fog a két kondenzátor kapacitásának megfelelően jelentkezni.

Vannak e rendszernél egyszerűbb és olcsóbb megoldású sáv-szűrők is, azonban ezeknek legfeljebb a nevük és nem a lényegük a sáv-szűrő. Nem érdemes néhány fillér megtakarítása miatt lemondani arról a nagy előnyről, amit ez az itt leírt tökéletes, modern sáv-szűrő jelent. Az egész berendezés készen is beszerezhető.

Változó idők

Régen

MAMA : Lányom, jól fontold meg.

LEÁNY : Elhatározásom komoly. Végre is nem lehetek örökké a nyakatokon.

MAMA : Gondolj azokra, akik keserves megpróbáltatások után kisírt szemmel térnek vissza a szülői házhoz . . .

LEÁNY : Nem tart vissza mások szerencsétlensége.

APA (belép) : No, min tanácskoztok ?

MAMA : Képzeld, mit forgat a fejében.

LEÁNY : Igen, színésznő leszek !

Ma

MAMA : Lányom, jól fontold meg.

LEÁNY : Elhatározásom komoly. Végre is nem lehetek örökké a nyakatokon.

MAMA : Gondolj azokra, akik keserves

megpróbáltatások után kisírt szemmel térnek vissza a szülői házhoz . . .

LEÁNY : Nem tart vissza mások szerencsétlensége.

APA (belép) : No min tanácskoztok ?

MAMA : Képzeld, mit forgat a fejében.

LEÁNY : Igen, férjhez megyek !

DYML.

ILLOVSZKY EMMYKE

krepedesin estélyi ruhájában. A Kálvin téri

FENYVES ÁRUHÁZBAN

vette 19 pengő 50 fillérért. (Foto Kis Pál.)

KÜLFÖLDI MŰSOR

NOVEMBER 26-TÓL DECEMBER 2-IG

ÁLLOMÁSOK,

AHOGY A SKÁLÁN JELENTKEZNEK 2000 MÉTERTŐL 200 MÉTERIG

KW. Méter		KW. Méter		KW. Méter	
LAHTI	54 1796	RÓMA	50 441	WEST REG.	50 310
RADIO PARIS ..	75 1724	STOCKHOLM	55 435	REVAL	15 299
KÖNIGSWIL	60 1635	BEOGRAD	3 431	HUIZEN	20 296
DAVENTRY	35 1554	BERLIN I.	2 420	KASSA	2,6 294
WARSAWA	158 1411	KATOWICE	14 409	SCOTL. NAT.	60 289
MOTALA	30 1348	SV. ROMAND ..	25 404	POZSONY	14 280
LUXEMBURG	200 1191	MIDLAND REG. ..	25 399	KÖNIGSBERG ...	75 277
OSLO	60 1083	BUCURESTI	12 394	TORINO	7 274
BUDAPEST II. ..	3 840	LEIPZIG	150 390	BARI	20 270
LJUBLJANA	5 574	LWOW	22 381	NYIREGYHÁZA..	6,5 268
BUDAPEST	19 550	SCOTT. REG.	60 376	M. OSTRAVA ...	11 264
MÜNCHEN	60 532	STUTTGART	60 361	WEST. NAT.	50 262
WIEN	120 518	LONDON REG. ...	50 356	LONDON NAT. ...	50 262
BRÜSSZEL	15 509	GRAZ	7 352	FRANKFURT ...	17 259
FIRENZE	20 501	STRASBOURG ...	12 345	HÖRBY	10 257
PRAHA	120 489	MILANO	50 332	GLEWITZ	5 253
NORTH. REG. ...	50 480	POSTE PARISIEN	60 328	TRIEST	10 248
LANGENBERG ...	60 472	BRESLAU	60 325	FECAMP	8,7 226
SV. ALEMÁN ...	60 459			MAGYAR ADÓK.	3 210

RÖVIDÍTÉSEK MAGYARÁZATA

Alk. ó. = Alkalmi óra. Alk. szle. = Alkalmi szemle. Ábr. = Ábránd. Árf. = Árfolyamok. E. = Előadás. Egyv. = Egyveleg. Felolv. = Felolvasás. Gr. = Gramofón. Gy. ó. = Gyermekóra. Hgv. = Hangverseny. H. = Hírek. I. jel. = Időjelzés. I. jár. = Időjárás. Ind. = Induló. Kat. z. = Katonazenec. Könyv. z. = Könyvű zene. Közv. = Közvetítés. Női ó. = Női óra. Rzkar. = Rádiózenekar. Szimf. z. = Szimfonikus zene. Szór. z. = Szórakoztató zene. Táne z. = Táncezene

NOVEMBER 26

VASÁRNAP

KIEMELKEDŐ ESEMÉNYEK

TÁNC :

20.20 : M. Ostrava. 23.30 : Strasbourg.

OPERETT :

20.45 : Róma és Warszawa, valamint a lengyel adók.

OPERA :

19.30 : Praha. 19.50 : Svájci Alemn adó. 20.00 : Heilshberg. 20.30 : Milano.

GRAMOFÓN :

19.20 : Bucuresti. 20.45 : Strasbourg.

BEOGRAD, 431 m. 16.30 : Délszláv dalok. 17 : Táncelemek. 19 : Nép z. 19.30 : Tomics Zsika énekel. 20.30 : A királyi gárda zckara. 22.15 : Cigány z.

BERLIN, 419 m. 19.30 : Sport. 20 : E. 20.05 : Linder orgonaművész. 20.40 : Wappenschmidt : Halotti ünnep vegyeskarra és zckarra. 21.45 : Schumann : Mint az álmo-

dozók, rádiójáték Stuhlma-cher zenéjével. 22 : H. Majd szór. lemezek. Közben a rzkar számai.

BRESLAU, 325 m. 19.20 : Schubert : d-moll vonós-negy. 20 : Zenés misztérium. 21 : H. 21.15 : Hangjáték. 22.15 : H. 22.45 : Filharmónikusok.

BRNO, 342 m. 16 : Rzkar. 17.30 : Skalicka A. zongorázik. 18 : Német ó. 19 : Praha. 20.20 : A madár a szlovák népdalban. 21 : Praha. BUCURESTI, 394 m. 17 : Marcu-zkar. vegyes z. 18.15 : Marcu-zkar. 19 : E. 19.20 : Gr. 20 : Operettest, közben H.

DAVENTRY, 1554 m. 20.30 : Ritter-Ciampi szoprán. 22.05 : A bristoli Wesley metódista-templom énekkara. 22.30 : A hastingsi városi zkar. 23.30 : E.

FRANKFURT, 260 m. 19.15 : Gr. 19.40 : E. 20 : Stuttgart. 22 : H. 22.20 : Stuttgart. 22.30 : H. 22.45 : Köln. 24 : Éjjeli z.

HEILSBURG, 276 m. 19.15 : Az ismeretlen katona dala. 19.45 : Sport. 20 : Gluck : Iphigenia Aulisban, opera. 22.25 : H.

KASSA-KOSICE, 293 m. 16 : Brno. 17.30 : Vidám tájszólás-jelenet. 18.10 : Rzkar. 19 : Praha. 20 : Brno. 21 : Praha.

LANGENBERG, 472 m. 19.45 : Sport. 20 : Stuttgart. 22 : Frankfurt. 22.20 : Stuttgart. 22.30 : H. 22.40 : Szór. z. 23 : A rzkar hgv. 24—2-ig : Frankfurt.

LEIPZIG, 390 m. 18.35 : Hangjáték. 19.50 : Mayer—Helmund : Egyházi párbeszéd altra, vegyeskarra és négy klarinétrá. 20.35 : Szimf. hgv.

MILANO, 311 m. 20.25 : Operaism. 20.30 : Opera.

MOR. OSTRAVA, 264 m. 16 : Brno. 17.30 : Praha. 20.20 : Táne z. 21—23 : Praha. PARIS-EIFFEL, 1446 m. Műsora nem érkezett meg.

POZSONY-BRATISLAVA, 279 m. 16 : Brno. 17.30 : Kassa. 19 : Praha. 20.20 : Brno. 21 : Praha.

PRAHA, 487 m. 16 : Brno. 17.30 : E. 17.45 : Gr. 18 : Német ó. 19 : H. 19.05 : E. 19.20 : Operaism. 19.30 : Kovarzsovic : A chod szabadságharcosok, opera. 20.20 : Brno. 21 : Rzkar. 22 : H. 22.20 : Schrammel z.

RADIO PARIS, 1724 m. 20 : Hgv. 21 : Tarka z.-est.

RÓMA, 441 m. 17 : Szimf. hgv. 20.45 : Pietri : Isten veled ifjúság; operett.

STOCKHOLM, 435 m. 19.45 : Rzkar. 21 : Hangjáték. 22—23 : Szór. z.

STRASBOURG, 345 m. 19.30 : Szór. z. 20.45 : Gr. 21.30 : Elzászi est. 23.30: Táncc z. SVÁJCI ALEMÁN ADÓ, 459 m. 19 : Sport. Szórakoztató lemezek. 19.20 : E. 19.50 : Schoeck : Vénusz, 3 felv. opera. 22.30 : Sport.

SVÁJCI ROMAND ADÓ, 404 m. 18: Gr. 20: Grecsaninov: Messa domestica, szopránra, zckarra és orgonára 20.35: Vidám húzperc. 20.55: Román hgv. 22: H.

WARSAWA, 1412 m. 18.40 : Downar-Zapolska szoprán. 19.50 : Vidám est. 20.45 : A szerelem jachtja, zenés vigjáték.

WIEN, 517 m. 9.50: Schütz Ferenc zongora- és orgonajátéka. Bach-művek. Ó, Isten báránya, korálváltozatok. IV francia szvit. D-moll toccata és fuga. 10.20: Shakespeare: A vadász. 10.40: Hadrbova Éva énekel. Holzlechner, Mahler- és Strauss Richárd-dalok. 11.10: Ájtatosság. 12: A szimf. zkar és Sommer-Wirtinger zongoraművész játéka. Reznicek : Donna Diana. nyit. Graener : Friedemann Bach, operarészletek. Wellbe : Zongora- és zkar verseny. Gretry—Mottl : Balletszvit. Searlatti : D-dur és C-dur szonáta. Liszt : Elfelejtett keringők. Sauer : Moto perpetuo nyolcadokban. Liszt : Campanella. Smetana : A Moldva. Berlioz : Szilfidek tánca. Lidéretánc. Braunfels : Don Juan. 14.35: H. 14.45: E. 15.05: E. 15.30: A filharmónikusok vonósnégyese. Respighi : Dor, négyes. Beethoven : F-dur vonósnégyes. 16.30: Gonduló felóra. 16.55: Rzkar. Suppé : Fatinea-nyit. Komzák : Édes emlék. Volt egyszer. Strauss János : Történetek a Bécsi-erdőből. Neswadba : Loreley, parafrázis. Oehlschlágl : Hárfaszerenád. Ketelbey : Folyami szellemek. Dostal : Gyémántok és gyöngyök. Lehár : Pikantériák. Schrammel : Bécs-Bécs marad. 18.05: Életbölcesség és humor az afrikai népköltészetben (Gr). 18.35: Widmar Jozefin írónő műveiből olvas. 19: Richter Kriszta hegedűs, Kleinecke Walter cello- és Weingartner Pál zongoraversenye. Cui : Cantabile. Chabley : Scherzo. Gluck—Brahms : Gavott. Schubert—Fischhoff : Rosamunda, belet z. Vivaldi : Largo. Fiocco : Allegro. Smetana : Versenypolka. Chopin : Asz-dur keringő. Suchlan : Lengyelke. Popper : Spanyol tánc. Steiner : Dallam. Falla : Spanyol tánc. Albeniz : Tangó. 19.50: Sport. 20: Laufs—Jacoby : A Schöller-penzt, háromfelv. bohózat. 21.45: H. 22: Rzkar. Utána H.

NOVEMBER 27 HÉTFŐ

KIEMELKEDŐ ESEMÉNYEK

TÁNC :

22.00 : Warszawa. 22.30 : Milano. 23.50 : Daventry.

OPERA :

20.20 : Pozsony-Bratislava. 20.30 : Beograd.

GRAMAFÓN :

19.20 : Bucuresti. 20.45 : Strasbourg. 22.50 : Breslau. 24.00 : Langenberg.

ÉRDEKESSÉG :

19.00 : Wien. 20.30 : Svájc és Romand adó.

BEOGRAD, 431 m. 16.30 : Rzkar. 19 : Népdalok. 19.30 : Szlatin Vladimír hegedű. 20.30 : Massenet : Manon, opera gr.

BERLIN, 419 m. 19: Stuttgart. 20: E. 20.05: Mai kamaraművek. 24: Hamburg. Közben 22: H.

BRESLAU, 325 m. 19: Stuttgart. 20: H. 20.10: A filharmónikusok. 22.50: Gr.

BRNO, 342 m. 16: Mor. Ostrava. 16.50: Mesék. 17.05: Praha. 17.15: E. 17.35: Praha. 17.50: Gr. 18: E. 18.15: Praha. 18.25: Német ó. 19: Praha. 19.10: E. 19.25: Jindrzsich: Chod dalok. 19.40: Praha. 19.55: Rheinberger zongoraművész. 20.25: Praha.

BUCURESTI, 395 m. 17: Rzkar. 18.15: Aricescu énekesnő. 18.30: Rzkar. 19.20: Gr. 19.45: Könnyű lemezek. 20: A Szarvas-négyes kamarazenéje. 20.45: Roma Nia operett-dalokat ad elő. 21.15: Delavrancea Lahovary Cella zongorázik. 22: Román z.

DAVENTRY, 1554 m. 19.30: Berlioz-dalok. 21: Zenés tarka ó. 22.35: Rzkar. 23.50—1: Táncc z.

FRANKFURT, 260 m. 19: Stuttgart. 21: Hgv. 22: H. 22.45: Stuttgart. 23: Lipcse. 24: Köln.

HEILSBURG, 276 m. 19: Frankfurt. 20: H. 20.10: Vidám asztali z. 21.35: Scharnick Hildegard Strauss R. Hangulatképeiből zongorázik. 22.05: H.

KASSA-KOSICE, 293 m. 16: Gr. 16.40: Ijár. Utána szavallat. 17: Danyi Pali és cigányzkar. 18: E. 18.15: Gr. 18.40: E. 19: Praha. 19.10: Brno. 19.25: Praha. 19.55: Parasztkar. 22.20: Pozsony. 22: Praha.

LANGENBERG, 472 m. 19: Stuttgart. 20: Frankfurt. 22.20: Stuttgart. 22.30: H. 22.45: Stuttgart. 24—1-ig: Schubert-lemezek.

LEIPZIG, 390 m. 19: Stuttgart. 20: Kabaré. 22: H. 23: Rzkar.

MILANO, 311 m. 20.15: Hgv. 21.15: Vigjáték. 21.45: Serato és Fuga, zeneművészek kamarastje. 22.30: Táncc z. 23: H.

MOI. OSTRAVA, 264 m. 16: Orosz z. 16.50: Praha. 18.05: E. 18.15: Praha. 18.30: Német ó. 19: Praha. 19.10: Brno. 19.25: Praha. 19.55: Orosz dalok. 20.25: Praha. 21.30: Haydn: Kat. szimf. 22: Praha.

PARIS-EIFFEL, 1446 m. Műsora nem érkezett meg.

POZSONY-BRATISLAVA, 279 m. 16: Mor. Ostrava. 16.50: Praha. 17.15: Gr. 17.35: Szlovák dalok. 18.10: E. 18.25: Rzkar. 19: Praha. 19.10: Brno. 19.25: Gr. 19.40: Praha. 19.55: Rzkar. 20.20: Urbanek : Háromfelv. daljáték. 22: Praha.

PRAHA, 487 m. 16: Mor. Ostrava. 16.50: E. 17.05: E. 17.15: Gr. 17.35: E. 17.50: Gr. 18.05: Mezőg. 18.15: E. 18.25: Német h. 19: H. 19.10: Brno. 19.25: Milde: Oboa-, fagótt- és zongoraverseny. 19.40: Tárcza. 19.55: Brno. 20.25: Don Quijote a zenében és irodalomban. 21.30: Foerster: H-moll hegedű- és zongoraszonáta. 22: H. 22.15: Téli sport.

RADIO PARIS, 1724 m. 21.45: Kamara z. Közben 21.40: E.

RÓMA, 441 m. 19.10: Mezőg. 19.20: H. 20.30: H. 20.45: Könnyű z.-est. 23: Beszélő-újság.

STOCKHOLM, 435 m. 19.30: E. 20: Csajkovszkij: D-dur vonósnégyes. 20.50: Vidám-est. 21.20: E.

STRASBOURG, 345 m. 19.30: Könnyű lemezek. 20.45: Gr. 21.30: Elzászi zeneszerzők.

SVÁJCI ALEMÁN ADÓ, 459 m. 19: I. jel. 19.20: E. 19.50: Hgv. 21-kor: H. Utána tánclemezek.

SVÁJCI ROMAND ADÓ, 404 m. 20: Nicod-Burnens énekesnő. 20.15: Hgv. ism. 20.30: Szimf. hgv. Milstein hegedűművész-szel.

WARSAWA, 1412 m. 18.20: Ottaw Helen zongorázik. 20: Könnyű z. 22: Táncc z.

WIEN, 517 m. 11.30: Rzkar. 11.55: Ijár. 12: A déli z. folyt. 13: H. 13.10: Művészelemek. Verdi: Ernani, ária. Haydn—Burmester: Capricciotto. Dittersdorf: Scherzo. Mozart Don Juan, ária. Sarasate: Zapateado. Strauss Richard: Ariadne Naxoson. Gluck: Orfeusz és Eurydike. Mozart:

Regisztr-ária. Giordano: Chenier-ária. Weber: Örök mozgó. 15: Ijel. 15.15: E. 15.25: Négykezes játék. Mozart: F-dúr szonáta. 15.50: Filmemezek. 16.35: E. 17: E. 17.25: Hgv. Jónás Molly szoprán énekel. Wolf: A kertész. Strauss R.: Mindenszentek. Marx: Boldog éj. Rachmaninov: Tavasz szellő. Puccini: Liu áriája. Musette keringője. Krottschak Richard csellózik. Mendelssohn: Dal szöveg nélkül. Jeral: Egzotikus tánc. Debussy: Román. Csajkovszkij: Kerinög. Glazunov: Spanyol szerenád. Goens: Scherzo. 18.05: E. 18.25: E. 18.30: Angol lecke. 19: Keleti z.: a szimfónikusok játéka. Rossini: Szemiramisz-nyitány. Schumann: Keleti képek. Gounod: Sába baletzene. Goldmark: Sába, bevonulási induló. Heuberger: Keleti szvit. Massenet: Herodiás-ábránd. A szünethen 19.35: Ijel. 20.15: E. 20.30: Osztrák népz. Reidinger rádiógyűjtele; közrem. Hoffmann tenor, Wurdack Gréte szoprán, Pauer alt, Kotek tenor, Wurdack Károly basszus, Wichart harmónika, Scheit gitár, Vesely citera, a bécsi fiúnekkar és a rzkar. 21.45: H. 22: Gr. Utána H.

NOVEMBER 28

KEDD

KIEMELKEDŐ ESEMÉNYEK

TÁNC

22.00: Milano. 23.30: Daventry.

OPERETT

20.00: Brno és Warszawa.

OPERA

21.10: Svájci Aleman adó.

GRAMOFÓN

20.45: Strasbourg. 22.15: Praha. 23.00: Breslau.

ÉRDEKESSÉG

20.30: Milano.

BEograd, 431 m. 19: Freilich Pál áriaestje. 20.10: Smetana: Négyes. 21: Albán dalok. 22: Rzkar.

BERLIN, 419 m. 19: Königs-wusterhausen. 20: E. 20.15: Schubert: VII. szimf. 21.05: Versek. 21.15: Beethoven: Esz-dúr hetes. 22: H. Majd Hamburg.

BRESLAU, 325 m. 19: Königs-wusterhausen. 20.10: Kívánsághangy. 21.25: E. 23: Gramofónkabaré.

BRNO, 342 m. 16: Pozsony. 17.15: Felolv. 17.25: Praha. 17.50: Gr. 18: E. 18.15: E. 18.25: Német ó. 19: Praha. 19.30: Szaxofonverseny. 19.45: Mikrofonriport a széhszeti kiállításról. 20: Sullivan: Mikádó, operett. 22—23: Praha.

BUCURESTI, 394 m. 17: Vegyes z. 18.15: Jonescu-zkar. 19: E. 19.20: Gr. 20: Popovici-Vergu Lya énekesnő. 20.20: Szimf. hgv. 21.15: Beethoven: I. szimfónia.

DAVENTRY, 1554 m. 19.30: Berlioz-dalok. 20.20: Kivittett. 22.20: Ranelow bariton és Arnaud zongoraművésznő hgv. 23.30—1: Tánc z.

FRANKFURT, 260 m. 19: Königs-wusterhausen. 20: Berlin. 20.10: Köln. 22: H. 22.30: H. 22.45: Stuttgart. 24: A német óda.

HELSBERG, 276 m. 19: Königs-wusterhausen. 20.10: H. 20.30: London. 21: Danzigi városi zkar. 22: H.

KASSA-KOSICE, 293 m. 16: Pozsony. 16.55: Ijár. 17: A 32. gy.-t. zkar. 18: Mesék. 18.40: E. 19: Praha. 19.30: Pozsony. 20: Brno. 22: Praha.

LANGENBERG, 472 m. 19: Königs-wusterhausen. 20: Berlin. 20.10: Tánc z. 21: Hangképsor. 22: Frankfurt. 22.20: Stuttgart. 22.30: H. 22.45: Stuttgart. 23—0.45-ig: Frankfurt.

LEIPZIG, 390 m. 19: Königs-wusterhausen. 20.10: Hangképsor. 20.55: Gr. 21.25: Schubert: G-dúr négyes a drezdai vonósnegyes előadásában. 22: H. 23: London. 23.30: Német diákdalok.

MILANO, 311 m. 19.40: Gr. 20: H. 20.30: Emlékhang-verseny Puccini kilencedik halotti évfordulóján. 22: Tánc z. 23: H.

MOR. OSTRAVA, 264 m. 16: Pozsony. 16.55: Brno. 17.15: Praha. 17.25: E. 17.35: Praha. 18.05: E. 18.15: Brno. 19: Praha. 19.30: Brno. 22: Praha.

PARIS-EIFFEL, 1446 m. Műsora nem érkezett meg.

POZSONY-BRATISLAVA, 279 m. 16: Rzkar. 16.55: Brno.

17.15: Praha. 17.35: E. 17.50: Plstyelák V. Chopin-műveket zongorázik. 18.10: E. 18.40: Felolv. 18.55: H. 19: Praha. 19.30: Rzkar. 20: Brno. 22: Praha.

PRAHA, 487 m. 16: Brno. 17.15: E. 17.25: Gr. 17.35: E. 17.50: Gr. 18.05: E. 18.25: Német ó. 19: H. 19.10: E. 19.30: A prahai fűvósötös. 20—22: Brno. 22: H. 22.15: Új lemezek.

RADIO PARIS, 1724 m. 20.20: Debussy-lemezek. Utána könnyű francia lemezek. 21: Tarka zenészt. 21.45: Dalok. 22.30: Zkar.

ROMA, 441 m. 19: Mezög. 19.20: H. 20: I. jel. 20.15: Kívánsághgv. 20.30: Sport. 20.45: Vegyes hgv. 21.30: Vigjáték. 23: H.

STOCKHOLM, 435 m. 19.30: E. 20: Rzkar. 22: Sjögren-dalok. 22.45: Szór. z.

STRASBOURG, 345 m. 19.30: Hgv. 20.45: Gr. 21.30: Szimf. Saint-Saens zenéjevel.

SVÁJCI ALEMÁN ADÓ, 459 m. 19: H. 19.10: E. 19.20: Riport. 19.50: A reneszánsz- és barokkor házizenéje. 20.30: E. 21: H. 21.10: Lortzing: Jelenetek Mozart életéből, daltjáték.

SVÁJCI ROMÁN ADÓ, 404 m. 19.45: Kis rzkar. 20.30: Szimf. mű. A szünethen. 21.30-kor: H.

WARSAWA, 1412 m. 20: Suppé: Fátinca, operett. 23: H. Utána tánc z.

WIEN, 517 m. 11.30: Parasztz. 11.55: Ijár. 12: Rzkar. 13: H. 13.10: A déli z. folyt. 15: Ijel. 15.15: Zenei képeskönyv. 15.55: Német operalemezek.

Nicolaï: A windsori vig nők, nyit. Weber: Agáta áriája. Wagner: Siegfried, jelenet. Strauss R.: Rózsalovag. II. felv. zárójelenet. 16.25: E. 16.55: E. 17.20: Müller Vilmos hegedű. Mozart: B-dúr hegedű- és zongoraszonáta. Deri-Spitzmüller Mária (szoprán) énekel. Sztrauss R.: Barátság látomás. Éji zene. Marx: Ha megérintett a szerelem. Ast: Virágos ágak esti illata. Korngold: Marietta dala. 18: Danton ka-

Minden ember annyit ér, ahány nyelvet tud

Tolnai francia nyelvtana

abszolút modern, fonetikus alapokon épült és ezzel a módszerrel alkalmat ad azoknak a francia nyelv tudásának a megszerzésére, akik nincsenek megáldva a különleges nyelvtanuló tehetséggel. Ara az összeg előzetes beklndése ellenében bérmentes küldéssel 70 fillér. — Utánvételt nem szállítjuk. Megrendelhető: a Délibáb kiadóhivatalában, Budapest, VII, Dohány uca 12

rikaturái. 18.15: E. 18.30: Francia lecke. 19: A mondur varázsa, rzkar Berix szopránal. Suppé: Könnyű lovaság, nyit. Ziehrer: Ez a mondur varázsa, dal. Lehár: A drótostót, gavott. Kálmán: Tatarjárás, nyit. és két dal. Wagner: Jönnek a bosnyákok. Strauss János: Kard és lant, keringő. Strauss O.: A banda jó. Stolz: Agyó, kis gárdahadnagyom. Ziehrer: A rezervista álma. A szünetben 19.30-kor: Ijel. 20.15: E. 20.30: London. 21: London. 21.30: H. 21.45: E. 21.55: Haupt-zkar. Utána H.

NOVEMBER 29

SZERDA

KIEMELKEDŐ ESEMÉNYEK

TÁNC

20.10: Heilsberg. 22.00: Stockholm. 22.15: Warszawa. 22.25: Wien. 23.00: Leipzig. 23.50: Daventry.

OPERA

19.50: Svájci Aleman adó. 20.30: Róma. 23.00: Frankfurt.

GRAMOFÓN

19.20: Bucuresti. 22.00: Beograd. 22.35: Breslau.

ÉRDEKESÉG

15.20: Wien. 21.15: Daventry.

BEOGRAD, 431 m. 16.30: Rzkar. 17: Népdalok. 19: Gr. 19.30: Jovánovics Milorad operááriákat énekel. 20: Ljubljana. 22: Gr. 22.40: Gjúgány z.

BERLIN, 419 m. 19: Frankfurt. 20: E. 20.05: Rzkar. 21: Népdalok. 21.20: Csajkovszkij: Hegedű- és zikari verseny. 22: H. 22.30: Operettlemezek. 23—24: A Gross—Glienecke szabadtéri színpad alapítónnepe, felvétel. **BRESLAU, 325 m. 19:** Frankfurt. 20.10: Népláncóra. 21.10: Vidám hangjáték. 22.35: Könnyű és tánclemezek.

BRNO, 342 m. 16: Mor. Ostrava. 16.50: Praha. 17.55: Praha. 18.05: E. 18.15: E. 18.25: Német ó. 19: Praha. 19.40: Hangjáték. 20.05: Praha.

BUCURESTI, 394 m. 17: Román nép z. 18.15: Román nép z. 19.20: Gr. 20: Lengyel est. 20.20: Rzkar. 21: Massini Dóra lengyel dalokat énekel. 21.20: Szymanowski: Zongora- és hegedűszonáta.

DAVENTRY, 1554 m. 19.30: Berlioz-dalok. 21: Hgv. ism.

21.15: A rádió 7. szimf. hgv. Cortot zongoraművésszel. 23.50—1: Tánc z.

FRANKFURT, 260 m. 19: Hangképsor Schumannról. 20.10: Stuttgart. 23: Egyfelv. daljáték. 24—1-ig: Köln.

HEILSBURG, 276 m. 19: Stuttgart. 20: H. 20.10: Tánc z. 22: Könnyű és tánc z.

KASSA-KOSICE, 293 m. 16: Tamburica z. 17: E. 18: Rzkar. 18.30: Mezőg. 19: Praha. 19.10: Gr. 19.25: Praha. 19.40: Pozsony. 20: Praha.

LANGENBERG, 472 m. 19: Stuttgart. 20: E. 20.10: Stuttgart. 22: Frankfurt. 22.20: Stuttgart. 22.30: H. 22.45: Frankfurt. 24—1-ig: Stuttgart.

LÉIPZIG, 390 m. 19: Frankfurt. 20: Gr. 20.30: Zenélés, dalolás, csevegés. 22: H. 23: Tánc z.

MILANO, 311 m. 19.40: Gr. 20: H. 20.15: E. 20.30: Gr. 20.45: Vigjáték.

MOR. OSTRAVA, 264 m. 16: Rzkar. fuvolaszólóval. 16.50: Praha. 17.35: Szavalat. 17.50: Gr. 18.05: E. 18.15: Praha. 18.25: Blazsek J. esellőzik. 19: Praha. 19.10: E. 19.15: Praha. 19.40: Schrammel z. 20: Praha.

PARIS-EFFEL, 1446 m. Múso-ra nem érkezett meg.

POZSONY-BRATISLAVA, 279 m. 16: Mor. Ostrava. 16.50: Praha. 17.50: Gr. 17.55: Magyar ó. Sebestyén József dr.: Puccini, Saljapin, Hubay. Utána Fehér: Két elbeszélés. Zenei rész: Sági Margit dal- és áriaestje. Stradella: Pieta Signore. Liszt: Oh, quand je dors. Zádor: Az őszanya éjszakája. Massenot: Heródiás-ária. Bizet: Carmen-ária. Mascagni: Parasztbecsület, ária. Saint-Saens: Sámson és Delila, ária. Puccini: Tosca, ária. 18.55: H. 19: Praha. 19.40: Blaho J. Bella dalokat énekel. 20: Praha.

PRAHA, 487 m. 16: Mor. Ostrava. 16.50: E. 17.35: Gr. 18.05: Mezőg. 18.15: E. 18.25: Német h. 19: H. 19.10: E. 19.25: E. 19.40: Pozsony. 20.05: A filharmonikusok Suk-hgv-e. 22: H. 22.15: H.

RADIO PARIS, 1724 m. 21.45: Hgv.

RÓMA, 441 m. 19.20: H. 20: I. jel., gr. 20.15: E. 20.30: Wagner: Trisztán és Izolda, opera. Utána: H.

STOCKHOLM, 435 m. 19: Kreisler, Thibaud- és Hubermann-lemezek. 19.45: Münz zongoraművész. 21.15: Vigjáték. 21.30: Svéd népdalok. 22: Tánc z.

STRASBOURG, 345 m. 19: Trió. 20.05: E. 20.15: H. 21.30: Hgv. 23.30: Szór. z.

SVÁJCI ALEMÁN ADÓ, 459 m. 19.20: E. 19.50: Cimarosa: A titkos házasság, opera. **SVÁJCI ROMÁN ADÓ, 404 m. 20.30:** Bach-hgv. 22: H. 22.10: H.

WARSAWA, 1412 m. 18.20: Zongoraművek. 20: A szimf. lengyel hgv. 22.15: Tánclemezek.

WIEN, 517 m. 11.30: Bécsi kamarazkar. 11.55: Ijár. 12: Déli z. 13: H. 13.10: Művészlemezek. Guerini: Allegro. Meyerbeer: Az afrikai nő, ária. Beethoven: Örömmel és fájdalommal. Dobszó. Beethoven: Román. Wagner: Lohengrin, jelenet. Csajkovszkij: Trojka. Massenot: Elmélkedés. Flotow: Utolsó rózsák. Liszt: Campanella. Zarzycki: Mazurka. 15: Ijel. 15.20: Az Ausztria—Skótszország labdarugómérkőzés helyszíni köv. Glasgowból. 17.20: Springer Miksa zeneszerző művei. 18.10: E. 18.35: E. 19: Rzkar. A szünetben 19.35: Ijel. 20.15: Maugham: A levél, 3 felv. színmű. 22: H. 22.10: E. 22.25: Tánc z.

NOVEMBER 30

CSÜTÖRTÖK

KIEMELKEDŐ ESEMÉNYEK

TÁNC

20.05: Berlin. 22.00: Beograd. 23.45: Daventry.

OPERETT

20.30: Milano és Svájci Román adó.

OPERA

18.55: Wien. 19.40: Bucuresti.

GRAMOFÓN

19.30: Strasbourg.

BEOGRAD, 431 m. 12.05: Rzkar. 19: Népz. 20: Mai belgrádi zeneszerzők. 21.20: Rzkar. 22: Tánc z.

BERLIN, 419 m. 19: Az ifjú Beethoven művei B-dur zongora és zikari verseny. C-dur szimf. 20: E. 20.05—24: Tánc z. Közben 22: H.

BRESLAU, 325 m. 19: Berlin. 20: H. 20.10: Közének. 21.10: András-est. 22: E. 22.45: Gr.

BRNO, 342 m. 16: Pozsony. 16.50: Gyermekek z. 17.25: Praha. 17.50: Gr. 18.15: Praha. 18.25: Német ó. 19: Praha. 19.30: Ezerögyej. 20.30: Praha.

BUCURESTI, 394 m. 17: Dinicu-zkar. 18.15: Dinicu-zkar. 19.40: Opera lemezeken.

DAVENTRY, 1554 m. 19.30: Berlioz-dalok. 21: Szent

András-napi ünnep. 22.20: Strafford Cripps képviselő politikai beszéde. 22.40: Rzkar. 23.30: Istentisztelet. 23.45: A rádió tánc z. Közven 0.05: A Petersen-Harvey ökölvívómérkőzés.

FRANKFURT, 260 m. 19: Berlin. 20.10: Stuttgart. 1.55: Német operák részletei.

HEILSBURG, 276 m. 19: Berlin. 20: H. 20.10: Tarka est. 21.35: E. 22: H. 22.30: E.

KASSA-KOSICE, 293 m. 16: Pozsony. 16.50: Gr. 17: A 14. gy.-c. z. kara. 18: Riport a kassai múzeum üveg- és gobelinkiallításáról. 18.30: E. 18.50: Gr. 19: Praha. 19.30: Rzkar. 20.30: Praha.

LANGENBERG, 472 m. 19: Lipse. 20: Frankfurt. 20.10: Stuttgart. 22: H. 22.20: Stuttgart. 22.30: H. 22.45—1-ig: Stuttgart.

LEIPZIG, 390 m. 19: Berlin. 20: Adomák. 20.40: Bruckner: VII. szimf. 20.50: Storm-versek. 22: H. 23: Harmonika- és mandolin z.

MILANO, 311 m. 19.20: H. 20.30: Parelli: La giornata di Morcellina, operett.

MOR. OSTRAVA, 264 m. 16: Pozsony. 16.50: Brno. 17.15: Praha. 17.35: Gr. 18.05: E. 18.15: Praha. 18.30: E. 19: Praha. 19.30: Népszerű hgv. 20.30: Praha.

PARIS-EIFFEL, 1446 m. Műsora nem érkezett meg.

POZSONY-BRATISLAVA, 279 m. 16: Délutáni z. 16.50: Brno. 17.15: Praha. 17.35: Praha. 17.50: Gr. 18.10: E. 18.25: Fúvós z. 18.55: H. 19: Praha. 19.30: Brno. 20.30: Praha.

PRAHA, 487 m. 16: Pozsony. 16.50: Brno. 17.15: E. 17.25: Gr. 17.35: E. 17.50: Gr. 18.05: Mezőg. 18.15: E. 18.25: Német ó. 19: H. 19.10: E. 19.15: E. 19.30: Brno. 20.30: Szimf. 22: H. 22.15: Hgv. ism. 22.25: Smetana I. vonósnygyese.

RADIO PARIS, 1724 m. 20.20: Könnyű lemezek. 20.45: E. 21: Hgv.

RÓMA, 441 m. 19.20: H. 20: I. jel. 20.15: Capolino Eliz szoprán. 20.30: H. 20.45: Szimf. hgv. 23: H.

STOCKHOLM, 435 m. 20: E. 21.20: Riport. 22: Könnyű z.

STRASBOURG, 345 m. 19: E. 19.15: H. 19.30: Gr. 20.30: H. 20.45: Gr. 21: H.

SVÁJCI ALEMÁN ADÓ, 459 m. 19.05: Új lemezek. 20: E. 20.30: Hegedűjáték. 21: H. 21.10: Vasutas énekhar.

SVÁJCI ROMAND ADÓ, 404 m. 20: Bise csellóművés. 20.30: Kálmán: Csárdáskirálynő, operett. A szünetben 21.30: H.

WARSAWA, 1412 m. 20: A rádió szimf. z. 22: Cigány z.

WIEN, 517 m. 11.30: Művész-lemezek. 11.55: Ijár. 12: Rzkar. 13: H. 13.10: A zene folyt. 15: Ijel. 15.15: E. 15.25: Mesék a Pireneusokból. 15.50: Operettnyitányok lemezek. 16.30: E. 16.50: E. 17.15: Kimmelmann szopránénekő énekel. Schumann- és Brahms-dalok. Nikiel Anna zongorázik. Fuchs: G-moll zongoraszonáta. 17.55: E. 18.20: E. 18.45: E. 18.55: Verdi: Aida, négyfely. opera az operaházból. Az első szünetben 19.45: Ijel. A második szünetben 21: H. 22.15: E. 22.25: Whiteman-lemezek. Utána H.

DECEMBER 1 PÉNTEK

KIEMELKEDŐ ESEMÉNYEK

TÁNC

21.10: Langenberg. 22.30: Wien. 23.40: Daventry.

OPERETT

21.15: Róma.

OPERA

20.00: Leipzig.

GRAMOFÓN

19.00: Beograd. 19.20: Bucuresti. 20.45: Strasbourg. 22.20: Daventry.

ÉRDEKESSÉG

20.55: Wien. 21.00: Breslau.

BEOGRAD, 431 m. 16.30: Hgv. 19: Gr. 19.30: Zenés szimf. 21: Hgv. 22.45: Cigány z.

BERLIN, 419 m. 19: Königsberg. 20: E. Utána Königsberg. Közben. 22: H.

BRESLAU, 3 5 m. 19: Königsberg. 20.10: E. 21: Este a pusztán. A rádiózk magyar hangversenye hegedűszóval.

BRNO, 342 m. 16: Délutáni z. 17.05: Pozsony. 18.05: E. 18.15: E. 18.25: Német ó. 19: Praha. 19.25: E. 19.40: Hanousek hegedűművész. 19.55: Praha.

BUCURESTI, 394 m. 17: Rzkar. 19.20: Gr. 20: Hgv. ism. 20.10: A filharmónikusok lengyel hgv Fittelberg vezényletével. 21.15: Szymanski: Harnasie. Moniuszko: Halka, mazurka.

A leghatalmasabb fegyver a mai nehéz viszonyok közt az a tudás, melyet Tolnai Világlexikonából szereztél meg.

DAVENTRY, 1554 m. 19.30: Berlioz-dalok. 21: Zenés tarka ó. 22.20: Gr. 22.30: A modern Columbus, helyszíni közv. Amerikából. 22.50: Rádiójáték. 23.35: Emersen: Rhodora. 23.40—1: Tánc z.

FRANKFURT, 260 m. 19: Königsbergwusterhausen. 20.10: Köln. 22: H. 22.20: Stuttgart. 22.30: H. Szór. z. 23: Zene a darmstadti udvarban a XVIII. században. 24: E. 0.10: Platen gróf emlékezete.

HEILSBURG, 276 m. 19: Az operai zkar hgv. 20: H. 20.05: Rzkar. 21.30: E. 22: H. Majd hgv.

KASSA-KOSICE, 293 m. 16: Gr. 16.55: Ijár. 17: Rzkar. 18: Magyar ó. Alexander T. szaval. Palotai Boris: Mesék. 18.40: Sport. 19: Praha. 19.10: Gr. 19.40: Praha.

LANGENBERG, 472 m. 19: Königsberg. 20: Frankfurt. 20.10: E. 21.10: Tánc z. 22: H. 22.20: E. 22.30: H. 22.45: Stippvizit. 23: Frankfurt.

LEIPZIG, 390 m. 19: Königsberg. 20: Lortzing: Az oryvadász, opera. 22: H. 23: Könnyű és tánc z.

MILANO, 311 m. 20.15: Hgv. 20.30: Háromfely operett. H.

MOR. OSTRAVA, 264 m. 16: Brno. 16.55: Praha. 17.05: Pozsony. 18.05: E. 18.15: Praha. 19.40: Játék kromatikus harmónikán. 19.55: Praha.

PARIS-EIFFEL, 1446 m. Műsora nem érkezett meg.

POZSONY-BRATISLAVA, 279 m. 16: Brno. 16.55: Praha. 17.05: Hgv. 18.05: Sport. 18.20: Versek. 18.55: H. 19: Praha. 19.10: E. 19.25: Játék két fuvolán. 19.55: Praha.

PRAHA, 487 m. 16: Brno. 16.55: E. 17.05: Pozsony. 18.05: Mezőg. 18.15: E. 18.25: Német ó. 19: H. 19.10: E. 19.25: E. 19.40: Szaxofónszóló. 19.55: E. 20.05: A csehszlovák-délszláv liga ünnep hgv. 20.40: Versek. 21.10: Délszláv z. 22: H. 22.15: Orosz h.

RADIO PARIS, 1724 m. 20.20: Könnyű lemezek. 20.35: Hgv. 21.45: Történelmi hangkép.

RÓMA, 441 m. 19.20: H. 20: I. jel. 20.15: Hgv. 21.15: Parelli: La giornata di Morcellina, operett. Utána: H.

STOCKHOLM, 435 m. 18: Gr. 19.30: Dalok. 20: Diák-énekar. 22: Kamara z.

STRASBOURG, 345 m. 19: Trió. 20: E. 20.45: Gr. 21.30: Tarka zenészt.

SVÁJCI ALEMÁN ADÓ, 459 m. 19.25: Népszerű hgv. 20.05: Párbeszéd. 20.35: Hirt Jószel zongorázik. 21: H. 21.10: Tarka ó. 22.15: Tájékoztató felőre.

SVÁJCI ROMAND ADÓ, 404 m. 19.35: Gr. 20: Vonósnygyes. 20.40: E. 20.55: Kabaré.

9.30:
tar-
mo-
színi
2.50:
sen:
c z.
Kő-
10:
gart.
ne a
a
E.
zete.
Az
H.
22:

16:
kar.
r T.
ések.
aha.

19:
furt.
22:
2.45:
t.
nigs-
orv-
23:

Igy.
rett.

16:
05:
15:
ma-
55:

Mű-

279
aha.
ort.
19:
Já-
aha.
rno.
ony.
E.
H.
40:
E.
dél-
40:
y z.
a.
20:
Igy.
kép.
H.
15:
Mar-
H.
Gr.
lák-

19:
Gr.

9 m.
05:
Jó-
H.
Táj-

4 m.
yes.
aré.

WARSAWA, 1412 m. 20 : E.
20.15 : A filharmonikusok.
22.40 : Tánc z. 23 : H.
WIEN, 517 m. 11.30: Állás-
talanok zckara. 11.55: Ijár.
12: Déli z. 13: Ijel. 13.10:
Művészlemez. Leoncavallo:
Bajazzók, előjáték. Arditi:
Elragadtatás. Bizet: Virág-
ária. Mozart: Szóktetés, ária.
Schumann: Holdfény. Loe-
we: Tom der Reumer. Liszt:
Az Este-villa vizijátéka. 15:
Ijel. 15.15: E. 15.40: A Jarow
doni kozákok lemezei. Kolo-
tilin: Lovas induló. Három
oros z népdal. A piros szara-
fán. Egyhangian szól a
harangocsa. Nisczenszkij:
A fogoly kozákok. Esti ha-
rang. Oleg-induló. Volgai ha-
jósok dala. 16.35: E. 16.55: E.
17.15: E. 17.25: Kalliwoda
Olga szoprán dal- és áriaestje.
Manning: Utazás. Wolfe:
Tengerészdal. Charles: Fel-
hők. Tomasi: Két korzikai
népdal. Kodály: Hány Já-
nos, dalok. 17.55: H. 18.10: E.
18.25: Sport. 18.35: E. 19:
Rzkar. Strauss János: Orosz
indulóábránd. Thomas: Mig-
non, nyit. Offenbach: Hoff-
man, ábránd. Schubert: A
méh. Strauss János: Ahol a
citrom virul. Arnold: Wach-
chaudal. Neumann: Válto-
zatok az O du lieber Augustin
dalra. Ketelbey: Születés-
napj üdvözl. Jurek: Deutsch-
meister-induló. Gisser: Fel a
függőnyt, egyveleg. 19.35:
Ijel. 20.15: Elb. 20.45: E.
20.55: Bécsi szimfónikusok
Kamper Antal hegedűmü-
vésszel. Mozart: Színigaz-
gató, nyit. G-dur hegedű- és
zckari verseny. Strauss R.:
Négy szimfónikus közjáték.
Salmhofer: Kamaraszvit ti-
zenhat hangszerre. Liszt:
Mazeppa. 22: E. 22.15: H.
22.30: Bár z.

DECEMBER 2

SZOMBAT

KIEMELKEDŐ ESEMÉNYEK

TÁNC

22.00: Stockholm, Milano és
Heilsberg. 22.15: Svájci Ale-
man adó. 22.30: Svájci Ro-
mand adó. 23.35: Daventry.

OPERA

21.00: Radio Paris.

GRAMOFÓN

19.20: Bucuresti. 20.15: Róma.
20.45: Strasbourg. 22.15: War-
szawa. 22.45: Langenberg.

ÉRDEKESSÉG

21.00: Radio Paris és Daventry

BEOGRAD, 431 m. 16 : Gr.
17 : Ivics Krszta áriaestje.

19.30 : Hauser András hege-
dű. 20.10 : Tarka zenés est.
BERLIN, 419 m. 19: Hamburg.
20 : E. 20.05: Szór. z. 22:
Sport. Majd 1-ig: Tánc z.
BRESLAU, 3 5 m. 19 : Ham-
burg. 20.10 : Népies daljáték
Strauss Jánosról és Lanner
Józseféről. 22.30 : Tarka-est.
BRNO, 342 m. 15.50 : Praha.
17.25 : Praha. 17.50 : Gr.
18.15 : Praha. 18.25 : Német
ó. 19 : Praha. 19.25 : Négy-
fűvös z. 20.15 : Régi házi z.
20.40 : Pozsony. 22 : Praha.
BUCURESTI, 394 m. 17: Jazz.
18.15 : Jazz. 19.20 : Gr. 20:
Chausson : Négyes zongorá-
val. 20.45: Hoch Olga énekel.
21.15: Galperini éneklőfű-
részen játszik. 22: Román z.
DAVENTRY, 1554 m. 20.30:
A város este, tarka ó. 21:
Jack Hylton és tánczkara.
22.40: Az Ystalyfera énekkar
hgve. Richards orgonamü-
vésszel. 23.10: Mason zong-
oraművész. 23.35—1: Tánc
z.
FRANKFURT, 260 m. 19:
Namburg. 20.10: Tarka est.
22: H. 22.20: Stuttgart. 22.30:
H. 22.45: Szór. z. 23: Köln.
HEILSBURG, 276 m. 19: Ham-
burg. 20: H. 20.10: Bajtársi
ó. 21.30: Lajos Ferdinánd
herceg: Esz-dur zongora-és
vonósnégyes. 22: H. Majd
táncr.
KASSA-KOSICE, 293 m. 16:
Praha. 16.50: Gr. 17: E.
17.30: Rzkar. 18.30: H.
18.40: E. 18.50: E. 19: Praha.
19.25: Brno. 20: Szimfónikus
hg. 22: Praha.
LANGENBERG, 472 m. 19:
Hamburg. 20: Frankfurt.
20.10: Tarka zenés est. 22:
Frankfurt. 22.20: Stuttgart.
22.30: H. 22.45: Szór. leme-
zek. 23: Helyszíni közv. a
kölni hatnapos versenyről.
23.15: Tarka est. 24—2-ig:
Könnnyű és tánclemez.
LEIPZIG, 390 m. 19: Ham-
burg. 20: Breslau. 22:
H. 23: München.
MILANO, 311 m. 19.20 : Gr.
20.40: Tarka est. 21.45 :
E. 22 : Tánc z. 23 : H.
MOR. OSTRAVA, 264 m. 15.30:
Praha. 17.50 : E. 18.05 : E.
18.15 : Praha. 18.25 : Bala-
lajka z. 19 : Praha. 19.25 :
Operett z. 20.15 : Praha.
20.40 : Pozsony. 22—23.30 :
Praha.
PARIS-EIFFEL, 1446 m. Mű-
sora nem érkezett meg.

A legnagyobb örökség,
melyet őseink hagytak
ránk: a tudás s ebben az
örökségben mindenki része-
sedik, aki Tolnai Világlexi-
konát olvassa.

POZSONY-BRATISLAVA, 279
m. 15.30: Praha. 18.15: E.
18.30: Gr. 18.45: H. 18.55: H.
19: Praha. 19.25: Martean
hegedűművész. 20.15: Rádió-
játék. 20.40: Tarka est. 22:
Praha.
PRAHA, 487 m. 16 : Jazz.
16.50 : E. 17.15 : E. 17.25 :
Gr. 17.35 : E. 17.50 : Gr.
18.05 : Mezőg. 18.15 : E.
18.25 : Német ó. 19 : H.
19.10 : E. 19.25 : Brno. 20.15 :
Játék két zongorán. 20.45 :
Pozsony. 22 : H. 22.15—
23.30 : Tarka zenéest.
RADIO PARIS, 1724 m. 20.20:
Könnnyű lemezek. 21 : Ber-
lioz : Faust elkárhozása, tel-
jes előadás az Amicitia-ének-
kar, a rzkar, Martinelli opera-
énekesnő és Joutte opera-
énekes előadásában.
RÓMA, 441 m. 19.20 : H.
20 : I. jel. 20.15 : Gr. 20.30 :
H. 20.45 : Hgv. 23 : H.
STOCKHOLM, 435 m. 19.30 :
Régi tánc z. 20 : Kat. z.
21 : Szór. z. 22 : Tánc z.
STRASBOURG, 345 m. 20 : E.
20.45 : Gr. 21.30 : Hangos-
film. 23.30 : H. Utána tánc z.
SVÁJCI ALEMAN ADÓ, 459 m.
19 : Zürichi hangszór. 19.15:
I. jár. 19.20 : E. 20 : Hol-
landi-est. 22.15 : Táncleme-
zek.
SVÁJCI ROMAND ADÓ, 404 m.
20 : Táncritmusok. 20.10 : E.
20.35 : Szimf. hg. 22.30:
Tánclemez.
WARSAWA, 1412 m. 19.25 :
E. 20 : Könnnyű z. 21.20 :
Trombini-Kasuro Margit
Chopin-műveket játszik. 22 :
E. 22.15 : Gr. 23 : H. Utána
tánc z.
WIEN, 517 m. 11.30: Alpesi z.
11.55: Ijár. 12: Állástalanok
zckara. 13: H. 13.10: A zene
folyt. 15: Ijel. 15.15: Olasz
lecke. 15.40: Mandolinzkar.
Verdi: Trubadur, ábránd.
Strauss János: Asszonyszív.
Beucéci: Pármái ibolya.
Johnson: Yola. Siede: Já-
nosbogárkak légyottja. Met-
ras: Spanyol tánc. 16.20: E.
16.45: E. 17.20: A régi
Deutschmeister-zkar hgve.
Ritzberger : Starhemberg-
induló. Suppé : Könnnyű lo-
vasság, nyit. Lehár : Éva,
keringő. Kálmán : Csárdás-
királynő, egyveleg. Fryberg :
Falusi zene. Dostal : Szer-
vusz, Bécs. Komzák : Badeni
lányok, keringő. Achtleitner :
Tiroli sas, induló. 18.15: E.
18.45: Népdalest Pommer
József emlékére. Közrem.
Gröschl szoprán, Richard
zongora, a bécsi német nép-
dalegyesület zene- és ének-
kara. 19.45: Ijel. 19.55: E.
20: A bécsi művészek jóté-
konysági hgve. Közv. a zene-
egyesületi nagyteremből. Az
egyik szünetben H. Utána
Gr. Majd H.

Rádióból
ismert

NÓTÁK, DALOK, SLÁGEREK

NEM VAGYOK ÉN KORHELY...

Noszlopy Sándor verse, Hámos Pál zenéje

I. Nem vagyok én korhely azért, nem vagyok én léha. — Mert, hogy az én bús nótámat elhúzatom néha. — Zokog akkor a hegedű, sir a nótafája. — Mintha minden bánatom a hegedűnek fájna.

II. Elhúzatom a nótámat egyszer utoljára. — Hadd szálljon egy csalfa kislány rózsás ablakára. — És ha akkor egy könnycsepp is kihull a szeméből. — Még a göncölszekelet is lehozom az égről.

(Megjelent: Rytmus zeneműkiadó vállalat kiadásában, Budapest)

KINYILOTT A PIROS RÓZSA

Farkas Andor verse és zenéje

Kinyílt a piros rózsza. — Letéptem egy szálat. — Rácsókoltam a lelkemből — A legszenetebb vágyat... — Tele édes boldogsággal — S vágygal küldöm Néked. — Hallgasd meg a vallomásom: — Ugy szeretlek téged!

Harmat csillog a levelén. — Mintha könnyes volna. — Mintha nem is boldogságról. — Csak bánatról szólna. — Pedig boldog örömkönnytől — Ragyog nyíló kelyhe. — Gyengéd édes öléssel — Szorítsd a szivedre.

(Megjelent a „Magyar Muzsikaszó” 3. számában)

ELVÁLOK TÖLED, ELMEGYEK MESSZE...

Dr. Halász Jenő verse. Czobor Károly zenéje

I. Bohó szívemben sok reménnyel. — Arany-sugárral jött a nyár. — Egy csalfa lány, egy álnok csók... — S öröm, vidámság elszállt rég már...

II. Miért hallgattam szép szavakra. — Szívem nem fájna, sajogna — Anyám! Anyám! most késő már. — Tönkretett szívvel a vég reám vár.

Refr.: Elválok tőled, elmegyek messze. — Neved sóhajtom reggel és este. — Utánad vágyva, hull könnyem árja. — Végső szavam is: Szeretlek kedvesem...

(Megjelent: „Rytmus” zeneműkiadó vállalat kiadásában. Budapest.)

NE HALLJAK SOHA TANGÓT...

Jávor László verse, Vas Henrik zenéje

I. Dzseki a dzsesz bolondja. — Dzseki a dzseszdobos — Kalapját büszkén hordja, mely szép aranyporos. — A szeme jó szegénynek. — És nagy cikkkert visel. — Ha kell értelmes ének. — Ő refrént énekel. — Reménytelen szerelme — A görli, a kis Lola — És hozzá énekelget — Szegény bolond pofa:

II. Dzseki vígan dobálta — A könnyű dobverőt. — Mindenki őt csodálta és ő pedig a nót. — Ivott és szót a tangó. — Volt lázas nagy siker — És újra tangót kértek. — De azt nem bírta el. — A hangszerekbe rügött. — A tangó megszakadt.

— A nő elé hullott — És halva ott maradt...
Refr.: Ne halljak soha tangót. — Ha más táncol veled. — Ne halljak soha tangót. — Ha másé a szived. — A tangó édes méreg. — Vagy morfium talán. — Megöli szived néked — Egy lázas éjszakán... — Ne halljak soha tangót. — Ha más táncol veled. — Ne halljak soha tangót. — Ha másé a szived.

(Megjelent a „Magyar Muzsikaszó” 14. számában)

HA VALAKI ENGEM SZERETNI TUDNA.

(Tangó)

Farkas Rezső verse, Loszk Béla—Fuchs Lipi zenéje

I. A szívem fáj — napsugaras tavasz idején. — Párjára vár — árva elhagyott szegény. — Ugy vár egy angyali szót. — Sejtelmest, andalítót. — Egy boldog perc is elég. — Azt kíván rég.

II. A szívem még — nem talált lakóra sohasem. — Azt várja rég. — hogy beköltözik a szerelem — Bús ösztől, vig tavaszig — A szívem vár valakit. — Napfényes, nyár idején — Ugy várom én.

Refr.: Ha valaki engem szeretni tudna. — Egy-egy boldog óra nékem is jutna. — Mert a boldogságban sohase volt részem. — Mint egy édes álmot csak messziről néztem. — De szeretnék én is tavaszra várni. — Valakit remegve karomba zárni. — A boldond szívem a mennybe jutna. — Ha valaki engem szeretni tudna.

(Megjelent: Rytmus zeneműkiadó vállalat kiadásában, Budapest)

TÖBBET ÉR EGY ÉDES ASSZONY...

Eisemann Mihály zenéje, Vas Henrik verse

I. Száll a muzsikaszó. — Nem idevaló. — Kis búslakodó. — Sir a szegény legény. — Mert legény szegény. — Ez a szomorú tény.

II. Lány és legény egy pár. — Bolond, aki vár... — Az éveért kar. — Jó az asszonyi szó. — Oly hívogató. — Oly csalogató.

Refr.: Többet ér egy édes asszony. — Mint ezer kacér kislány. — Házasodjon, hogyha asszonykája — Nem volna kegyednek tán. — Mert az asszony édes ördög. — Drága ékszer, legszebb kincs. — Szürke, fád, unalmas asszony nélkül. — S az életnek célja sincs. — Bármit is beszél sok férfi: — Rosszmájúság. — Mert az, aki nős, az tudja. — Hogy házasság — boldogság. — Többet ér egy édes asszony. — Mint ezer kacér kislány. — Házasodjon, hogyha asszonykája — Nem volna kegyednek tán.

(Megjelent a Magyar Muzsikaszó 2. számában)

7 népszerű kotta

népdal — nóta — klasszikus
múchanson — táncdal — jazz

60 fillér a

Magyar Muzsikaszó

novemberi számában

Mutatóvényszámot teljesen ingyen küld a
kiadóhivatal Budapest, Dohány u. 68.

Telefón: 45-3-33

JEANETTE MAC DONALD
megmutatja, milyen ma az
elegáns amerikai nő...
(Fotó Metro)

t...
más
Ha
/agy
Egy
l, -
ngót,

(ban)

DNA.

Lipi

l, -
Ugy
t, -

oha-
sze-
lyem
Ugy

-
ert a
egy
eret-
egye
nybe
l.
adá-

berse
-
Mert

aki
onyi

Mint
asz-
-
szer,
zony
rmit
Mert
bol-
Mint
gyha

(ban)

zó
a

Carole Lombard
(Fotó Paramount)

CAROLE LOMBARD, AZ ÚJ MARLENE...

Még mindenki emlékezhetik a Marlene—Sternberg-botrányra; nem olyan régen zajlott le! Sokan azt hitték, hogy Marlene vissza sem megy Hollywoodba.

Azalatt a fél év alatt, amit most Európában töltött, új Marlenet kreált Hollywood.

Nézzük meg a fényképét: beállítása ugyanolyan, mint Marlenéé; az unottan is hódító,

veszedelmesen érzéki vamp-arc, mintha Marlene arcának mása volna.

Ez a színésznő: Carole Lombard. Néhány nagy filmje volt már, de Marlene szerepkörében most pergeti csak első filmjét...

Utól fogja érni mintaképét vagy csak színtelen hamisítvány marad? Ki tudja. Joseph Sternberget kellene megkérdezni.

ITT A DÉLIBÁB ÚJ PÁLYÁZATA!

„Az ellopott szerda” dialogusait közöljük: ki tudja megírni belőle a film szcenáriumát?

Megindítottuk a Délibáb új, érdekes filmpályázatát. A feladat, amit meg kell oldani, elég nehéz — a feltételek viszont annál egyszerűbbek.

Itt közöljük az Ufa legújabb magyar filmje: „Az ellopott szerda” párbeszédeit. A feladat: meg kell írni ennek alapján a film rövid tartalmát — filmszerűbb nyelven: a szcenáriumát.

Tessék tehát összeállítani az itt következő vidám, gyorsan pergő jelenetéből a cselekmény folyását. Csak annyit árulunk el előre, hogy — Schmidt, a fotográfus: Szőke Szakáll.

Az érdekes feladatot természetesen érdekes díjakkal jutalmazzuk:

I. díj: 20 pengő,

II. díj: egy páholy a film premierjére,

harmadik, negyedik, ötödik, hatodik, hetedik, nyolcadik díj: két-két elsőrangú jegy Az ellopott szerda előadásaihoz; kilencedik, tizedik, tizenegyedik, tizenkettedik díj: Szőke Szakáll fényképe, amelyet a nyertesek nevére dedikál. Végül: az utolsó nyolc díj: nyolc értékes, díszesen kötött könyv.

Húsz díjat osztunk tehát szét — tizenöt sorért. Mert egy-egy szcenárium nem lehet hosszabb tizenöt nyomtatott sornál. A döntést karácsonyi számunkban közöljük, a legérdekesebb szcenáriumokat azonban addig is leközzöljük a Délibábban. Tehát olvasható aláírással és pontos címmel ellátott leveleket kérünk.

Most pedig tessék figyelmesen elolvasni a szöveget! Szerzői: Nóti Károly és Vitéz Miklós.

És mit szól, igazgató úr, ehhez a szökhöz?

Sajnos, ez sem az, akiről én álmodtam. Mutasson talán egy feketét!

Tessék, parancsoljon, még pedig valódiak!

Hm, nem rossz!

Na, csak hogy végre eltaláltam igazgató úr ízlését!

Hogyne! Ez rémes!

Node a másik?

Ez még szörnyűbb!

Hát kérem, most már nincs más hátra, mint hogy a raktárról felhozassam az összes női arcképeket...

Kedves szerkesztő úr, úgy látom, mi nem értjük meg egymást... Én azért jöttem ide magához, a legnagyobb berlini képeslap szerkesztőjéhez, hogy megtaláljam az igazit, nekem egy egzotikum kell! Nekem egy olyan nő kell, akiről, ha plakátot csináltak, az új szappanom sikere biztosítva van!

Kérem, igazgató úr, én mindent el fogok követni, hogy megfelelőt találjunk...

Köszönöm... tudja milyen legyen az a nő?... most jutott eszembe... akit meglát az ember... és megveszi a szappant... még akkor is, ha azelőtt sohasem mosdott... ez a helyes kifejezés... Jó napot!

Alázatos szolgálója főszerkesztő úr!

Ember, maga már megint itt van!

Kezicsókolom! Főszerkesztő úr, kérem, elhoztam a címlapot, az én első címlapomat! Parancsoljon...

Mit csináljak én ezzel a vízilóval?

Méltóztassék jobban megnézni, a vízilo kávét iszik!

Hogy akarja maga a közönségnek megmutatni, hogy ez kávé?

A vízilo arconásairól!

Maga örül!

Nem, főszerkesztő úr!... Főszerkesztő úr

is más arcot vág, ha vizet iszik és mást, ha kávét iszik, pedig nem vízilo...

Kedves Schmidt, adhatok önnek egy jó tanácsot?

Nagyon háas leszek, főszerkesztő úr!

Soha az életben ne vegyen többé fotográfógépet a kezébe!

És hogyan fotográfáljak?

Sehogy... Halló, halló, fotóközpont... igen?... Hát kérem, figyeljen ide!... A legközelebbi címlapunk... igen kérem, a címlapunk a macedon dohánykirály leányának esküvője. Igen, kérem... A fotóriporter azonnal utazhat. Nézze meg a menetrendben!... Igen, Budapest—Belgrád—Nis—Szófia! Jegyezze fel, de vigyázzon jól... a dohánykirály neve Zubugoff... érti?

Apus, hallottad? Idejön a pesti rádió a Balog Eszti lakodalmára!

Ne beszélj! hát ugyancsak nagyban adják!

Kezét csókolom... kedves egészségére...

Macedoniába utazom Zubugoffékhoz...

Szerencsés utat!

Schmidt vagyok, az Illustrierte Presse fotóriportere!

Nagyon örülök.

Ugyanis és is pont odautazom, ahová ön!

Igazán? Az esküvőre?

Isten éltesse, kedves kollégám!

Na, na, kedves kollégám, ez tokaji, nem limonádé, tokaji...

Nekem nem árt. Én egyszer ittam 6 pohár tokajit és olyan tiszta volt a fejem, mint most. Másnap mikor fölébredtem úgy csodálkoztak a rendőrök.

A rendőrök? Hát hol ébredt fel?

Az őrszobán!

Adjon Isten!

Milyen a termés, bíró uram?

Hát köszönöm kérdését, a búzának csak jó

ez a napsütés, de a rozsnek kéne eső...

Aztán szépen énekelnek majd az esküvőnél?

Hát biz a mi leányaink nem valami szépen tudnak énekelni. De a Simon nemzeti úrnak van két leánya, az egyik énekel, a másik hegedül...

No hát, ezek kellenek nekem, bíró uram! Énekeltetni fogom őket az esküvőn!

Vigyázzon bíró uram erre az úrra, a vonaton egy kicsit ivott, tokajit, hadd aludja ki magát...

Tessen csak nyugodtan lenni, majd én magam vigyázok reá...

Kit tetszik keresni?

Magát.

Nem értem, kérem.

Tamás István, rádióriporter, Budapestről. Simon kisasszony, ügye-? Kezét csókolom! Eljöttem megkérni magukat, hogy lépjenek fel a rádióban.

Helyszíni közvetítésünket Udvardiból megkezdjük...

Udvardi községből helyszíni közvetítésünk ezzel véget ért... Köszönöm szépen, rágyogó volt.

Gyönyörű volt Annuskám, büszke vagyok reád... Ugy-e, ezt hallotta az egész világ? Ezt is és a maga hegedűjátékát is.

Bíró úr!

Nem vagyok én bíró!

Kishíró, picike híró, ez Macedonia? Mi?! Nem is lehet, rövid volt az út... Nézd ezeket a ruhákat, ezek magyar leányok — cigány — nem lehet, ez nem Macedonia...

Ez a szerencsétlen tényleg Macedoniába akart utazni!

Majd mi a legközelebbi vonattal útnak indítjuk.

Én meg ezt a lemezt küldöm el a szerkesztőségnek, hátha fotográfált valamit.

Egyre figyelmeztetem, a plakát erősen idealizálva van.

A hölgynek sem a nevét, sem a lakását nem tudja igazgató úr?

Hiszen, ha tudnám, nem kellett volna idejönnöm Budapestre és nem fordultam volna az önök detektívrodájához.

És hogyan jutott igazgató úr ehhez a fényképhez?

Pár héttel ezelőtt egy fotóriporter küldte be az Illustrierte szerkesztőségének.

És ki volt ez a fotóriporter?

Sajnos, ezt sem tudom.

És miért keresi éppen Magyarországon? Mert kétségtelen, hogy ez magyar népviseletet ábrázol.

Szóval, mit loptak el öntől?

Egy órát magyarázom neki... egy szerdát loptak el tőlem!

Micsodát?... Egy szerdát?

Igen kérem, egy szerdát loptak el tőlem. Három hónapja keresem ezt a szerdát. Szófiától Budapestig az egész vonalon! Tiszán emlékszem: kedden még a vonaton ültem, csütörtökön ismét a vonaton ültem, erre pontosan emlékszem. Na, de hol van a szerda?

Persze, persze, hol van a szerda?

Emiatt a szerda miatt késtem le a dohánykirály leányának az esküvőjéről!

Ahá... Dohánykirály leánya... Drágám, menjen most szépen haza és pihenje ki magát!

Miért menjek haza? Azt hiszi, bolond vagyok?

Még megbeszélem ezt a dolgot a direktorommal!

Hát itt nem maga a direktor?

Nem kérem!

Akkor miért kérdez ki engem?

Rendkívül érdekes az eset. Kérem, egy pillanatig türelemmel lenni, kedves igazgató úr. Mingyárt megnézem, melyik vidékről való ez a viselet. Közben beküldöm azt az urat, aki a nyomozást vezetni fogja.

Köszönöm, majd várni fogok...

Jó napot!

Jó napot!

Direktor úr?

Mondja, akar velem együtt nyomozni?

Na, végre egy okos ember!

Ugy-e tudja miről van szó?

Én ne tudnám? Kedden még vonaton ültem — csütörtökön újra vonaton ültem.

Olyan sokat kell utaznia?

Rengeteget!

Szóval gondolja, hogy ezt a dolgot ki lehet nyomozni?

Mi az, hogy lehet? Muszáj! Én addig nem tágtólok!

Nagyon helyes... Maga az én emberem... pénz nem számít...

Pérez nem számít...

Kerüljön akár mennyibe...

Kerüljön akár... na azért akár mennyibe ne kerüljön!

Ugyan, nem számít! Mit szólna egy kis előleghez?

Nem zárkózom el az előlegtől, de előbb eredményt akarok látni!

Ugyan hagyja, mit szólna 1000 pengőhöz?

Hiszen kell költségekre! Itt van!

1000 pengő az én részemre?

Én a Duna-szállóban lakom, ha valami eredmény lesz, értesítsen!

Én önt?... Ön engem!

Én önt?... Nem, ön engem!

Hát jó — mi egymást... ezen igazán nem fogunk összeveszni!

Egyre figyelmeztetnem kell... a plakát erősen idealizálva van!

A plakát?

Sok szerencsét... viszontlátásra!

A plakát erősen idealizálva van... nagyon becsületes ember!

Mit óhajt, uram?

Semmit... és ön?

Én? Én vagyok itt az igazgató!

Ön? Hát akkor ki volt az az igazgató, aki az imént távozott?

Az egy kliensem! Rohr berlini szappangyáros!

Szappangyáros? De hisz akkor... Különbent tudok mindent! A Duna-szállóban lakik és a plakát erősen idealizálva van!

Igen.

58 Na, látja!

És önnek mivel szolgálhatok?
Na, csak hogy végre megkérdezi! Semmi-
vel! Jó napot!

Kezeit csókolom, Évi!
Jó napot, Pista!
Tudja az édesapjuk, hogy fellépnek a
rádióban?

Áh, dehogya! Azt hiszi, hogy bevásárolni
jöttünk Pestre.

Már úgy félttem, hogy nem jön fel! Hát
most okvetlenül fel kell lépnie újra a mikro-
fón elé!

Nem, kérem. Hiába is kapacitál... Én
az apám engedélye nélkül nem fogok fellépni!
De mit ért ahhoz az az öreg medve?...
Ja, úgy... Van szerencsém...

Na, kedves öcsém, maga sem fog velünk
több rádióműsort rendezni... Gyere, Éva!...

Mondja csak, lakik ebben a szállodában
Rohr szappangyáros?
Igenis, itt lakik a 225-ben.

Kérem, portás úr, ez lehetetlen állapot.
A mellettem levő 224-es szobában egy hölgy
állandóan énekel és mi az hogy énekel, nem
lehet kibírni, nem lehet dolgozni. Nincs itt
egy hely, ahol az ember nyugodtan dolgoz-
hatna?

Azonnal intézkedem, igazgató úr. Szíves-
kedjék addig a társalgóba fáradni, ott senki
sem zavarja.

Bocsánatot kérek... ne méltóztassék a
szobában énekelni...

Micsoda?
Ugyanis, kérem, a 225-os szoba lakója pa-
naszt tett az igazgatóságnál...

Ki az az úr?
Rohr szappangyáros, Berlinből...
Szappangyáros? No, majd én beszélek az-
al az úrral!

Oh kérem, van odalent egy társalgó zon-
gorával, ott nyugodtan lehet énekelni!

Ha két szívet, bármerre tévedt,
Egymásnak szánt a sors, a végzet,
Minden hiába, minden hiába...
Az egyik fenn a hegyen élhet,
A másik lenn a völgyben éghet,
S ha bárhogy menekülsz előre
A völgyből hegyre, hegyről völgybe,
Szívedhez ér a másik lángja,
Minden hiába, minden hiába...
Kérem, énekeljen tovább!
Annyira szereti az éneket?
Az attól függ, hogy ki énekel. A maga
hangja például bűbájos, de fent a mellettem
levő szobában énekel egy hölgy, az úgy
kiabál, hogy rémes!

Melyik szobában lakik maga?
A 225-ben.
Ez érdekes, Szappangyáros úr!
Honnan tudja, hogy szappangyáros vagyok?
Mert én vagyok az a hölgy, aki olyan ré-
mesen énekel!

Kérem, maradjon itt... Hiszen nem is
hiszi mennyire örülök, hogy beüzentem magá-
nak, hogy ne énekeljen... Talán másképp
nem találkoztunk volna soha! Kérem, éne-
keljen tovább...

Ott vár terád, hol nem is várod
A tenger mélyén megtalálad,
Minden hiába, minden hiába...
Egy félhomálytól izzó bárban,
Vagy egy kis halk hotelszobában,
Minden hiába... minden hiába...
Találkoznok kell, ez így van,
Ha máshol nem, hát lenn a sírban.

Nekem volna egy nagyon nagy kérésem.
Olyan keveset láttam még Budapestről, azt
mondják, a Margitsziget olyan szép... Nem
akarna velem ma este odamenni?

Nem!
Este nyolckor várnám a hallban. Szóval
igen?

Szóval nem!... Jó estét!
Á, jó napot! Engem vár?
Hát kit várnék a maga szobájában?
Talált valami nyomot?

Én semmi nyomot nem találtam. Vissza-
hoztam az 1000 pengőt! Az egész dolgot nem
értem!

Akkor még egyszer elmagyarázom. Látja
ezt a képet?
Idealizálva van és minden hirdetési oszlo-
pon látható!

Ezt a nőt kell megkeresni!
Ezért adta az ezer pengőt?
Ezért!
És hol lakik az a nő?
Azt kell magának megtalálni!

Ki az?
Egy bolond, akitől ellopták a szerdát!
Mit loptak el?
A szerdai napot!
Bocsássa be!
Na, na, na...
Ah, ön az...

Igen, én vagyok az... kérem akarom,
vegye végre kezébe az ügyemet...

Kérem, ez egy rendkívül komplikált eset!
Mi van ezen komplikált? Idehallgasson:
kedden még a vonaton ültem, csütörtökön
már újra a vonaton ültem. Csak épp azt kell
megállapítani, hol voltam szerdán! Ez az
egész!... Kik ezek a lányok?

Ha én azt tudnám!... A középsőről ké-
szült a Hungária plakát.
A Hungária? Szappangyáros? Megvan!
Mi van meg?
Megtaláltam a szerdát!

Csókolom a kezét, hát ez kedves...
Micsoda?
Hogy ilyen pontos volt!
Én csak egy barátnőmet akartam megláto-
gatni.

És ez komoly?
Nem!
Aranyos... Indulhatunk?...

Ne felejtse el, hogy pont 11-re otthon kell
lennem!
Nem felejttem el, de nagyon szeretném, ha
maga elfelejtene.

Isten ments! Abból nagy baj lenne.
Miért? A nővére nem tudja, hogy velem
van?

Nem! Én azt mondtam neki, hogy hang-
versenyre megyek.

Miért néz úgy rám?
A kedves száját nézem. Ilyen szájjal nem
is lehet hazudni!

Most már menjünk...
Nekem még sürgős táncolnivalóm van
magával.

Hát jó, maradok egy kicsit. De ha tánc-
közben még egyszer megcsókolja a vállamat,
akkor rögtön otthagynom magát. Érti?

Akkor nem szabad tangót táncolnunk. Én
nem tudom, ha tangót hallok, nem tudok
uralkodni magamon.

Alázatos szolgálja igazgató úr, van szeren-
csém! Megtaláltam a nőt, igazgató úr!

Micsoda nőt?
Hagyja itt a hölgyet és jöjjön!
Hagyjon békén! Nem látja, hogy táncolok?
Értsen meg! Megtaláltam a nőt, akit fél
Európán keresztül hajszol! Itt a fénykép!
Nem, ez a viziló... Itt a fénykép! Megta-
láltam azt a nőt, akire annyi pénzt költött...
Miféle nőre költöttél te pénzt?

Itt a fényképe...
Kérem, ne zavarja itt a táncot!
Itt van a nőnek a fényképe, én fotografál-
tam kérem!

Legyen szíves, hagyja el a helyiséget!

A nővérem!...
Hol?
Ott!... Most már menjünk!
Főúr, fizetni!
Szeretnék magától valamit kérdezni!
Parancsoljon!
Az az úr azt mondta az előbb, hogy maga
egy nőt keres! Igaz ez?
Nem, én nem keresek semmiféle nőt! El-
hiszi?

Nahát, az Évi is itt van! És nekem azt
mondta, hogy egy koncertre megy!
És maga mit mondott neki?
Hogy a barátnőmnél vagyok.
Akkor rendben van!

Jó estét!
Jó estét!
Hogy mulattál a barátnődnél?
Éppúgy, mint te a koncerten.
Fess ember!
Láttad?
Láttam!

Nagyon fog tetszeni neked, apus.
Nagyon örülök neki...
Én ki sem mondhatom, hogy milyen boldog
vagyok...

És hogy hívják az én jóvendőbeli vőmet?
Alfred Rohr igazgató.
Micsoda? Csak nem az a léhűtő itt mellet-
tünk?

De igen, apuskám.
Ki van zárva, szoba sem jöhet!
De apus!
De papa!
Semmi apus, semmi papa! Én ki nem áll-
hatom ezt az embert, az idegeimre megy,
Rögtön hazautazunk!
Biztosan ezért haragszik rá, apus, mert
beüzent, hogy ne énekeljek...

Bocsánat, uram...
Maga tegnap mesélni akart valamit egy
hölgyről... Mondja, ki az a nő?
Idehallgasson, 1000 pengőt adott nekem,
hogy megkeressem a nőt.

Miféle nőt?
Miféle nem tudom, lehet hogy a felesége.
Hiszen a Rohr csak azért jött Pestre, hogy
megkeresse. Én találtam meg. Detektívvél
keresi a nőt és én találtam meg.
Annuskám, eredj fel pakkolni...
Igazad van, apa, utazzunk haza!

A fotografiát én csináltam.
És ki ez a nő?
Egy szakállas állomásfőnök!
A nő egy szakállas állomásfőnök?
Nem... egy szakállas állomásfőnök van
a faluban, ahol a nő lakik, oda kell utaznunk.
Ezt nem értem egészen.
Mit nem ért ezen?... Elindulunk Szófia felé
és ahol egy szakállas állomásfőnök van, ott
kiszállunk.

Mondja kérem, Simonék a 224-es szobából
tényleg elutaztak?

Igen kérem, épp most utaztak el!
És nem hagytak nekem semmiféle üze-
zenetet?
Nem kérem.
Hát ez képtelenség...

Maga szóval minden állomáson ki akar
szállni? Már bánom, hogy magával jöttem.
Ne izgassa magát, mégis meg fogom ta-
lálni.

Kit?
A nőt!
De értse meg már végre, én azt a nőt nem
is ismerem!

És mégis szereti?
Nem szeretem, csak a fényképe után csi-
náltattam a szappanplakátokat és most meg
akarom neki a sikert köszönni. Szeretni
egész mást szeretek...
Te jó Isten... És én azt mondtam, hogy
a felesége...

Halló, fotóriporter úr!
Maga is itt van, akkor jó nyomon járok...

Annuskám, inkább azonnal telegráfállok
annak a szappanfőzőnek, hogy jöjjön ide,
nem bírom már el a szomorúságodat. Sohse
hittem volna, hogy ilyen szerelmes termé-
szetű vagy.

Nem szeretem, édesapám, nem szeretem,
nem szeretem!
Látom... megyek mingyárt sürgönyözni!

Hol vagyunk mi itt?
Azt rögtön meg fogja látni... jöjjön velem...
Isten hozta, kedves öcsém. Eppen most
akartam sürgönyözni magának.

Nem akarom, nem akarom, hallani sem
akarok róla, nekem nem kell...

Ugyis mást szeret, más asszony után fut...
Apus, telegrafálhat amennyit akar, úgyse jön
el és ha jön, akkor nem fogadom, nem aka-
rom többé látni...

Istenem... itt jön... hát mégis szeret...
Drága... drága...

Jön Bolváry nagy Gustav Fröhlich-filmje: „A nagy szerelem éjszakája...”
Bemutatója: Royal Apollo

DIVAT A KÉNYES TÉMA!

Igen, Amerikában most divat a kényes téma! Aki megfigyelte az újabban készült amerikai filmeket, az észrevehette, hogy majdnem kivétel nélkül ugyanazt a kényes és veszedelmes

témát dolgozzák fel: a barátnő, a szerető életét . . .

*

A *Mellékucával* kezdődött az érdekes, új filmek sora és azóta egyre meré-

szebbek lettek a történetek, egyre nyersebben és a maga igazi valóságában tárják föl a szerető-filmek a problémát — és azok, amelyek most készülnek Hollywoodban, már túlvannak a közönséget becsábító, üzleti háttérű izgalmakon: azokban már az élet játssza a főszerepet, a maga vad erotikájával, kegyetlenségével és — igazságával.

Az *Urinóvel* folytatódott nálunk a barátnőfilmek sora. Azután ismét egész sor jött utána, amely ezt a problémát tárgyalta: Az *ártallanság ára*, *Jean Parker* érdekes filmje, *A tiltott utakon* és *A szerető*, amely ugyancsak a Mellékucca problémáját dolgozta fel: a nős férfi és a fiatal lány törvénytelen szerelmét.

*

Ezek a filmek nem végződtek (és nem végződhetnek) happy enddel. Azok azonban, amelyeket most forgatnak Hollywoodban, már elkövetik azt a vakmerőséget, hogy — heppyy enddel végződnek, mint ahogy ez a probléma sokszor az életben is heppyy enddel oldódik meg.

Csakhogy sohasem lehet előre tudni (sem az életben, sem a filmben), hogy tragédia vagy boldogság lesz a tiltott szerelem vége.

*

Ginger Rogers és Norman Foster a *Professional Sweetheart* egyik jelenetében
(Foto R. K. O. Radio)

A legérdekesebb szerető-film, amelyet most kezdtek pergetni a filmmetropolisban, a *Professzionál sweet-hart* — A hivatásos kedves, amelyből néhány kényes képet be is mutatunk. Ez a film elsősorban abban különbözik a többi hasonló témájú filmtől, egy itt a barátóné neve (*és élete*) előtt ott van a *professional* — *hivatásos szó*...

*

Be kell vallani, hogy tulajdonképpen itt van valahol ezeknek a filmeknek, a szórakoztatáson túl, a feladata: mert ott kell megoldást találnia, ahol nem a filmkirályok üzleti érdeke, hanem az *élet veti fel a problémát*.

Ha a kényes témák divatja meg is oldja ezeket a problémákat, akkor igazán kizárólagos divatot kell csinálni velük...

Ginger Rogers és Norman Foster a „Hivatásos sweethart”-ban (Fotó R. K. O. Radio)

My Weakness : A gyengém
— ez a második Lillian
Harvey-film címe. A film
egyik erőssége : Lee Rogers
(Fotó Fox)

és a
tott
ben

siet
szob

az :

nem

koc

Eze

una

este

ével

tám

talb

gat

ten

azt

font

elfo

dult

kös

kör

med

Vacsora nyolckor

IRTAK : GEORGE KAUFMAN ÉS EDNA FERBER

A regény kizárólagos magyarországi közlési joga a Délibábé.
Copyright 1933 by Metro—Goldwyn—Mayer and Délibábé.
Az angol eredetiből fordította: Karly Agost.

— Kábelsürgöny érkezett az ön részére, mrs. Jordan.

Millicent Jordan, aki szórakozottan bámult a menyzetre, erre hirtelen felült az ágyban és a kék-fehér borítékért nyúlt, amellyel a szobalány zavarta fel reggeli merengéséből. Izgatottan szakította fel a boríték szélét és kivette belőle az üzenetet. Egyetlen sor állt csak benne:

— Megtisztelésnek veszem, ha önpel vacsorázhatom jövő pénteken este nyolckor.

Önkéntelen halk sikoly tört fel mrs. Jordan ajkán, gyorsan papucsba bujtatta a lábait, sietősen vetett a vállára egy köpenyt és a kábelsürgönyt kezében tartva, kifutott a társalgószoba felé, folytonos kiáltások közepette:

— Oliver, oh, Oliver! Ferncliffék jelentkeztek!

Oliver Jordan, a férj éppen reggelijét fejezte be. Letette a csészét és kérdően tekintett az asszonyra.

— Mi az a nagy izgalom, darling? — érdeklődött.

— Meghalok a gyönyörűségtől! Ferncliffék jelentkeztek! Elfogadták a meghívást! Ezzel letette a kábelsürgönyt a férfi elé.

— A tengerre küldtem utánuk egy rádiogramot tegnap este — mondta ekkor. — Hát nem volt ez okos tőlem?

Oliver nem mutatott nagy lelkesedést a meghívás elfogadása felett és szelíd megjegyzést kockáztatott:

— Okos volt tőled, ha annyira kívánod ezeket a Fernclifféket.

— Hogy kívánom-e! Hát talán nem is tudod, hogy mindenki hozzájuk döngölődik?! Ezenkívül Londonban ők szórakoztattak bennünket.

— Igen, igen, ezt nem is fogom soha elfelejteni — bólintott Oliver. — Viszont olyan unalmasak, mint a mosogatóvíz.

— Oh, hogy mondhatasz ilyet! — kiáltott Millicent. — Egy bájos, társaságbeli angol estebéd...

— Igen és ausztráliai ürühús — tette hozzá Oliver cinikusán. — És vendégek, akik évek óta eltemetett embereknek számítanak és csak ennek az „estebédnek” az alkalmára támadtak fel.

— Ne légy annyira amerikai, Oliver — sóhajtott az asszony és egy pillanatra gondolatába merült. — Péntek: ez még egy heti időt jelent.

Oliver felállt az asztal mellől.

— Találkám van jövő péntekre a lányunkkal. Megígértem, hogy elmegyünk meghallgatni Rachmaninovot.

— Végül is, Oliver — mondta Millicent egy kicsit már paprikásan. — Ferncliffek rettenetesen fontos személyek. Hiszen nincs neki elég köze a hajózási üzlethez? Én inkább azt gondolnám, hogy érdekből is beszélned kellene vele. Ez a meghívás tehát éppen olyan fontos a te számodra, mint az enyémre.

— Very well — egyezett most már bele a férfi kegyes mozdulattal. — Mr. Oliver Jordan elfogadja a meghívást.

A következő pillanatban Paula Jordan lépett a szobába és mindketten az ajtó felé fordultak. A fiatal lány éppen kesztyűje felhúzásán fáradozott.

— Gyerünk a kereskedelem virányaira — tréfálkozott az apja felé. — Helló, mama — köszöntötte az anyját és aztán újra Oliver felé fordulva jókedvű gúnnyal ugratta: — Nők körül lézengeni reggel kilenc órakor! Mi lesz akkor a hajózási üzlettel?

Millicent mosolygott, de arca hirtelen izgalmat árukt el.

— Oh, Oliver — mondta, mint akinek hirtelen eszébe jutott valami. — Egy régi szerelmed érkezett a városba. Tegnapelőtt érkezett vissza Európából.

— Carlotta Vance? Igen. Olvastam róla a lapokban.

— Meg fogom hívni őt is. Nem szép ez tőlem ?
 — Sőt nagyon ! Még nem láttam, mióta megérkezett — szölt Oliver egyszerűen és ezzel leányával együtt az ajtóhoz lépett.
 — Paula, mikor érkezik vissza az udvarlód ? — érdeklődött még Millicent.
 — Körülbelül egy hét múlva.
 — Nagyszerű. Akkor rád is és Ernestre is számítok a jövő pénteki estebéden.
 — Estebéd ? — kérdezte Paula.
 Millicent a férjéhez fordult.
 — Oliver, nem akarok holmi nagy estélyt rendezni... vagy igen ?
 — Nem akarsz nagy estélyt ? — ismételte vissza a kérdést Oliver tréfás, ugrató kételkedéssel a hangjában. — A végén mégis nagy estély lesz...
 — Kérlek, légy komoly. Azt hiszem tíz meghívott elég lesz.

A Jordan hajózási vonalakon az üzlet már nem volt az, ami azelőtt. Ugyanezen a reggelen Oliver maga is lement a dokkokhoz, ahol a Castillian horgonyzott megrakodottan és ott megmondta Cannon kapitánynak, hogy legfeljebb a rakodóképesség egyharmadával vitorlázhat el. Először történt, több mint egy évszázad óta, hogy egy Jordanhajó nem indulhatott el menetrendszerűen.

Oliver Jordant a titkárnője, Miss Copeland, valamint Fosdick, egy régi embere és Carlotta Vance, az egykori revüszár várta az irodájában. Carlotta már jóideje visszavonult a színpadtól, de azért alig volt más témája, mint a színház. Most is egy ismert színésznőről beszélgetett a titkárnővel. Mikor ennek a színésznek a nevét kiejtette, Miss Copeland, aki már felig-meddig aggszűznek számított, lelkesen felkiáltott :

— A „Trelawney”-ben láttam őt ! Sohasem fogom elfelejteni — sóhajtotta aztán negyvennyolc esztendő, elvirágozott leánysága minden romantikájával.

— Én, amint lehet, el fogom felejteni — válaszolta az egykori színésznő.

— Még kicsiny leány voltam, mikor láttam — folytatta szemérmesen Miss Copeland, — de én sohasem fogom elfelejteni.

— Milyen tartós ez a szeretet ! — kiáltott Carlotta erre, nem csekély gúnnyal a hangjában, mert célzást látott a megjegyzésben saját korára.

Éppen ekkor lépett be Oliver és igazi örömmel mosolygott régi szerelme és barátjánője láttán.

— Well, az ég szerelmére, Lotta ! Ez aztán igazi meglepetés ! — kiáltotta boldogan.

— Oliver, duckley — turbékolta Carlotta, — hogy vagy ? Milyen csodálatos, hogy láthatlak ! Sohasem örültem ennyire az életben senki láttán, mint most neked !

S a színésznő drámai mozdulattal megcsókolta arca mindkét oldalán és átölelte az ő, Fosdick és Miss Copeland nagy megrökönyödésére.

— Menj be oda és ülj le — mondta Oliver és a belső iroda felé mutatott.

Carlotta megállt Oliver Jordan apjának, a vállalat alapítójának képe előtt.

— Az egyetlen ember, akit valóban megöltem — jegyezte meg a nő.

A többiek hirtelen megdöbbentek e furcsa kijelentés hatása alatt.

— Azt hitte, hogy a fia egy revüszínésznőt vesz majd el feleségül — tette hozzá magyarázóan — és ez ölte meg. Pedig eszeágában sem volt, hogy tényleg feleségül vegyen...

Mikor Carlotta a belső irodahelyiségbe baktatott, Oliver odafordult a titkárnőjéhez :

— Sikerült megkapnia Mr. Packard-t ? — kérdezte.

— Yes, Sir. Micsoda nehéz feladat volt ! A titkárnője is kereste a saját ügyében és ő sem tudta, hol találhat rá. Ő mondta nekem, hogy próbálkozzam az Amalgamated Copper Company-nal, a Jockey Club-ban, Al Smith-nél... Végül is megtaláltam a New-York Athletic Club uszodájában.

— Eljön ? — kérdezte Oliver várákozóan.

— Bármelyik pillanatban itt lehet — szölt közbe Fosdick.

— Azonnal tudassák velem.

Ezzel Carlotta után ment a *privat office*-ba.

— Magasságos egek, micsoda lyuk ez itt ! — kiáltotta Carlotta, mikor belépett hozzá. — Egészen másnak képzeltem az irodádat, végig alumíniummal és bársonyhuzatokkal. Mit csinálasz te itt ? Vakondoktúrással foglalkozol ?

Oliver nevetett.

— Elég jó volt ez az iroda az apámnak, aki a vállalatot megcsinálta... Istenem, örülök, hogy megint láthatlak.

Marie Dressler — Fedák Sári szerepében

Jean Harlow — Titkos Ilona szerepében

— Millicent ma reggel felhívott. Meghívott vacsorára.

— Nagyszerű! — mosolygott Oliver. — Most azonban mondd meg, hogy mi szél hozott Amerikába?

— A rogyadozó vagyonnak kis feljavításra van szüksége — mondta Carlotta komolyan és őszintén.

— Nézz ki az ablakon! Összes pénzembereinket ott kint láthatod ülni a Battery Park padjain. Se pénzük, se munkájuk...

— Félre a tréfával, Oliver darling, teljesen kész vagyok! Egészen kész! Akáresak a templom egere. Egyetlen dollárom sincs.

— Ó, lássuk csak, Carlotta. Nem lesz a dolog annyira ijesztő. Mi van azokkal az arany-szélű értékpapírokkal? És a színházad! Hiszen az egymagában éppen eleget hozhat ahhoz, hogy megélj.

Carlotta nevetett, de hangja csengésében nem volt a humornak szikrája sem.

— Az elmúlt hat hónapban — magyarázta a nő — még a zárát sem nyitották fel. Valóságos találmányhelye már a pókoknak, más nincs is rajtuk kívül a nézőtéren, de azoktól csak nem szedhetsz be pénzt!

— Hát egyetlen centet sem jövedelmez? — dörmögött Oliver és az ujjával szórakozottan dobolni kezdett az asztalon.

— Szeretnék találni valakit, akinek eladhatnám. Te tudod, mikor az öreg Stanfield nekem ajándékozta azt a színházat, azt hittem, hogy káprázatos üzlet lesz. Most már látom, hogy jobban jártam volna, ha egy szendvicset kaptam volna helyette.

— Ne aggódj, Carlotta — vigasztalta Oliver reménykeltően. — Majd visszarántunk a tönk széléről... na, nyújtsd a kezedet!

— Istenem! Ugy szeretném remélni... — csengett Carlotta hangja nagyon komolyan és kinyújtotta a kezét.

Carlotta akkor távozott, mikor Dan Packard megérkezett. Valamikor bányász volt, ami modorán sokféleképpen ki is ütközött. Nagy, életerős, önértékes, sikeres pályafutású férfi volt. Sokat szeretett beszélni nagy tranzakcióiról és tényleg mindig nagy ügyletekben volt érdekelve.

— Új le, Dan. Hogy-mint futott veled mostanáig? — kérdezte az üzletemberek igazi amerikai nyelvén.

— Egy perc időm sem volt — lelkendezett Packard. — Lerobogtam Washingtonba a Congressional Expressen. Ugy látszik, az elnök a dolgok velejébe akar hatolni, így aztán a mi kis csoportunkat is lekérte. Reggeli a Fehér Házban, egy kis körültekintés, visszaugrani ide. Nem is olyan kellemetlen. Persze magánkocsiban. Nagyszerű ételek, poker-játszma...

— Ez nagyszerűen hangzik — helyeselt Oliver. — Dan, az ok, amiért ide hívtalak... Én valamibe bele szeretnék avatni.

— Helyes. Csak bátran.

— Tudod, a Jordan-vonalak körüli ügyről van szó! Mi szembe találtuk magunkat a....

— Hány óra van? Szabad a telefonodat használnom? — vágott közbe Dan.

Mikor titkárnöje jelentkezett, egyik utasítást a másik után mondta be a tülecsérbe, apróbb dolgokat és fontos ügyeket vegyesen. Végül visszaakasztotta a kagylót és Oliver felé fordult.

— Nos hát, Jordan, mi a baj? Szorult helyzetben vagy, mi?

Dan Packard kemény tekintettel hallgatta Jordant és nem tanúsított semmiféle lelkesedést a vázolt ügyletek irányában. Azt követelte végül, hogy Oliver mutassa be neki a részvényesek listáját, mielőtt ő, vagy a társai egy lépést tennének a Jordán hajózási vonalak megsegítésére.

Millicentnek sok baja volt amiatt, hogy a „legmegfelelőbb” személyeket hívhassa meg a kérdéses vacsorára. Ezért, mikor Oliver azt ajánlotta, hogy hívja meg Packardékat, valósággal megrémült. A férfi azonban kitarított akarata mellett.

— Mrs. Packard! — panaszkodott Millicent Hattie Loomis-nak, a barátjának. — Hiszen az egy *checkroom görlice* volt! Ha csak kinyitja a száját, rágógumitól lesz szagos az egész lakás!

Valóban igaz volt, hogy Kitty Packard nem tudott egykönnyen asszimilálódni az új vagyonához. Ugyanazon a napon, fél öt óra tájban még mindig az ágyban feküdt. Tabloidok hevertek szerte a földön, film-magazinok az ágyon és néhány nagy skatulya csokoládébonbon is díszelt egy keskeny asztalkán, amit könnyen elérhetett. Kitty üresfejű, gondtalan feleség volt.

A telefon csengett és Tina, az ügygú tekintetű szobalány emelte fel a kagylót.

— Tina! Ki az ott a telefontónál? — szolt oda Kitty és hirtelen abbahagyta az izgalmas detektívtörténet olvasását, amelyre amúgy sem tudott most igazán figyelni.

— Valami Mrs. Oliver Jordan óhajt beszélni önnel — válaszolt Tina lomhán.

— Mrs. Oliver Jordan! Ó, szent macskák! Nyújtsd gyorsan ide azt a telefont, te sületlen!

(Jövő héten folytatjuk)

FILMREJTÉLYEK

Miután olvasóink is így kívánják: állandosítjuk a két-rejtveny rendszert. Tekintettel továbbá arra, hogy az abrakadabrákat egyre többen fejtik meg, folytatjuk ezt a sorozatot.

A Délibáb 46. számában közölt feladatok helyes megfejtése: a sztár, akinek a felét megtartottuk magunknak, *Greta Garbo* — a betűrejtély *Paul Hörbiger*. A legtöbben helyesen fejtették meg mindkettőt.

KI MIT NYERT?

Ulrich Lola:

két jegyet AZ UFA FILMSZÍNHÁZBA.

Soós Miklós Pál:

két jegyet AZ UFA FILMSZÍNHÁZBA.

Tordai Györgyné:

két jegyet A RADIUS—METRO—FILMPALOTÁBA.

Elemér Gáston:

két jegyet A RADIUS—METRO—FILMPALOTÁBA.

Benda Tibor:

két jegyet A CAPITOL FILMSZÍNHÁZBA.

Benedek Klári:

két jegyet A CORVIN FILMSZÍNHÁZBA.

Farkas Juci:

JAN KIEPURA DEDIKÁLT FÉNYKÉPÉT.

Bencés Tibor:

ANNY ONDRA DEDIKÁLT FÉNYKÉPÉT.

Gulyán Erzsébet:

A HOZGONYI-ATELIER MŰVÉSZI FELVÉTE-LÉRE JOGOSÍTÓ UTALVÁNYT.

Füzessy Ilonka, Budapest,

Moskovits Kata, Kosice,

Petrovity Viktória, Poncevó,

Kovács László, Budapest,

Schifferer Jánosné, Albert-

falva,

Rajna György, Budapest,

Bekő Mária, Csepel,

Hermann Alice, Timisoara,

Farkas Edil, Budapest,

Bardach Anita, Budapest,

Kolláth János,

Varga Mária, Budapest,

Palló Mihályné, Chust,

Eszes Gizella, Ujpest,

Császár József, Budapest,

Graffy Katalin, Puszta-

falva,

Kelényi Jozefa, Budapest,

Sz. Ilona, Szolnok,

(Szapáry ucca 21: olvas-

halóbb névaláírást ké-

rünk!)

Fruchter Tibor, Budapest:

MÉRAY HORVÁTH KÁROLY „AMERIKA CÉZÁRIA”

CIMŰ REGÉNYÉNEK EGY-EGY SZINES KEMÉNYKÖ-

TÉSŰ PÉLDÁNYÁT.

JUAN CALVERTON

CAMILLA HORN

AZ EHETI KÉT ABRAKADABRA!

A megfejtők között harmincegy jutalmat osztunk szét.

MI LESZ A CSODA- GYERMEKEKKEL?

Hová lett *Jackie Coogan*, a híres kis mozisztár, vagy ki tud valamit a szepplős *Dinty*-ről, a rikkaneskirályról? Mi történt az egykori csodagyerekekkel, akikről gyakran egy világ beszélt? *Kinőtték a rövid szoknyát vagy rövid nadrágot és eltűntek az élet porondjáról.* Érdekes és jellemző, hogy majdnem valamennyi csodagyerek, aki filmen vagy a színpadon hírnévre tett szert,

mire felnőtt, elkallódott.

Ez történt úgy a magyar, mint a külföldi csodagyerek-színészekkel.

Nézzük csak, mi lett a magyar csodagyerekekkel? A gyermekkorát élő magyar filmgyártás a háború alatt jött ki az első sikeres magyar filmek egyikével, a „Szív”-vel, Főszereplője aranyos, bájos, kis szöke fiú volt:

Lubinszky Tibi.

Mindenki rajongott érte, olyan megkapóan játszotta nehéz szerepét. A filmsiker után a fővárosi színházakban is sorra vendégszerepelt. A szakértők mind *nagy karriert jósoltak neki.* Mikor a „Kis Lord”-ot először megfilmesítették, ő kapta a címszerepet. Rövidre vágott szöke haja ott lobogott a filmszínházak vásznán. Hirtelen azután eltűnt a neve a színlapokról és plakátokról. A kis csodagyermek veszedelmes *gyorsasággal elkezdett nőni.* Selymes haját levágatták, bekerült a középiskolába és a bejósolt karrier — nem sikerült. *Tibiből Tibor lett és a*

színházi öltözők helyett a droguista laboratóriumba került, mint droguistasegéd.

Kitanulta a mesterséget, most boldog vőlegény, a katonaejét szolgálja le, ha hazakerül megnősül. Így lesz családapa a csodagyerekből.

JOHANN MARIA FARINA

gegenüber dem **RUDOLFPLATZ** kölniviz

új köntösben, modern

**szórósüvegben,
fémkupakkal,
ezüst
vignettával**

jelent meg.

(A régi, fehérvignettás, parafadugós csomagolását hamisították.)

Ára: P 2. —, 3.80, 6.50

Vezérképviselet:

Markovits, VI, Andrassy út 81

Biztosan sokan emlékeznek még a „Pál uccai fiúk”-ra, a *Molnár Ferenc* nagyszerű regényéből készített mesteri filmre. *Verebes Ernő* volt az egyik szereplője, ki mellett ott játszott

Gyárfás Laci,

a film sztárja. Ő alakította *Nemecsek*et, a közlegényt.

Átütő erejű sikere volt. Nagyobb, mint Verebes Ernőnek.

Mikor levetítették a filmet, először a kis Gyárfás Lacit, könnyekig megindulva, ölelte meg *Molnár Ferenc.*

— *Fiam, te leszel Magyarország legnagyobb tragikus színésze.*

A jóslat nem vált be. Gyárfás Laci egy bárba került muzikusnak. Este tiztől reggelig zongorázik az egyik fővárosi mulatóban.

Lubinszky Tibi és Gyárfás Laci után Szécsi Ferkó lett a közönség kedvence. Sokáig ő aratta le a közönség tapsait, két matróruhájában végigjátszotta Magyarországot és a német filmstúdiókat. Énekel, táncolt, komikus volt ha kellett, de sokszor könnyeket fakasztott a nézők szeméből. Ő volt a második magyar kis lord, ő játszotta az „Árva gyermek”-et, játszott az „Elnémult harangok”-ban, azután

elmúlt a neve nyom nélkül.

Elfelejtette mindenki. Ma tizenkilenc éves.

Bármilyen

használt palackot

Legmagasabb áron veszek

**Kávéházak! Szállodák!
Éttermek! Magánlakások!**

Eladás előnyös áron.

POLITZER LÁSZLÓ

I, Szent János tér 2. Tel. 506-35.

a gimnázium hetedik osztályának tanulója. Az egyik négyemeletes, kopott népszínház-uccai bérház szoba-konyhás lakásában lakik szülei és nagymamájával. A bájos gyermekarchból markáns, domború homlokú férfiarc lett s a kis fiúból vállas, magas fiatalember. Mikor meglátogattuk, hóna alatt összeszűjtött könyvesomóval éppen az iskolából jött haza.

Bevezetett egyetlen szobájukba.

A sötét lakásban, *nappal is ég a villany*. A falon képek a szécsiferkői időkből.

— Még emlékeznek rám? — csodálkozik. — Hét éve nem játszottam, mióta

középiszólóba járok. Igaz, hogy két évet vesztettem az életemből a színház miatt... — teszi hozzá.

Szécsi Ferkóék hat éven keresztül járták a világot, egész addig, míg a középiszola első osztályába be nem írták a kis *Szécsi Ferkót*, aki azóta

még műkedvelő színpadon sem lépett fel.

— Mivel foglalkozik legszívesebben? — kérdeztük.

Szerény könyvesállványra mutat.

— A könyvek... és cserkész vagyok. Hogy mit csinálok érettségi után, még nem tudom.

Pár szóban be van foglalva az egykori csodagyerek mája és minden jövőbe vetett reménysége.

— Esetleg színész leszek, de nem tudom még, majd csak lesz valahogyan... — folytatja lemondó hangon.

Ez lett a kis lordból.

Érdekes, hogy azokból az ismeretlen nevű gyermekszínészekből, akik csak statisztáltak a sztárok mellett, markás nevek lettek, mint például *Gál Franciska*, *Relle Gabi*, *Bársony Rózi*, de országos híré színészek lettek azok is, akiket csak mint felnőtteket ismert meg a közönség.

A színészi karriert nem lehet kiszámítani.

FLÖRT-NAPTÁR

(Asszony mondja)

Kedves barátom, ne is folytassa, semmi értelme sincs, hisz tudja jól, hogy ma már a flört is divatjamúlt bilinc.

Megvan a rendje, megvan a módja, derűre-boúr, borúra-derű hasad, szerdára mindig csütörtök jön, hogy ennél egy naptár sem unalmasabb.

Akarja látni? Hát idénézzen! Itt van egy naptár. Elsorolom, hogy két hét alatt, dátumok szerint, a szabályos flörtbe mi jönne soron:

*Október egy: boldog, hogy végre megismerhetett.
Október kettő: nem láthat engem és így a nap meddő.*

*Október három: délután teára egyedül várom.
Október négy: elhagyja miattam a szép Thalynét.
Október öt: volt udvarlóimba csunyan beleköt.
Október hat: örül, hogy ezáltal még tovább haladhat.*

Október hét: randevu Budán s holnap is ott légy!

Hogy mondja? Ridegek a dátumok, s a számok? Más bánásmódra is tarthatna számot? Hát talán jobb lesz így, folytatam napokkal, szolgálnak azok is pontos adatokkal:

Eléri, amiben a feje oly rég fő: hétfő.

Azután naponkint találkára megy: kedd.

Megismer egy leányt. Szőke. Neve Berla:

szerda.

Még összejövünk, de unja a flörtöt: csütörtök.

Elmarad a randevuról, s nem érzi, hogy vételt: péntek.

Hosszú búcsúlevél egy nagyságos asszonynak: szombat.

Utóljára marad egy borús vasárnap, elhagyott asszonyok hiába várnak.

Barátom, az égre, ne essék kétségbe, hiszen, ha így is lesz, hát bánja az ördög, jöjjön és kezdjük elején a flörtöt, s ha nem mutatkozik egyetlen legénynek, mellékes a sorrend, egy fontos: a lényeg!

Innocent Ernő.

Egy világhírű magyar bűvész leleplezi legcsodálatosabb mutatványát — a Délibáb olvasói előtt

— Tízperces beszélgetés a pályaudvaron Erik Frankkal, aki még mindig nem felejtette el az anyanyelvét —

Sok kiváló művész és artista járja a világot. Nevükről ítélve — legtöbbször fölvetve nevekről van szó — aligha sejtene is valaki, hogy — magyarok.

Erik Frank is, a ma élő bűvészek egyik legkiválóbbja Budapesten látta meg a napvilágot. Közel húsz éve él külföldön, ahol is magyaros Ernő keresztnevét az ott hangzatosabb Erik-kel cserélte fel. Artistapálya — artistasors. Erik Frank országról-országra vándorolt, ahová csak szerződése szólította, de a véletlen különös játéka folytán Magyarországon még sohasem lépett fel. Hébe-korba jött csak haza látogatóba, mintahogy most is történt.

A Keleti pályaudvaron sikerült beszélünk vele, tíz perccel a vonat indulása előtt.

— Háromnapos látogatásra érkeztem csupán — mondta kérdezősködésünkre. — Szólt a kötelesség, s így akármennyire is maradtam volna még, nem lehetett. Jövőre talán hosszabb időre jöhetnek.

Hangja tele van reménykedéssel és meglepő előttünk, akik külföldi pályafutásáról tudunk, hogy húsz idegenben eltöltött év után is milyen tökéletes, kristálytisza magyarsággal beszél. Elmondja, hogy hosszú esztendő-kön keresztül tanulmányozta a keleti országokban az uccai szemfényvesztőket és ott sok csodálatosabbnál csodálatosabb mutatványt tanult meg. Ezek közül kétségtelenül az a legmegmagyarázhatatlanabb, amikor szájából hihetetlennek tűnő mennyiségben füstölő és szikrázó vattát hűz ki.

Erről a mutatványról kérdezősködünk most. Megkérjük, vajon nem derítene-e fel a titkát a „Délibáb” közönsége előtt?

Erik Frank, bár idegesen pillantott az órájára, udvariasan mosolygott és azonnal késznek nyilatkozott a „leleplezésre”.

— Bárki véghezviheti ezt a mutatványt — kezdte a kiváló bűvész, — föltéve, hogy megfelelően ügyes is hozzá. Fél kiló vattát kell venni. Ezt azután phanaphtalin párájában kell gőzölni nyolc napig, míg összezsugorodik egy mintegy hat-nyolc centiméter átmérőjű kis golyóvá. Ezután ezt a kis golyóanyagot elővigyázatosan újra szét kell szedni és bedörzsölni, átítatni kálium metalikummal. Ettől képződik azután a füst és a szikra. Mikor ez megvan, akkor újra összegombolyítjuk a vattát, oly kicsinyre préseljük, amennyire lehetséges és behelyezzük a szánkba. A publikum elé úgy megyünk, hogy a vatta már a szánkban van. A mutatvány idején lassan húzzuk ki szánkából a vattát és közben állandóan fújjuk. Ezáltal ez szikrázni és füstölni

fog. Természetesen öt percig is eltart, míg az egész vattatömeget úgyszólván szálanként kiszedjük a szánkából, de ez akkor azt a benyomást kelti, mintha legalább is két különít „varázsoltunk” volna elő.

— Így ez nagyon egyszerűnek hangzik — mosolyogtunk.

— Tessék megpróbálni, hisz azért mondtam el — nevetett Frank és búcsút intve, föllépett a vonat lépcsőjére.

Mindazonáltal mégsem fogjuk megpróbálni, hiszen nem elég a trükköt tudni, ha hiányzik a megfelelő ügyességünk is hozzá. Azoknak a „Délibáb”-olvasóknak, akik bíznak magukban sem ajánljuk, hogy megpróbálkozzanak ezzel a mutatvánnyal, amelynek a titkát egy világhírű bűvész árulta el néhány perccel azelőtt, hogy elutazott hazájából idegenbe, ahol él és az artistszínpadok egyik legnagyobb büszkesége.

Itt a hazája és külföldön híres.

Erik Frankra azért mi is büszkék vagyunk.

(Meqyeri)

VIHAR EGY CSÉSZE FEKETÉBEN

Rémdráma 1 felvonásban. Irta: Orbók Attila

Ezen darab előadási joga bármely nyelven kizárólag dr. Marton Sándor színpadi kiadótól, Budapest, IV, Bécsi uca 1, szerzhető meg. Copyright 1930. by dr. Alexander Marton, Budapest

SZEREPLŐK: Dr. Barna Bálint, orientálista; Klári, a felesége; Péter, a doktor; János, a tanár és Béla, a bankár, a házbarátai; Askári, a beduin inas; Idegen ur.

Színpad: Dr. Barna lakásán kis szalón. Ajtó hátul és jobbra. Ablak balra. Este van. A hátsó ajtón át pohárcsengés és vidám beszélgetés lármája hallatszik be, amikor a függöny felgördül. — Belép Askári, a félelmes külsejű beduin inas, egzotikus viseletben, nagy ezüst tálcán likőröket és poharakat hoz, amelyeket az asztalon gondosan elrendez. A következő percben vidáman csevegue belép a hátsó ajtón az egész társaság.

Péter (orvos, csikkeres, szakállas, elegáns ember): Hát mondhatom, nagyságos asszonyom, nincs még egy ilyen ragyogó konyha Budapesten, mint a nagyságos asszonyomé! ...
János (kissé félszeg, gyerekes arcú, sovány fiatal emberke): És csak itt szolgálnak fel eredeti orientális ételeket ...

Béla (kövér, hiperelegáns, kényelemszerető figura): Nem hiába kiváló orientálista az én Bálint barátom ... Afrika legkitünőbb ismerője ...
Bálint (tölt a poharakba): Hát a beduin rizses húst nagyon szeretem ...
Béla: Pompás volt!

Péter: Az a csudálatos, hogy az én Bálint barátom sohasem viszi magával keleti újjaira a nagyságos asszonyt és mégis ilyen nagyszerű orientális konyhájuk van ...
Klára: Maga tudja a legjobban kedves doktor, hogy Bálint nem vihet magával ... Nem bírom a forró klímát ...
Bálint: Igen, kérlek ... Amikor Olaszországban voltunk nászúton, most három esztendeje, nyáron, Klára folyton rosszul lett a meleg-től ...

Béla: A nagyságos asszony egészségére! ... (Isznak.)
János: Azok az apró olajbogyók ... Hát azok is egyenesen szenzációk voltak ...
Klára: Azokat Askári készíti mindég el ... Ő különben mindenben segít a szakácsnénak ...
Béla: Nagyságos asszonyom páratlanul szerény ... Pedig tudjuk jól, hogy ragyogó háziasszony ...
Péter: A legszebb asszony Budapesten ...
János: Hát az bizonyos, hogy sehol nem érzi magát olyan jól az ember, mint az én Bálint barátom házában ...

Bálint: Örülök, hogy izlett nektek ez a kis baráti vacsora ... Nagyszerű fickó ez az Askári ... És tudjátok, a legszenzációsabb az a feketéje! ... Mingyárt meglátjátok! ... Isteni!
Klára: De miért nem szólsz neki, Bálint ... Tudod, hogy mindég egészen frissen készíti ...

Bálint: Megfelejtkeztem róla ... (Askárhoz, aki egész jelenet alatt zord ábrázattal, szemforgatva állt a hátsó ajtónál): Askári kérdási rumba barumba!

Askári: Baksámbi sirási rumba. (Kimegy a hátsó ajtón.)

János: Félelmes ábrázata van.
Bálint: Meg kell szokni ... Nagyon jó fiú.
Béla: Hanem kissé kényelmetlen lehet a nagyságos asszonynak, hogy csak te tudsz beszélni vele ...

Bálint (tölt és miközben isznak, nevetve): Annál kényelmesebb nekem ... A titkaimat megbeszélhetem Askárral ...
Klára: Hát mondhatom, sokszor nagyon idegessé teszel, amikor hosszan beszélsz vele ...
Béla: Egyáltalán hogy tudja megértetni magát vele nagyságos asszonyom?

Klára: Jelekkel ... Nem kellemes ... De az uram nagyon ragaszkodik Askárhoz ...
János: Érthető ... Ha nem görög-latinszakos tanár lennék, hanem orientálista, hát én is egzotikus inast tartanék ... Legalább gyakorlod magad a nyelven ...
Péter: Tényleg, tényleg nagyon praktikus ... Hanem azért mégis csak visszavinném a sivatagra ezt az Askarit ... Mert a nagyságos asszonyt határozottan idegesíti ... És én, mint háziorvos tudom a legjobban, hogy a nagyságos asszony idegei kíméletre szorulnak ...

Béla: Bizony, bizony ... A nagyságos asszony csupa ideg ...
Klára: Azt hiszik Bálint törődik vele ... Még ha Budapesten van, nem bánom ... De gondolják el, hogy hosszú hónapokra elutazik keletre ... És akkor egy szót sem tudok beszélni Askárral ... Nagyon kényelmetlen dolog ...

Bálint: Miért nem tanulsz meg arabul ... Már százszor megmondtam, tanulj meg arabul ... Itt a kitünő alkalom, hogy megtanulj arabul!
Klára: Semmi kedvem sincs arabul tanulni.
Bálint: A világ leggyönyörűbb nyelve ... De viszont, ha nem akarsz megtanulni arabul, akkor törődj bele, hogy Askári itt marad ... Én Askárhoz ragaszkodom ...

Béla: De tulajdonképpem miért ragaszkodsz te olyan nagyon ehhez az Askárhoz ... Öszintén szólva, nem nagyon rokonszenves a külseje ...
János: Szinte félelmes ...
Péter: És valljuk be, nem nagyon szeretheti a vendégeket a házában ...
Klára: Igen ... Nagyon modortalan ... Még le se tudom szólni ...
Bálint: Hát mingyárt elmondom ... Parancsoljatok reagýjtani ... (Reagýjtanak.) Hát kérlek alássan, ez az én Askárim kissé zord és barátságatlan fickó ... Illetve csak annak látszik ... Azonban a földön a legmesebb lélek ... És a leghűségesebb ember ...

Béla: Honnan tudod... Mindössze hat hónapja van nálad...

Klára: Persze, az majd később válik el... Hat hónap... Az még semmi...

János: Fanatikusan látszik...

Bálint: Igen, ez a helyes szó... Fanatikusan hűséges...

Klára (idegesen): De miért? Miért?

Bálint: Persze, persze, még neked sem mondtam el... Hát most elmondom Áskári fitkát... Hát kérlek ő... De nem mondjátok el senkinek!

Béla: Hogy képezed... Mindhárman a legjobb barátaid vagyunk...

Klára: A ház barátai...

Bálint: Hát kérlek Áskári Togóban egy angol tisztnél szolgált. A tiszt nős ember volt. A tisztnek volt egy jóbarátja, tudjátok, egy olyan „állítólagos” jóbarátja, a kormányzóság egyik tisztviselője... Az angol tiszt sokszor hetekig szolgálati úton volt.

Klára: Szóval olyan ideális férj volt, mint te... (Nevet. Mind mosolyognak.)

Bálint: Igen... Ez a derek Áskári egy napon rájött, hogy amíg a gazdája szolgálati úton van, az asszony és a kormányzósági tisztviselő összeszűrik a levelet...

Péter (bosszusan): És Áskári bevádolta az asszonyt a gazdájánál...

Béla: Ami nem is olyan jellemes dolog...

Bálint: Várjatok!... Látszik, hogy nem ismeritek a keleti embert... Áskári egy szót sem szólt az angol tisztnek.

János: Érdekes... Mindenesetre szebb dolog volt tőle, mint ha árulkodik...

Klára: Az asszony is a gazdája volt... elvégre... Az úrnője...

Bálint: Áskári hallgatott... Ellenben legközelebb, amikor a tiszt is otthon volt és felszolgált a feketét, tragikus eset történt...

Klára: Micsoda?

Bálint: Alig ivott egy kortyot a feketéből az asszony csábitója, holtan fordult le a székéről... A feketében mérég volt...

Béla (sápadtan, a homlokát törölgetve): De hiszen... hiszen ez gyilkosság...

János: Örvgyilkosság...

Bálint: Persze vizsgálat indult meg a dologban... Az asszony hallgatott... Ami érhető... Az angol tiszt semmiről sem tudott... A mérég pedig valami egészen ismeretlen szer volt... Szóval megállapították, hogy szívszélhűdés ölte meg a csábitót... (Hosszú csönd.)

Péter: És te... te tudod, hogy Áskári volt a gyilkos...

Béla: Én nem tartanám a házamban... Egy percig se tartanám...

János (szinte reszkelve): Ez borzasztó... hogy te egy gyilkost megtűrsz...

Klára: Mindig sejtettem, hogy ez az Áskári egy bandita...

Bálint (nevet): Látszik, hogy európaiak vagytok... Nem ismeritek a keleti lelkét... Egy beduin, kivált ha az arkanzi törzsből való, amikor szolgának szegődik valakéhez, esküt tesz önmagának, hogy gazdája életét és becsületét megbosszulja... Szóval keleti szemmel nézve Áskári egy jellem...

Béla: De... de itt Európában vagyunk...

Klára: Azért mégis csak borzasztó... Egy földel alatt élni egy ilyen vademberrel...

Bálint: Vadember! Hát azt hiszed téged nem védene meg az életével... Aztán nyugodt lehetsz, ha az angol tiszt jött volna reá a dologra, hát ő lötte volna le a csábitót... Teljes joggal... Vagy nem?

Klára: Igen... Nem mondom...

Bálint: No, látod! Hát nem nagyszerű fiú ez az Áskári...

János: És ő... ő elmondta neked, hogy... hogy ő tette...

Bálint: Nem... Áskári nem beszél... De mindenki sejtette... (Nevet.) Persze, csak a férj nem tudta mi történt körülötte... Szóval most már megértitek, hogy mit jelent egy beduin hűsége...

Péter: Igen, fantasztikus hűség... (Hosszú csönd.)

Klára: Aztán csodálok, hogy ideges vagyok...

Bálint (megcirógatja.): Te kis csacsi... Inkább nyugodt légy... Hogy ilyen szolgánk van... Ilyen hűséges emberünk... Bevallom, hogy

GÉVA

a legmodernebb eszközökkel dolgozik. Az a nő, aki a GÉVA kozmetikai intézetet felkeresi, megőrzi fiatalosságát és szépségét. Forduljon bizalommal GÉVA kozmetikai intézethez, ahol díjtalanul kap tanácsot, akár személyesen, akár válaszbelgyeges levélben kéri. A szépítő eljárások egész légiója áll itt a látogatók rendelkezésére:

Végleges hajszálettávolítás.

Végleges szemölcsirtás.

Szeplőégetés.

Kvarcfénykezelés.

Arevibrációk.

Pattanások eltüntetése.

Vörös bőr megszépítése.

Száraz, zsíros, szintelen bőr megszépítése.

Arepakkolások.

Kikészítés uccára és estélyre.

Krémek, győgyűderek stb. eladása.

Tanítványok kiképzése!

Kozmetikai intézet

IV, Irányi u. 21-23. főemelet 4/b

Telefón: 35-9-04

Délelőtt 11-1-ig Délután 3-6-ig

éppen ezért ragaszkodom Áskárihoz, mert gyakran elutazom Keletre és legalább tudom, hogy van itt valaki, aki az élete árán is megvéd...

Béla: Vagy a más élete árán...

Bálint: Az mellékes... De éppen úgy megvédené a feleségemet, mint én, aki imádom Klárát...

Péter: Hát az bizonyos...

Klára: Igen... Mi nagyon szeretjük egymást... De azért... azért borzasztó... Ha elgondolom, hogy egy fedél alatt legyek egy emberrel...

Bálint: Hát ha tudom, hogy ilyen nagy gyerek vagy, el se mondom... Azt hittem örülni fogsz, hogy ilyen hűséges emberem van, mint Áskári... Mert fiam az életben az a legfontosabb, hogy csupa hűséges ember legyen körülöttünk... Csupa jó barát... (Áskári belép, nagy feketés service-el és az asztalra teszi. Bálint, nagy örömmel.) Itt a feketé! A világ legjobb feketéje... Ti mind szerettétek a feketét, de ilyen jót még nem itattok... (Áskárihoz.) Burumba rimbi akumbi

Áskári: Csakram-rumbi. (Külli a feketét a csészékbe. Néma esőnd, Áskári kimegy a hátsó ajtón.)

(Nagyon feszült, ideges hangulat.)

János: Forró... Még borzasztó forró...

Béla (verejféksőppel törülgetve a homlokáról): Igen... Irtózas forró...

Bálint: No, Klárikám... Te imárod Áskári feketéjét...

Klára: Igen... Nagyon szeretem...

Bálint (szüresült): Remek... És higgyétek el így jó... Egészen forrón...

Béla: Én csak langyosan szeretem...

A jó ujság jó barát

**A
8
ÓRAI UJSÁG
a legjobb barát.**

Megbízható,

**hű,
igaz**

Ára

6

fillér.

Bálint: De te Péter, te forrón szereted... A multkor mondtad...

Péter (kínos zavarban): De azóta kérlek...

Tempora mutantur...

Bálint: Ugye remek Klára?

Klára (beleköstöl a feketéjébe): Igen... De valóban nagyon forró... Nem is értem, hogy bírod így inni?...

Bálint: Mondom így jó... Csakis így jó! Probáld meg, Péter!

Péter (hirtelen felugrik): Jézus Mária! Borzasztó! Most jut eszembe!

Bálint: Mi az, mi bajod van?!

Péter: Egy betegem... Egészen megfelejtkeztem róla... Haldoklik... Agonizál... És én itt ülök... Ezer bocsánat, de el kell rohannom! Kézét csókolom... Szervuszok...

Bálint: De mi jut eszedbe... Most egyszerre...

Béla (dühösen): Igen, mi jut eszedbe...

Péter: Nem értitek? Egy betegem haldoklik...

Meg kell mentenem... Minden perc késő...

Bálint: De honnan tudod, hogy éppen most haldoklik?

János (dühösen): Igen, honnan tudod?

Klára (idegesen): Isteneim, hát ki tudja, ha ő nem...

Péter: Reggel nála voltam... Éjjel tizenegy van... A krízis órája... Megigérttem, hogy ott leszek.

Bálint: De kérlek, egy pár perc...

Péter: Minden pillanat késő...

Bálint: De legalább a feketét idd meg...

Péter: Készönöm, nem lehet...

Bálint: Marasztald, Klári...

Klára: Hallod, mennie kell...

Bálint: Már kihült...

Péter: Nem, nem... Minden perc késő...

Kézét csókolom... Szervusz... (Elrohan jobbra. Közben János kieseréli a feketés csészéjét Béalával, aki félrenézett. Béla észreveszi.)

Bálint (a küszöbön megy): De Péter, ne bolondulj... Ez a lelkiismeretesség... Nincs még egy ilyen orvos Pesten!

Béla (dühösen, fojtott hangon Jánoshoz): Kérlek, ne cseréld ki a csészémet!

János: De az enyém langyosabb!

Béla: Miért lenne langyosabb? És különben is... Mindegy... Mert én is...

János (lesújtva): Lehetetlen...

Bálint: Miért nem marasztaltad Klára?

Klára: Olyan erőszakos vagy... Tudod, hogy milyen lelkiismeretes...

Bálint: Kár, kár... Itthagya ezt a jó feketét...

(Issza.) Micsoda aromája van... De Béla, Jancsi, igrátok már... Egészen langyos...

János: Az enyém még mindig forró...

Béla (kínosan feszeng): Borzasztó... Hogy éppen most kellett elmennie az orvosnak...

Rettentő...

Klára: Igen... De hát ha nagy betege van...

Béla: De én is... Én is...

Bálint: Mi bajod van? Egészen sápadt vagy.

Béla: A gyomrom... A beduin rizses hús...

Gyomorgörccsöm van...

Bálint: Igyál reá hamar feketét!

Béla: Nem, nem...

Bálint: De ha mondom... Jót tesz... Mondd neki, Klári...

Klára: Honnét tudod, hogy jót tesz... Hát ha nem tesz jót...

Bálint: Hát te nem mindig azt adsz, ha fáj a gyomrom?...

Klára: Az más... Neked használ...

Bálint: Ártani nem ártat... Hamar igrál... Amíg forró...

Béla: Nem... Nem... Már késő... El kell mennem...

Bocsássatok meg...

Bálint: El akarsz menni? Te is?

Béla: Muszáj...

Bálint: De mondom maradj és idd meg...
Klára (súgva): De Bálint, ne légy tapintatlan...

Béla: Bocssátsatok meg... Nagyon restellem...
Emberi dolog... Mingyárt jövők... (Kirohan a jobboldali ajtón.)

Bálint: Szegény fiú... De ha nem akart szót fogadni...

Klára: Mindig erőszakoskodszt...
Bálint: Én mondom neked Jancsi, kész orvos-ság az a fekete... Hát most már igazán kérlek, kóstold meg... De most rögtön...

Klára: A tanár úr nem szereti...
Bálint: Hogy nem szereti? Jancsi mindig szerette a feketét...

János (hebegetve): Bocssás meg... De még mindig forró...

Bálint: Langyos... Egészen langyos...
János: De... de én hidegen szeretem...

Bálint: Te viccelsz... Hiszen te mindent forróan szeretsz...

Klára (felugrik és hiszterikusan): Mindig erőszakoskodszt! Ezt nem lehet bírni idegekkel! Hiába mondja, hogy hidegen szereti. Te be akarod beszélni neki, hogy melegen szereti!...

János (felönti a csészéjét): Bocssánatot kérek, de kiümlött... Véletlenül...

Bálint: Anyi baj legyen... Itt a Béla csészéje... Meg a doktoré... A kannában is van...

Klára: Ne erőltess Bálint... Ne erőltess!
Bálint (dühösen): Dehogynem erőltetem! Csak nem fog elmenni fekete nélkül... Ilyen jó feketét nem iszik egész Budapesten...

(Jobboldali heves csöngelés. János keresztlet vet.)
Bálint: Hát ez ki lehet? ... Késő éjszaka?

Klára: Majd én megnézem... De kérlek, ne erőltess... (Kisiet a jobboldali ajtón.)

Bálint: Furcsa asszony ez az én Kláram... Nem tud kínálni... Ugy, ahogy illik... No, de most aztán kóstold meg ezt a feketét... Nézd, én még egy csészével iszom... Megiszom a Bélaét...

János: Igen, idd meg... Aztán én is megkóstolom az enyémet... Majd hidegen...

Bálint: De te mindig forróan szeretted... Ha mondom...

Klára (beszél az ajtón): Egy express ajánlott levél... A bécsi kiadótól, — de csak te veheted át...

János (keresztlet vet).
Bálint: Bocssás meg... Egy pillanat... Rögtön jövők... Addigra hideg lesz... (Kisiet a jobboldali ajtón.)

(János egy pillanattal egyedül marad a színen. Hirtelen felrántja az ablakot és a Bálint s a saját csészéjéből kiönti a feketét az uccára. Felkapja a kannát s annak a tartalmát is kiönti az uccára. Aztán beleszi az ablakot és megnyugodva visszaül a helyére. — Bálint visszajön Klárával.)

Bálint (kezében a levéllel, Klarához): Tudom mi van a levélben... Fel sem bontom... A kiadóm sürgeti a kéziratot... Két nap múlva megkapja... No, de most aztán üljünk le nyugodtan feketéznél...

János: Kérlek... én már megittam a feketémet...

Bálint: Megittad, tényleg megittad? ... Remek ugy-e?

János: Remek... Nagyszerű!... Borzasztóan jó...

Bálint (felemeli a saját csészéjét): De mi ez? Hol az én feketém?...

Klára: Már megittad... Csak elfelejtetted...
Bálint: Dehogy ittam... Amikor kimentem, akkor töltöttem magamnak... Nem vagyok én paralizáltus...

János: Bocssás meg... De annyira izlett... hogy megittam a te feketédet is...

JÓ MELEG

TRIKÓNADRÁGOK ÉS COMBINÉK

áralt mélyen leszállítottuk

Székely Jenő cégnél
Budapest, Petőfi Sándor u. 9

Bálint: Te ittag meg... (Klárihoz.) No, látod, hogy nem én ittam meg... (Jánoshoz.) De miért nem töltöttél magadnak a kannából... Van benne bőven!...

János: Ne haragudj, de azt is megittam... Mind megittam...

Klára: Ilyen az Áskári feketéje... Ha egyszer megkóstolta az ember...

Bálint: A kannából is megittad? Mind! Hát ez pokoli... Hogy így reád jött egyszerre... De csak örülök... Igazán örülök, hogy mennyire izlett...

János: Végtelenül... De azért többet már nem innék... Szívdobogásom van tőle...

Bálint: Azt elhiszem... Egy felliter feketétől...

(Dühös csöngetés az előszoba felől.)

Klára: Hát ez mi lehet?

Bálint: Megörült az illető? Vagy tűz van... No, majd adok neki! Ez mégis disznóság így csöngetni! (Kirohan az előszobába.)

Klára (izgatottan): Az Istenért, Jancsi, mi lelt... Tényleg megittad mind...

János: Ördögöt! Majd megörültem! Szellemesen eltüntettem a feketét... Nagyon szellemesen... (Az előszobában örült lárna és kiabálás.)

Klára: Szent Isten, hát ez mi lehet?

János: Nem a végrehajtó?

(Bálint bejön az idegen úrral, akin hófehér nyári ruha van, nagy barna foltokkal.)

Idegen úr (ordít): De igenis, innen öntöttek le! Disznóság és gyalázat! Ma volt először rajtam a nyári ruhám... És innen öntöttek le!

Bálint: De kérem uram... Az kizárt dolog!... Itt ültünk mind a hárman... Az ablak csukva volt...

Idegen: Állítom, hogy innen öntöttek le... Megszámoltam, hogy hányadik ablak...

János (Klárihoz): Végünk van... Mindennek reájön!...

Klára (súgva): Bíz csak reám...

Bálint: Lehetetlen... Tessék megérteni, hogy lehetetlen...

Idegen: Jól láttam... És kárterítést követelek... Nyolevan pengő volt a ruhám és ki sines fizetve...

Bálint: Talán a második emeletről...

Idegen: Nem... A harmadikról... Felnéztem... És láttam, hogy innen öntik ki... Háromszor egymásután...

Klára: Hát az meglehet... De nem ebből az ablakból... Hanem a konyhaablakból...

Bálint: Mit beszélsz?

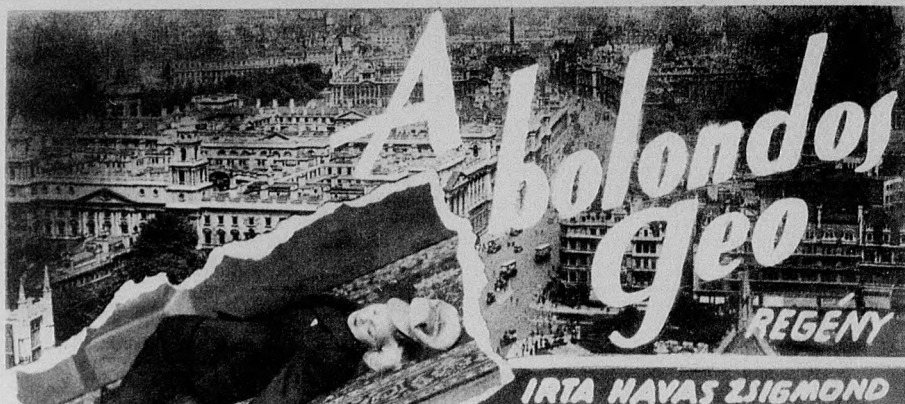
Klára: Igen... A te kedves Áskáridnak a szokása, hogy mindent kiönt a konyhaablakon át... Hiába szídtam... Hiába tiltottam meg...

János: Vadember!... Hogy lehet az ilyen vadembert megtérni!

Idegen: Követelem a nyolevan pengőt... Az egyetlen jó ruhám!

Bálint: Megkapja uram... Megkapja!... De azt a gazember Áskárit még ma kirúgom.

János: A legfőbb ideje!
(Függöny.)

SZEREPOSZTÁS:

Bolondos Geo	Benko Bálint
Eve Cording	Sashegyi Erzsé
Gladys	Sajó Lili
Zachary Mappin	Berky József
Garrard	Lengyel József

Geoffrey Floyd Potter betörőt ér a lakásán, akiről kitanúk, hogy férjruhába öltözött nő s egy óvatlan pillanatban nemsokára megszökik. Pickering detektív látja a távozót és Zachary Mappint, a gyömbérecét, amint vár rá. Felmegy Geo-hoz és elmondja a látottakat, s egyben közli vele, hogy a rendőrség rá is gyanakszik furcsa életmódja, különös utjai miatt. Aztán Geo portyázní indul és látja az ismeretlen nőt Zachary Mappin társaságában. Utánuk megy, rájuklőr és magánál viszi a nőt Pickeringhez és aztán elbocsájja. Másnap este Garrardot, a Mappin után nyomozó detektívet vértől borítva találják az utcán.

— Ismeri? — kérdezte a rendőr. — Garrard? ... Mintha ismerném a nevét... Nem detektív? ...

— De az! ... Azt hiszem, többször járt erre...

— Igen, tegnap is erre láttam a szomszéd utcában... Orvos kellene... van itt a szomszéd házban...

— Szaladjon érte gyorsan — sürgette az idegen türelmetlenül. — Addig én itt maradok...

A rendőr szó nélkül felállt és eltűnt a ködben. A férfi mozdulatlanul figyelt, majd lassan felemelte az eszméletlen detektív fejét.

— Garrard, halló... én vagyok... Ki tette, csak azt mondja, ki tette?

A detektív hirtelen kinyitotta a szemét és a föléje hajló férfi arcába meredt. Aztán néhány érthetetlen szót szuttogott, utána megmegrándult és a férfi érezte, hogy a detektív soha többé nem fog beszélni... Fogát összeszorította, hallgatózott, majd mikor hallotta, hogy a rendőr közeledik, villámgyorsan felállt és a fal mellett az ellenkező irányba szaladt.

A szomszéd utcában újra lassan ment és éppen negyed tíz volt, amikor Geo Potter megállt Si-Huang szalonja előtt. Tűnődve

nézte a tarka cégért, aztán körülnézett a ködben és amikor látta, hogy senki sincs a közelben, besurrant az ajtón.

Egy kis asztal mellől vigyorgó arcú ember emelkedett fel, amikor a belépőt meglátta.

— Mi ujság, Jeremiah? — kérdezte Potter és fáradtan ereszkedett egy székre. Anélkül, hogy választ várt volna, így folytatta: — Azt hiszem, hogy mégsem utazom Párizsba...

VI.

Pickering rombolni akar

I.

Tíz perc múlva megindult egy láthatatlan és hatalmas gépezet. Abban a pillanatban, amint az orvos megállapította, hogy a sötét sikátor aszfaltján heverő testben már nincs élet, a rendőr a Scotland Yardra telefonált, ahonnan a jelentés azonnal tovább futott a Marlborough streeti rendőrállomásra. Gabriel Pickernig dermedten fogta a telefonhallgatót, amikor meghallotta, hogy derék emberét, Garrardot meggyilkolták. Aztán gyorsan felállt, kulcsot vett elő a zsebéből és bedugta a szobájában álló szekrény zárába. Csengetésére minden embere összefutott és amikor teljes számmal előtte álltak, a szekrényre mutatott.

— Garrardot agyonszúrták Si-Huang szalonja közelében — mondotta sápadt arccal, színtelen hangon.

Az emberek megértették az intést, egyenként a szekrényhez léptek és kivettek belőle egy-egy revolvert. Tudták, hogy a londoni detektív csak végszükség esetén kap fegyvert és érezték, hogy nemsokára használniuk is kell azt. Hogy egyik kollégájukat, vagy

talán legjobb barátjukat meggyilkolták, semmiféle különösebb izgalmat nem okozott náluk, mert életük amúgy is állandó életveszedelemben forgott, csak azt nem tudták, hogy kire kerül a sor...

— Leromboljuk azt a bűntanyát! — morogta Pickering, amikor embereivel kilépett a rendőrállomás kapuján. — Gyorsan kell végezniük, mert különben újra szétszalad a banda!...

Az autókba ugráltak és amikor a felügyelő elterült az ülésen és a kocsis megindult vele a Marlborough Streeten, felnézett egy emeletes ház sötét homlokzatára.

— Vajon hol lehet Geo? — kérdezte magában, amikor a sötét ablakokat megpillantotta. — Nincs itthon és... és lehetséges, hogy ma még találkozunk!...

Fáradtan sóhajtott és megtapogatta zsebében a revolvert. Most már semmivel sem törődött és még akkor sem fordult volna vissza, ha főnökétől erre parancsot kap. Garrard jóembere volt, meg hosszút kellett állnia haláláért, aztán meg úgyis megúnta már a sötétben való körtorgást. Éveken át folyt a csendes megfigyelés és óvatos munkájukkal elérték, hogy egyetlen házra koncentrálhatták munkájukat. Ugy érezte, hogy most kár várni az utolsó lépéssel.

A hosszú autók valósággal repültek London utcáin. A vezetők előtt semmiféle forgalmi szabály sem volt szent. A keskeny sikátorban, Si-Huang csapszéke előtt egymásután ugráltak le az autóról. Elöl szaladt Pickering, mögötte emberei, akik pontosan tudták szerepüket. Néhány perc alatt az egész háztömböt körülvtették.

A felügyelő néhány detektív társaságában minden teketóriázás nélkül berontott a csapszékbe és első teendője volt, hogy a tulajdonost — egy sovány, selyemruhás kínait — őrizetbe vegye.

— Miért teszik ezt velem? — siránkozott Si-Huang.

— Mondjuk ópiumbarlangod miatt! — viszorította rá a fogát Pickernig. — Tépjétek le a függönyöket!...

A detektívek két másodperc alatt teljesítették a parancsot és meg is találták azt az ajtót, amely a szalón „külön” helyiségeibe vezetett és ahol néhány kínai között fehérek álmodták ópiumálmukat. Pickering keresztül ugrott a szőnyegeken heverő embereken és megállt az egyik fal mellett. Itt keskeny ablak volt, rajta fényes rézkilincs. A kilincset megforgatta és az ablakot kinyitotta.

2.

Az ablak nem az uccára, hanem egy sötét folyosóra nyílt.

— Lámpákat! — kiáltotta. Egyszerre hárman is meggyújtották kézi villanylámpájukat és a folyosót végig nappali fény árasztotta el.

Ládbogást hallott és ugyanakkor egy pillanatra egy ismerős ember hátát pillantotta meg.

— Miért teszik ezt velem — siránkozott Si-Huang

— Geo! — ordította. — Állj, mert lövök! De becsapódoit egy ajtó és mire a felügyelő odaért, hiába dörömbölt rajta.

— Feltörni!

Pickering türelmetlen volt és a legszívesebben körmeivel esett volna az ajtónak, hogy szilánkokká szedje szét, de még fokozódott az izgalma, amikor az ajtó mögül dulakodás hangját hallotta. Valaki ordított, majd revolverdörrenés hallatszott és utána hosszú sikoly...

Éppen akkor csapódott az ajtóra az első baltaütés, a második és a harmadik és végül az ajtó kirepült sarkaiból. A felügyelő felémelt fegyverrel ugrott abba a helyiségbe, amelynek létezéséről már rég tudott és amely olyan volt, mint valami iroda a Cityben.

A nagy szoba egyik ablakának párkányán egy ember állt, aki éppen akkor akart kilépni rajta, amikor a felügyelő elkapta. Nem is ellenkezett, amikor visszahúzták.

Pickering az arcába nézett és amikor megismerte, elhúzta a száját.

— Jeremia! — mondta sötét mosollyal. — Ne siess... Mit csináltál itt?...

3.

Az inas végignézett a szobán, aztán lassan felemelte a kezét és az íróasztal mellé mutatott.

— Agyonlöttem azt az embert a nagy belgáival!...

Az egyik detektív gyorsan letérdelt a szőnyegre és hátára fektette a mozdulatlan testet.

— Egy kínai! — jelentette a detektív. — Már halott!...

(Folytatjuk)

Írja: **Dr. HEKS IMRE** orvoskozmetikus

Kozmetika hajdan és ma

A nők szépségre való törekvése egyidős az emberiség keletkezésével. Az archeológusok feljegyzései szerint már az egyiptomi királysirokban is akadtak „kozmetikai leletekre”. Egymásután kerültek felszínre a pazar pompával díszített sírokból a tükrök, különböző illatszeres téglék, elefántesontdobozok, melyek évezredekkel ezelőtt mind a szépség szolgálatában állottak. A XX. század mondaia hölgyei és pogány őseink asszonyai között csak a szépségesszerek megválasztásában találunk különbséget, egyébként azonban a kendőzés titkaiban ők is bámulatos jártassággal rendelkeztek.

Köztudomású, hogy a rómaiak és görögök test- és szépségkultusza magas színvonalon állott. A fiatal római nő maga keverte kenőcseit. Tojásfehérje, búzaliszt, tej és valamely virágillat kivonata volt alapja az arcfestéknek és így pirosított ajakkal, festett arccal, színesített szemöldökkel, illatosított hajfürteiben lótuszvirággal jelent meg a társaságban a nyilvánosság előtt. Athén ugyancsak illatos kenőcseiről volt híres és arról, hogy csak a festett szájú és arcú nőket tartották udvarképesnek. A divathölgy egy percig sem tudott meglenni fodrásza nélkül, aki természetesen az akkori idők kozmetikusa is volt egy személyben.

A XVI. században külön illatszerészt tartottak maguknak a főrangú hölgyek, aki kozmetikai szükségletüket előállította és a készítés titkát halálbüntetés terhe mellett tilos volt elárulnia.

Franciaország fénykorában, a „Napkirály” uralkodásának idején férfiak és nők egyaránt valóságos tobzódtak a szagosító szerek használatában. A mosakodás ebben az időben csaknem ismeretlen fogalom volt és a nők tömeges szépségesszerek felrakásával akarták ellensúlyozni tisztáltságukat.

XVI. Lajosról feljegyezte egykori króni-

kása, hogy hosszú életében csupán egyetlen egyszer fürdött. Krisztina svéd királyné sem sokszor jött életében közelebbi érintkezésbe a mosdóvízzel. A XVII. és XVIII. század asszonyai már fokozatosan többet jártak szabad levegőn, rendszeresen tisztálkodtak és rájöttek, hogy a szépségesszereken kívül egyébre is szükségük van, hogy arcuk üdeségét konzerválni tudják.

A divat forradalmi átalakulása természetesen a szépség fogalmát is gyökeresen megváltoztatta és a kozmetika, mely egy évtizeddel ezelőtt még gyermekcipőben járt, ma már a modern orvosi technika komoly gyógytényezőit állítja a szépség szolgálatába. Még egy évtizede sincsen, hogy a különböző szépséghibák eltüntetésére csupán az úgynevezett „fedősmink” álltak hölgyeink rendelkezésére, mely módszer természetesen nem vezethetett kielégítő eredményre, arra pedig gondolni sem mertek, hogy egyes testrészek alaki hibáit (görbe, nagy orr, ráncok, mellet túltengése stb.) sikerrel eltüntethetnék.

A különböző elektroterápiás és fizikális eljárások, valamint a gyakorlati sebészetnek a kozmetikával való szerencsés egybekapcsolódása egy csapásra új helyzetet teremtett és ma már ott tartunk, hogy a legfeltűnőbb szépséghibák és elrúttító alaki rendellenességek korrigálása sem okoz különös gondot a modern kozmetikának.

Természetesen a kozmetikai orvostudomány még számos egyéb gyógymóddal rendelkezik, melyek azonban a fellépő elváltozások szerint egyenként változó és csak a szakorvos hivatott annak eldöntésére, hogy melyik eljárás alkalmazása vezet a mielőbbi eredményre.

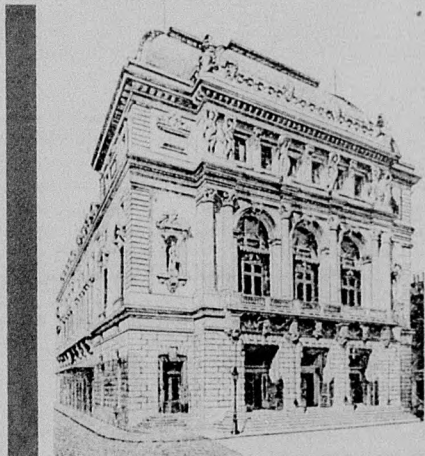
Kozmetikus orvosunk megcímzett és felbélyegzett pályaboríték beküldése ellenében a hozzáfordulóknak levélben választ. Levelek címére a szerkesztőségbe küldendő.

Szerkesztői íróeszközök

Névtelen levelekre nem válaszolunk. Levélben csak abban az esetben adunk választ, ha a levélíró egy megcímezett és felbélyegzett válaszborítékot küld. A nekünk szóló levelet így tessék megcímezni: „Délbáb” szerkesztőségének, Budapest, Dohány uca 12. Felvilágosítást kérek. Kéziratokat nem őrizünk meg.

18 éves. 1. A Hunniában (Budapest, VII. Gyarmat u. 37) megtalálja a levél az illetőt.
2. Masszázsval lehetne segíteni az egészen.
3. Igen, van, az idén az említett szín nem divat.
— **Népdalok 21.** Azt hisszük, hogy Bányai Aladár meg fogja csinálni a dolgot. Mi is továbbítjuk a címére írott levelet. — **Budapest.** Csak színházi tárgyú verseknek adhatunk helyet. — **Piroska 22.** A haj ápolásánál elsősorban a fokozott tisztaságra kell ügyelni. Legalább egyszer hetenként tiszta meleg vízzel és megfelelő szappannal kell megmosnia fejbőrét. A szappan minősége aszerint változó, hogy száraz vagy zsíros-e a fejbőre. Ha száraz, úgy neutrális hatású töltszírozott szappant, olajos bedörzsöléseket, ellenkező esetben kénés vagy szalicilos szappant és alkoholos öblítéseket végezzen. — **K. Judit.** Valóban, az illető filmszínészek nem volt sikere Európában. Ezt bizonyára ő is belátta és nem lép föl többé legalább is európai színpadon. Hiába, más a film és más a színpad. Lehet valaki az egyikben kiváló s a másikban jelentéktelen. Ez különös, de gyakran így van. — **R. Ferenc.** 1. Lehetséges, hogy olyan rejtvény-pályázatot is megindítunk. 2. Hanna Waag a „Valcerháború” hősnője. — **T., Hegedűs Sándor uca.** Nem lehet olyan könnyen túllenni magát a dolgon. Ha úgy érzi, hogy hibát követett el, már pedig az igazi nő sohasem szégyelheti bevallani, hogy valamiben ő is hibás lehet s akkor nem habozhat közeledni ahhoz, akit becsül és szeret. Egyáltalán sohasem kell alkalmazkodni a szabályokhoz. Nincsenek a szerelemben paragrafusok, ha úgy érzi, hogy az ő társasága hiányzik magának, akkor egy csekély incidens miatt könnyelműség volna valakiről lemondani. — **Sír a kislány jellege.** Ön azt írja: Udvariómmal mult héten összevesztem. A nézeteltérés nem volt nagyon súlyos, de pillanatnyi felindulásunkban köszönés nélkül váltunk el és ami a legnagyobb baj, nem beszéltük meg a legközelebbi randevút. Az első napokban vártam, hogy írni fog, de nem. Most nem tudom mit csináljak, írhatnék neki, telefonálhatnék is, de arra gondolok, hogy elbizakodottá teszem. — Egyszerű kis esetnek látszik az Ön panasza. Mások talán mosolyognának rajta, azonban elismerjük, hogy Önnek súlyos és jelentős esemény. Mi az Ön szempontjából foglalkozunk vele. Telefonálni, semmiesetre se telefonáljon. Vannak mondatok, melyek bántóan és sértően batnák addig, amíg nem fejeződnek be. Egy ilyen mondat közepén visszautasító, bántó választ kaphat és akkor a helyzet még jobban elmérgesedik. Inkább a levélírást tanácsoljuk, de csak bizonyos körülmények mellett. Szálljon magába és a bíró tárgyilagosságával tartson ítéletet összeveszésük fölött. Tárgyilagosan s részrehajlás nélkül állapítsa meg, hogy kettőjük

közül ki volt a hibás és ha az ítélet úgy szól, hogy Ön volt, írjon neki egyszerű és beismerő nyíltszavú levelet. Ha pedig a hibás nem Ön volt... írjon akkor is, mert kár, különben egy rokonszenves fiú barátságát elveszíteni csupán azért, mert az illető egy kissé makacs. A hangsúly itt azonban a rokonszenvessegen van, mert ha a fiú nem rokonszenves, ha olyan, hogy egy kezdeményező levél nagyzási hóbortot vált ki belőle, akkor kár a bélyegért, kár a levélpapírrért, sőt azért a grafitért is, amely irásközben a ceruzáról lekopik. — **Probléma.** Eggerth Márta: Wien. Sacha-atelier. — **Szugolth.** 1. Myrna Loy, Metro—Goldwyn. Marlene Dietrich, Paramount, Hollywood. — **Rozsnyó.** Fejős Pál. Wien, Sacha-atelier. Bolváry Berlinben és Wienben dolgozik. — **Tanárestalan kislány.** Már az arc érzékenyvé válása idején meg kell kezdeni a szakszerű kezelést. Kölnivel, loletteccettel nem szabad kezelni a bőrt, mert így attól még több zsiradékot von el. A száraz, érzékeny arcbőrét ne dörzsölje durván, hanem mosakodás után gyöngéden itassa le törülközővel, ügyelve, hogy az arc mindig száraz maradjon. Utána töltszírozott kenőccsel dörzsölje be. Önként következik, hogy bőrt szigorúan védenie kell a szélsőséges hőmérsékletől és a napsugarak hatásától is. Egy hónap múlva értesítsen bennünket az elért eredményről. — **Rigolettó és a nagyárta.** Bp. Az Opera-Comique (Páris) új épületébe 1898

őszén költözött. Az új-renaissance stílusban épült színház tervezője Bernier műépítész. Az opera homlokzatának rajzát itt közöljük. — **Csodálkozó anya jellege.** Az Ön levele: Menyasszonylányom van. Völegényét szereti. Épp ezért érthetetlen előttem, miért nem hívja meg soha vacsorára. — Hogy egy völegény nem étkezik rendszeresen menyasszonya családjánál, ez csak a régebbi generációnak lehetett, kik még ma is vallják, hogy a szerelem a gyomron vezet keresztül. Tagadhatatlan, hogy némi igazuk van, mert azelőtt sok eljegyzést siettetett az a tény, hogy a lányos háznál jól főztek. A mai férfi már nem fektet oly nagy súlyt a gasztronómikus élvezetekre, mint elődei, mert nyugtalan és sokfelé igénybe vett idegrendszere nem engedi meg a kényelmes, lassú tempójú evést. A legtöbb völegény azzal sincs nagyon tisztában, hogy jövedőbelje tud-e főzni, mert a házon kívül elfoglalt lányoknak nincs alkalma konyhaművészetét bemutatni.

Őn szerint lánya vőlegénye jogosan megsértődhetne, mert nem hívják meg vacsorára. Elhibeti, Asszonyom, az illető ur sok valószínűség szerint inkább hálás menyasszonyának azért a tapintatért. Mert a vőlegény tisztában van azzal, ha menyasszonya őt vendégül látja, ez a vendéglátás a családnak a mindennapi, előirányzott összegnél többbe kerül. Azt is tudja, hogy a meghívásokat ravansáulni illik: virággal kedveskedni a háziasszonynak, cukorkákkal menyasszonyának. De a mai, kisjövendelmű vőlegénynek ez nem áll módjában és épp ezért örül, ha menyasszonya nem hívja őt meg s egyszersmind finom tapintattal távol tartja tőle az olyan helyzeteket, melyeket nem tudna kellőleg viszonzni. Hogy a vőlegény tehetségén felül költözzék, azt sem szabad megengedni, mert ebben az esetben igazán nincsen semmi haszna a vacsorameghívásból. Mert egy virágkosár vagy egy doboz Gerbaud árából legalább is tiz szerény menü kitelik a vendéglőben. — **Gyöngyvirág.** Legtanácsosabb ha a Nemzeti Színházhoz küldi a levelét, illetve ott keresi fel. — **P. J. Szigetvár.** Az illető filmszínésznek nincs felesége. Különböző gyáraknál dolgozik, 36 éves. — **Akácus út.** Ha egy szép sált, vagy egy szép nyakendőt vesz, azért egyáltalán nem sértődhetik meg. Sőt minden bizonnyal nagyon fog örülni ennek a kedves figyelemnek. — **R. Péterné.** Minden bizonnyal ön is sorra fog kerülni. — Nagyon sokan pályáznak. — **M. J.** Rejtvényekre nincs szükségünk. — **J—it.** Megpróbálhatja, de nem szabad elbiznias magát. — Nagyon nehéz ma már a színi pályán érvényesülni. Természetesen tehetséggel és nagy akaraterevel viheti valamire.

A „Szereti a népdalt” e heti jutalmazott megfejtői. Ezúttal a 46. számban közölt rejtvény helyes megfejtői között osztunk szét egy-egy érdekes könyvet. A helyes megfejtés: Sirasatok engem orgonavirágok... Amerre a Maros vize kanyarog... A beesali csárdában ecet ég a lámpában...

A jutalmazottak névsora: Ignác Bözsike, Bp., Müller Jánosné, B., Tóth Istvánné, Bp., Mann Dezső, Bp., Kallós Elek, Tg., Nagy Klára P., Kacska Gáborné, Bp., Szabó Ágnes, D., Molnár Jolán, H., Dobi Ilke, Bp., Lajta Margit, Bp., Habel Márton, U., Hegyessy Mária, Bp., Szentés Antal, G., Keeskeméti József, H., Friss Ilonka, Bp., Bartos Margit, Bp., Ignác József, Bp., Mécs Kálmán, K., Nasch Hugó, Bp.,

Előfizetési ár:

¼ évre 2 pengő 50 fillér, ½ évre 5 pengő.

Szerkeszti: TOLNAI SÁNDOR
Kiadótulajdonos: TOLNAI NYOMDAI
MŰINTÉZET ÉS KIADÓVÁLLALAT RT.

Kiadásért és szerkesztésért felel:

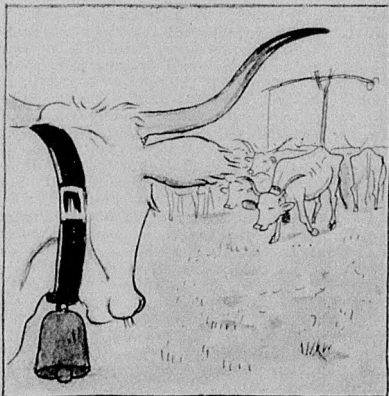
TOLNAI SIMON

Budapest, VII, Dohány uca 12.

Nyomatott Tolnai Nyomdai Műintézet és Kiadóvállalat Rt. mélynyomó-körforgógépein,
Budapest, VII, Dohány uca 12 szám
Szerkesztőség és kladóhivatal telefonszámai:
423-39 és 423-50

SZERETI A NÉPDALT?

Fejtsse meg ezeket a rejtvényeket!

A helyes megfejtők könyvjutalomban részesülnek.
A megfejtés határideje: december 2. A beküldött
borítékokon feltüntetendő: „Szereti a népdalt?”

10
12
16
18
24
28
33

Víz
tatva.
delmi
jön. 12
haszná
töze
22. E
szereln
üdvozt
30. Ha
szélet.
tó Ká
Füg
szólt.
régles
6. Hú
betűje
10. (A
ezen
104 -
Franci
operaé
29. S
kötész
Egyip

KERESZTREJTVÉNY

A megfejtők között minden héten értékes könyvjutalmat osztunk ki.
Megfejtési határidő december 2. Minden borítékra ráírandó: Rejtvénymegfejtés

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
	t	e	v	e	d	e	s	e	g	v
104	r		i	d	e	b	a	l	l	a
12	r	a	c	h	e	l		l	o	
16	a	i			n	y	a	r		d
19	n	e	v	e	l	o		t	e	m
24	s	d		i	o		n	a		a
28	e	i	t		s	a		e	r	i
33	p	a	r	a	b	o	d	a		n
	e		e	l	e	g		a	r	a
	a	e	n	s	f	a	b	l	a	

A megfejtésnél elegendő a vízszintes 1, 12 és a függőleges 1, 9 sorokat beküldeni

Vízszintes sorok: 1. (A nyíl irányában folytatva.) Shakespeare-szindarab. 10. Kereskedelmi rövidítés fordítottja. 11. Ezen helyre jön. 12. Jákob felesége. 14. A vadász. 15. Még használatlan. 16. Biztatás. 17. Évszak. 18. Kettőzve: kishaba mondja. 19. Főnevek előtt áll. 22. Elföldel. 24. Mosdóban van. 25. Zeusz szerelmese. 26. Feltételes kötőszó. 27. Latin udvozlés — kiejtve. 28. Vissza: kerek szám. 30. Hatalmas állam. 32. A búzakalász. 33. Kűp-szelet. 36. Leány becenév. 37. Vagyok. 38. Orosz tó Középpáziában. 40. Hű állat.

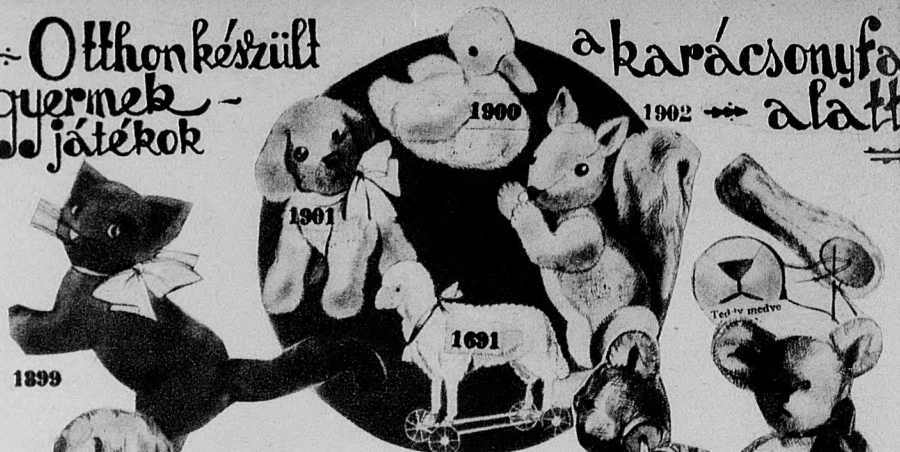
Függőleges sorok: 1. Szomorújáték. 2. Vissza: szólt. 3. Ujházy keresztnéve. 4. Uridáma — régies neve. 5. Vissza: mássalhangzó — kiejtve. 6. Hús mellé tállják. 7. Vezényszó. 8. Súly betűjele. 9. Szatirikus daljáték (franciául). 10. (A nyíl irányában folytatva) A stúdiókban ezen adnak a szereplőknek utasításokat. 13. 104 — római számmal. 20. Német tojás. 21. Francia köztársasági elnök. 23. Világhírű magyar operanékesnő keresztnéve. 26. Víz állat. 29. Szekerész. 31. Hosszú ideig. 34. Német kötőszó. 35. Angol — idegen nyelven. 39. Egyiptomi napisten. (Payper.)

A 47. számban közölt keresztrejtvény megfejtése. **Vízszintes sorok:** 1. Dalol a mamor. 12. Levelezőlapok. 14. Uraság. 15. Hiába. 16. Per. 17. Hidra. 20. Lor. 21. Es. 23. Tarja. 24. Té. 25. Velebit. 27. Bon. 28. Eder. 29. Mum. 31. Yale. 32. Lőre. 33. Mit. 35. Rák. 36. Óte. 38. Denise. 40. Zenetanárok. 44. Fizetési nap. — **Függőleges sorok:** 1. Deresedő. 2. Avar. 3. Les. 4. Oláh. 5. Legitim. 6. Az. 7. M6. 8. Álhajó. 9. Mai. 10. Opál. 11. Robotolás. 12. Lupe Velez. 13. Karénekes. 18. Datum. 19. Rr. 22. Keretez. 26. Leróni. 27. Barika. 30. Midás. 34. Teri. 37. Ete. 39. Non. 41. Ef. 42. At. 43. Né.

Jutalmazott megfejtők. A keresztrejtvény megfejtői közül a következők részesültek könyvjutalomban: Szilágyi Istvánné, Bp., Molnár Antal, Bp., Dr. Anderko István, Ó., Jánossy Sándor, Bp., Ungár Böske, Bp., Kendé Aranka, H., Méhely Gáborné, Sz., Frank Imre, Bp., Márton Hédi, Bp., Lotz Irén, Bp., Szemes Mária, N., Veszprémi Margit, N., Hajnal József, Bp., Pán László, Bp., Wolberg Gábor, Bp., Hevesi Marianne, U., Semmler Ibolyka, Bp., Barna Máttyás, H., Hauser Márta, Bp., Tölgy Géza, Bp.

Otthon készült gyermek- játékok

a karácsonyfa alatt

1899

1901

1900

1902

1691

1699

1903

2950

1098

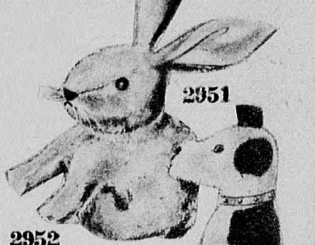
2954

Az egyes játékalatok szabásmintája az ábrák mellett látható szám alatt a PÁRISI DIVAT kiadóhivatalában Budapest, VII, Dohány uca 12 rendelhető meg. Egy-egy szabás ára bérmentve 60 fillér, mely összeg levélbélyegeken is beküldhető. A Párisi Divat minden száma szárazakra menő kézmunka és divatképet közöl. Ára 60 fill., kapható minden dohánytözsdében és újságárusnál.

A minden gyermek előtt kedves játékalatok házilag való elkészítése nem igényel különösebb tudást, csak normális kezűgyességet s a kézmunkában némi jártasságot. Szabásmintáink oly pontosak, hogy az egyes részek összeállítása okvetlenül sikerül. Anyagul mindenféle posztó-, plús- vagy bársonymaradékot felhasználhatunk.

Az egyes részek kiszabásánál ügyelni kell arra, hogy az összevarrás számára minden oldalon legalább egy centimétert hagyjunk, mert a részeket jó keményen kell kitömní s ha nincs elég kelme bevarrva, kirepedhetnek az egyes testrészek. Ha az egyes részek ki vannak szabva s pontosan a vonalak mentén összevarrva (a töltelék betömése számára megfelelő nagyságú nyílást kell hagyni, fűréssporral vagy más töltelékanyaggal egyenletesen kitöltjük s a tömés számára nyitva hagyott részt is összevarrjuk. Ekkor az egyes testrészeket kézzel szépen megformázzuk. Azokat az állatokat, melyeknek mozgatható tagjaik vannak, úgy készítjük el, hogy az egyes testrészek végére kemény kartonpapírból kis részt erősítünk.

Ennek a kis résznek a formája pontosan megvan adva a szabásmintán. Mielőtt a kartonlapot a helyére varrjuk, kettős spárgát húzunk áta közepén és spárgával erősítjük oda az állat másik testrészét, melynek megfelelő helyen szintén van egy hasonló kartonlap áthúzott spárgával. A spárgát olyan szorosan kötjük össze, hogy a testrészek közvetlen egymás mellé kerüljenek s ne lógiának szabadon. Az egyes állatokat természetesen igyekeznünk színezní s a kelmét szükség esetén vízfestékkel árnyalhatjuk. A nyulacska fület rózsaszín batiszttal vagy selyemmel béleljük ki. A hollólabák formáját vastag drótból készítjük el. A kacsa csőrének formáját kartonpapírból (pappendekli) vágjuk ki s narancssárga bársonnyal vagy selyemmel vonjuk be. A szemekhez gyöngyöket vagy gombokat veszünk s ha a fej már egészen kész, akkor varrjuk rá azokat. A kész állatokat aztán szükség szerint még nyakszalaggal, csengővel stb. díszítjük fel.

2952

2951

2953

